

Memur-Sen Konfederasyonu
EĞİTİM-BİR-SEN
Eğitimciler Birliği Sendikası Haber Bülteni Ekidir
Kadın Bülteni

Ormanlar Fidanın Kadınlar İnsanlığın Beşiğidir

Fatma Benli ile Hak İhlalleri Üzerine Söyleşi...

“Kadınlar Karar Mekanizmalarında Daha Fazla Yer Almalıdır”

Örgütlenme Çalışmalarımız Tüm Hızıyla Devam Ediyor!

Görünmezlerin Mücadelesi Yükseliyor

*Yalnız taş, duvar olmaz.
Atasözü*

Ne demiş Tefik Fikret, “Elbet sefil olursa kadın, alçalır beşer!” Biz de diyoruz ki, “Örgütsüz olursa kadın, yarım kalır toplum.” Kadınların çalışma hayatına yoğun katılımı ve sendikalardaki üye oranı her geçen gün artmaktadır. Sendika olarak, kadınların sendikal çalışmalara katılım oranını ve örgütlülüğe ilgisini önemsiyoruz. Bu irade, yönetim kadrolarında aktif görev almayı beraberinde getirmese, temsiliyet oranlarının üyeliklerle aynı oranda gitmesi gerçekleşmezse, çarpık bir durum çıkar ortaya.

Kadınlar Komisyonumuz geçen sene başladığı aktif görevlerinde filizlenme aşamasını geride bıraktı. Komisyonlarda bulunma aşamasından ileriye geçiş ve Şube Yönetim Kurullarında görev almaya doğru yönetimlere aktif katılım söz konusu. Bu, sevindirici bir gelişme. Görünmezlerin mücadelesi yükseliyor demektir. Çekirdeğin filizlenmesi ve devamında boy vermesi, ileride çınarlaşmasına doğru yol alacaktır. Bu sevindirici gelişmede Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir’in ve yönetiminin çok büyük katkısı oldu. İl teşkilatlarımızın kadın katılımı konusunda alan açması ve destek vermesi, süreci kolaylaştırdı. Bundan dolayı kadın örgütlenmemizin yönetsel katılıma ve inisiyatif almaya dönüşmesinde emeği bulunan herkese teşekkür ediyoruz.

Kasım ayında gerçekleştirdiğimiz şube ve ilçe temsilcilik seçimleri sonucunda şube yönetimlerinde 37 kadın görev almış bulunuyor. 300 bini aşkın üyemizin üçte birinin kadın olduğu göz önüne alındığında, temsil oranının artması gerektiği ortadadır ve bu kendiliğinden olmayacaktır. Sorumluluk alan kadınların gayretlerini artırmaya ve sendikal çalışmalara katılabilecek istekli kadınların bunu açık etmesine şiddetle ihtiyaç vardır. Yapılan araştırmalarda kadınların sendikalara neden uzak olduğu noktasındaki veriler, kadınlar açısından örgütlü olmanın kendilerine ne bakımdan faydalı olacağını bilmedikleri ve onlara yol gösterenlerin olmadığı noktasında düğümleniyor. Bu sayımızda engelli bir öğretmen arkadaşımızın yazdığı yazı da bu sonucu gösteriyor. Yazıyı okuduğunuzda örgütlü olmanın ne kadar önemli olduğu anlaşılıyor.

Geçen sayıda da belirttiğimiz gibi, Virginia Woolf, “Kendine Ait Bir Oda” kitabında şöyle sesleniyor kadınlara: “... kendinize ait ayrı bir oda ve boş zaman yaratın ve yazın, erkekler ne der diye düşünmeden yazın!” Biz de kadınlara sesleniyor, örgütlenme ve mücadele tecrübenizi Eğitim-Bir-Sen Kadın Bülteni’nde yazın diyoruz. “Kadınların kendi seslerini bulabilmeleri ve seslerinin duyulmasını sağlayabilmeleri açısından, kendilerine ait bir oda kadar kendilerine ait bir tarihe de sahip olmaları gerekir” sözünün gereğini yapmak, yazmakla mümkündür.

Sendikamız, 5. Olağan Genel Kurula gidiyor. Yeni dönemde en çok yoğunlaşacağımız konu, şüphesiz kadın örgütlenmesinin her geçen gün boy vermesi ve kökleşmesine yönelik olacaktır. Yeni dönemin hayırlar getirmesi temennisiyle, bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle.

Selam ve dua ile...

MEMUR-SEN KONFEDERASYONU
EĞİTİM-BİR-SEN
Eğitimciler Birliği Sendikası
Kadın Bülteni

Sayı : 2
Yıl : 1 / Aralık 2014
Yayın Türü : Yaygın Süreli
EĞİTİM-BİR-SEN’in ücretsiz yayın organıdır

İdare Yeri : EĞİTİM-BİR-SEN Genel Merkezi
G.M.K. Bulvarı Ş. Danış Tunalıgil
Sokak No: 3/13 Maltepe/Ankara

Tel : (0.312) 231 23 06
Bürocell : (0.533) 741 40 26
Faks : (0.312) 230 65 28
web : www.egitimbirsen.org.tr
e-posta : egitimbirsen@egitimbirsen.org.tr

Sahibi :
EĞİTİM-BİR-SEN Adına

Ahmet GÜNDOĞDU
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ali YALÇIN
Genel Başkan Yardımcısı

Yayın Kurulu
Ahmet ÖZER
Esat TEKTAŞ
Murat BİLGİN
Ali YALÇIN
Teyfik YAĞCI
Ramazan ÇAKIRCI

Basın Danışmanı
Mahfuz YALÇINKAYA

Grafik Tasarım
Selim AYTEKİN

Baskı
Başak Matbaacılık ve
Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
T: (0.312) 397 16 17
F: (0.312) 397 03 07

Baskı Tarihi: 26.01.2015

İçindekiler

Genel Başkan Ahmet Gündoğdu:
Kadın Örgütlenmesinin
Geleceği Kadınlardadır

2

Ümit Dolu
Günler Bekliyoruz

4

Özdemir, Afyonkarahisar'da
Üyelerle Bir Araya Geldi

6

Ormanlar Fidanın,
Kadınlar İnsanlığın Beşiğidir

8

Kültürümüzü Zenginleştiren
Bir Üstat

12

Aktif, Güçlü ve Verimli Bir
Kadınlar Komisyonu Hedefliyoruz

14

08

Ayfer Yılmaz
Davam, Sevdam,
Sendikam...

15

Feyzanur Ortaköy
Siz Kimdiniz
Biz Kimdik

18

Röportaj
"Ayrımcılık Yapılması
Kişiyeye Zarar Verir Ama..."

10

Fatma Kaçar
Papatyalarımızı
Soldurmayalım!

16

Ümit Dolu
Günler Bekliyoruz

23

Habibe Öçal
Kadınlar Çözüm
Sürecinin Neresinde?

13

Kadın Komisyonları
Trakya Toplantısı
Tekirdağ'da Yapıldı

17

Kadınlar Komisyonu'ndan
Atabek'e Ziyaret

24

Fatma Kurtçuoğlu
Değerler Üretiminden
Ekonomik Güce...

28

Eğitim-Bir-Sen Kadın
Komisyonu'ndan
62. Hükümete Çağrı

30

Hatice Bayrak
Değerler Eğitiminde
Kadın Eğitimci Olmak

32

Safiye Özdemir
İnsani Değerler ve Kadın
Liderler

Kadın Örgütlenmesinin Geleceği Kadınlardadır

Örgütlü toplum diyerek
bir doğruyu seslendirirken,
örgütlü kadınlar gerçeğini
harekete geçirmesek,
kendi sesimize
sağır kalmış oluruz

Ahmet Gündoğdu
Genel Başkan

Eğitim-Bir-Sen'in kurulduğu 1992 yılından bu yana geçen 23 yıllık süreç, tüm hayatımızı kuşatan, yaşam biçimimiz haline gelen medeniyeti ihya ve inşa, hak arama, haksızlığa karşı durma, mazluma ve mağdura el uzatma, milletin için adil bir ülke, insanlık için adil bir dünya kurma mücadelesinde neferlik, yöneticilik ve öncülükle geçti. Gelinen noktada, Eğitim-Bir-Sen 300 bini, Memur-Sen 800 bini geçen üye sayısı ile birer medeniyet davası mevzisi olarak, milletin, kamu görevlilerinin ve medeniyet havzasındaki kardeşlerimizin güven merkezi haline gelmiş; sıkıntılı günlerinde sığınabilecekleri güvenli birer liman; medeniyet sendikacılığının, akademik hizmet sendikacılığının, merhamet sendikacılığının, zulme direniş sendikacılığının patentlerine sahip marka sendika ve sivil toplum örgütleridir. Eğitim-Bir-Sen, medeniyetin istisnasız bütün değerlerini kuşanarak akademik hizmet sendikacılığı yapmayı hedef edinen insan merkezli sendikadır. İnsan merkezli sendika olmak, bütün insanlığı kucaklayacak, insanlığın birikimine sahip çıkacak bir dili hakim kılmayı gerektirir. Gencinden yaşlısına, kadınından erkeğine, bütün çalışanları sendikal zemine kazandırmayı, sendikacılıkla hemhâl olmayı hedefler. Bu hedefin gereklerini yerine getiriyoruz. Genç-Memur-Sen'i, Memur-Sen'in çığgın projesi olarak görüyoruz. Genç Memur-Sen, insanlığa hizmet duruşumuzun esesidir. Gençlerin sorumluluk almasını, gençlerimizin özellikle de genç kızlarımızın daha erken yaşlarda sivil toplum örgütlenmesine, sivil itaatsizliğe dair bir algıyla yol almasını önemsiyoruz.

Tabi bir de bu noktada, kadınların sendikal hayatta hak ettikleri yere gelmesine yönelik adımlarımızı hızlandırdık. Hem Eğitim-Bir-Sen'de hem de Memur-Sen'de Kadınlar Komisyonu, aktif ve hızlı bir şekilde faaliyete geçti. Kadın aklına, kadının dönüştürücü gücüne sendikal zeminde, özellikle de bizim hizmet sendikacılığı anlayışımızda, çok büyük ihtiyaç var. Çalışanların yarısına yakını, sendikamızın hizmet kolunda ise yarıdan fazlası kadınlardan oluşmaktadır. Türkiye'nin ara rejim döneminin eseri mağdur kitlenin önemli bölümünü, 28 Şubat cenderesinin oluşturduğu kitlenin ağırlıklı bölümünü kadınlar oluşturmaktadır. Bu yüzden kadınların sivil toplum alanına, özellikle de sendikacılık alanına istekli, kararlı ve ısrarcı bir zeminle dahil olması gerekmektedir.

Tarihten bugüne başarıya ulaşmış bütün değişim ve dönüşümlerin, sessiz devrimlerin arka planındaki kadın gerçeğini ıskalamamalıyız. Türkiye'nin kurtuluş ve kuruluş sürecinde, Osmanlı'nın diriliş ve yükseliş dönemlerinde, Asr-ı Saadetin zirve dönemlerindeki kadın gerçeğini bugüne taşımak, gelecekle buluşturmak gündemimiz. Hz. Aişe'yi, Hz. Fatma'yi, Nene Hatun'u, Şerife Bacı'yi, Halime Çavuş'u, son dönemin dava kadınları Fatma Benli'yi, Merve Kavakçı'yi tarihi bir bilgi ya da kendi dünyamıza dair bir ilgi odağı olmaktan öteye bugünün gençlerinin idraklerine sunmalıyız. Örgütlü toplum diyerek bir doğruyu seslendirirken, örgütlü kadınlar gerçeğini harekete geçirmesek, kendi sesimize sağır kalmış oluruz. Hizmet kolumuzdaki sendikalardan birinde kadın üye sayısı yüzde 50'lere yaklaşırken, bizim geride kalmamız, tarihimizi, idrakimizi, medeniyetimizi bugünle buluşturmakta zorlandığımızı işaret etmektedir. Sadece sendikamızda kadın üyelerin sayısını artırmak olmamalı hedefimiz. Kadın yöneticilerin, işyeri temsilcilerinin, ilçe ve il temsilcilerinin, şube yöneticilerinin sayısını da artıracak bir sonucu hedeflemeliyiz. Ancak, bu hedef erkeklerin iznine, icazetine ya da desteğine muhtaç olmaktan çok kadınların bu yönde irade göstermesine ihtiyaç duyar. Hiçbir üyemiz, hiçbir kadın kardeşimiz kendisine bu görevlerin altın tepside sunulmasını, kendilerine buna dair bir kota verilmesini bekleyip boş hayal kurmamalı. Kendisi buna talip olmalı, bunun için gereken mücadele yolculuğuna çıkmalı, "ben de gelebilir miyim" nezaketiyle değil, "ben de geliyorum" cesaretiyle hareket etmelidir. 28 Şubat gibi büyük bir cenderenin altında ezilmeyen bir inanmışlığın ve idrakin sahibi olan kadınlar, kendileri gibi düşünen, kendileriyle aynı hedefe yürüyen bir kitlenin eşit haklara sahip paydaşları olarak daha hızlı ve daha kararlı yol alabilirler.

İnançları nedeniyle zulme uğrayan, başörtüsü nedeniyle okullarından, işyerlerinden, eğitimden ve ekmekten mahrum bırakılan kadınların olduğu Türkiye gerilerde

kaldı. Artık, hem kadın-kadın hem de kadın-erkek noktasında fırsat ve eşitlik algısı büyük oranda oluştu. Meclisinde başörtülü milletvekilinin, sınıflarda başörtülü öğretmenlerin, HSYK, YÖK gibi geçmişin vesayet mahfili kurumlarında başörtülü kadın üyelerin olduğu bir Türkiye var. Bu Türkiye resminin oluşmasında hiç de küçük olmayan bir paya sahip olan Eğitim-Bir-Sen'de kadın şube başkanlarının, kadın genel merkez yönetim kurulu üyelerinin hatta kadın genel başkanların olması kadar doğal ve olması gereken bir durum olamaz. Kadınları, haklarıyla, hukukuyla buluşturmada öncü olan Eğitim-Bir-Sen, kadın örgütlenmesi, kadın sendikal liderler konusunda da öncülük etmelidir. Yakın dönemde gerçekleştirilen sendikamızın şube kongrelerinde kadın kardeşlerimizden şube yönetimlerinde yer alanlar oldu. Bu önemli ancak olması gerekenin uzağında bir başlangıçtır. Bu ilk adımı geliştirmeli ve kadınların sendikamızda alacağı sorumluluk ve etkinlik sahasını genişletmeliyiz. Bu noktada hem Kadınlar Komisyonu'na hem de bütün kadın üyelerimize büyük bir sorumluluk düşmektedir. Eğitim-Bir-Sen, erkek merkezli değil, insan merkezli bir sendikadır diyoruz. O zaman, insanlığın ortak birikiminin sadece erkeklerin eseri olmadığını, kadınların sahaya çıkmadığı, alanlarda bulunmadığı hiçbir mücadelenin olması gereken başarıyı yakalayamadığını bilerek hareket etmeliyiz. Kadın kardeşlerimize, genç kızlarımıza diyoruz ki, bu sendika hepimizin; bu sendika kadın, erkek bütün emek sahiplerinin, dil alışkanlığıyla dava adamı denilse de sendikamızın medeniyeti yeniden inşa ve ihya hedefi bütün dava insanlarının ortak paydasıdır. İnsanca yaşanacak bir dünya sadece erkeklerin eliyle kurulamaz, kadınların inşacı diline ve hayatı kolaylaştırır, uzlaşmayı mümkün kılan merhamet eline de ihtiyaç var. Kadınlar, sendikamızda sorumluluk ve liderlik üstlendiğinde yolumuz kılacak, yolculuğumuz hızlanacaktır. Bütün sendikal görevlerde, sadece kadınların mağduriyetini giderecek adımların içerisinde olmadık. Kadınların, kendi mağduriyetlerine son verecek zemine katılmalarını, paydaş olmalarını, öncü olmalarını tavsiye ve telkin ettik. Kadınlar, sorunlarını çözen, mağduriyetlerini gideren ve erkek egemen bir anlayışın vesayetine son veren idraki ve soylu mücadeleyi önce kendileri sahiplenecek, sonra da bu idrak ve mücadelenin öncüleri olarak sahaya çıkacaklar. Bir asra yakın bir süredir devam eden vesayeti sona erdiren mücadelenin öncülüğünü üstlenen sendikaya, Türkiye'nin, medeniyet havzamızın ve dünya mazlumlarının bütün sorunlarına çözüm üretme, bu çözümleri hayata geçirme hassasiyet ve gayretindeki kadın öncüler, kadın liderler yakışır.

Türkiye'nin bütün sorunlu alanlarına ilişkin çözüm önerisi geliştiren, vesayet sisteminin döşediği mayınların hem siyasal sistemden hem de eğitim sisteminden temizlenmesine öncülük eden Eğitim-Bir-Sen'deki 23 yıllık neferliğim süresince, gerek Genel Merkez yöneticiliği gerekse şube başkanlığı, il başkanlığı, il, ilçe ve işyeri temsilciliği yapmış, denetim ve disiplin kurullarında görev almış lider sendikacılarla ekip ruhuyla, dayanışma ve kararlılıkla gerçekleştirdiğimiz dönüşüm ve değişimin sonuçlarını sadece Eğitim-Bir-Sen'in ve Memur-Sen'in yetkili olması üzerinden okumak eksik kalır. Suriye'den Arakan'a, Sudan'dan Pakistan'a, Filistin'den Filipinlere kadar mazlum ve mağdurlara verdiğimiz desteği de görmek gerekir.

Her on yılda bir demokratik sivil siyasete, parlamenter rejime balans ayarı çekilen Türkiye fotoğrafını unutmak üzereyiz. Eğitim sisteminde katsayı adaletsizliği, başörtüsü zulumu, kesintisiz eğitim zulumu sona ermiş; And okuyarak eğitime başlama retoriği tarih olmuş, Milli Güvenlik dersinin varlığı unutulmuş ise, bu, Eğitim-Bir-Sen'in varlığının, kararlılığının ürünüdür. Biz, sadece kamu çalışanlarının bordrolarını ya da ücretlerini yükseltmekle sınırlı bir hedefi kuşanamayız; bu milletin ufkunu genişletmek, vizyonunu ve hedeflerini yükseltmekle de sorumluyuz. Biz, adalete, barışa, huzura, kalkınma ve refaha ulaşmış bir dünyayı hedefleyerek yol almak durumundayız. Üyelerimizin sayısına, yetkili oluşumuza, toplu sözleşmede ürettiğimiz kazanımlara bakarak övünemeyiz, kibre düşemeyiz. Biz, yeni Türkiye, Yeniden Büyük Türkiye ve Yeni Bir Dünya hayali ve hedefiyle yol almak du-

rumundayız. Gazze kuşatma, Mescid-i Aksa işgal altında iken, Doğu Türkistan'da Müslüman olmak ölüme komşu olmak iken, Arakan'da Müslüman kanının dökülmesi olağan hale gelmiş iken, Mısır'da seçilmiş Cumhurbaşkanı Mursi hapiste, darbeci ve vahşi Sisi iktidarda iken; yetkili sendikayız, "zafer bizim" diyemeyiz. Bizim sendikacılığımız, Resmi Gazete'de yayımlanan tebliğ ile en çok üyeye sahip sendika sıfatına sahip olmakla, toplu sözleşme masasına yetkili sendika olarak oturmakla yetinmez, yetinemez. Biz, hayatın her anını yöneten bir imanın, insanı temel kabul eden bir irfanın, önce insan diyen bir izanın sendikal kulvardaki öncüleriyiz. Haksızlık bitmedikçe, zulüm ateşi sönmedikçe, ancak "zaferenize" diyebiliriz. Bizim sendikacılığımızda "emeklilik" yok. Bizim sendikal anlayışımızda, "ben olmazsam" diye başlayan kibir cümlelerine, "o olmamalı" hükmünü içeren ayrıştırma ifadelerine yer yok. Bizim sendikacılığımızda entrikaya, dedikoduya, had bilmezliğe yer yok. Biz, özür beyan edenini affetmeyi, hatamız varsa af dilemeyi de biliriz. Biz, hesap ederek mücadele eden ama dava arkadaşlarının hiçbirisiyle hesaplaşmayı düşünmeyen, "Bismillah" diyerek başladığı görevi "Elhamdulillah" diyerek tamamlamayı hedefleyen sabır, sebat ve hikmet sendikacılığının yârenleriyiz. Vakti geldiğinde ve hak edildiğinde "emaneti almaktan kaçmayan", vakti saati geldiğinde de "emaneti ehline sunmaktan haz duyan" medeniyet sendikacılığının, yöneticiliği bittiğinde de "üretmeye devam eden", genel başkanlığı sona erdiğinde "Eğitim-Bir-Sen'in üyesi olmanın heyecanını devam ettiren" davaya aidiyet sendikacılığının mimarlarıyız.

Bizim için de, 2002'de teslim aldığımız emaneti ehline tevdi vakti yaklaştı. 2015'in Şubatı 12 yıllık genel başkanlık süresinin son demisi olacak. Eğitim-Bir-Sen tüzüğündeki "Aynı kişi, Genel Başkanlık dâhil aynı unvanlı Genel Yönetim Kurulu üyeliği, Şube Başkanlığı ve aynı unvanlı Şube Yönetim Kurulu üyeliği ile il, üniversite ve ilçe temsilcisi görevlerine en fazla üst üste üç dönem seçilebilir" hükmü gereğince, Eğitim-Bir-Sen'deki 12 yıllık genel başkanlık dönemim sona eriyor; Eğitim-Bir-Sen'e aidiyetim ise devam ediyor, üye olarak devam edecek. 21-22 Şubat 2015 tarihlerinde gerçekleşecek Eğitim-Bir-Sen 5. Olağan Genel Kurulu'nda, genel başkanlık görevini Genel Kurulda seçilecek arkadaşımıza, kardeşimize devredeceğiz. Çok şükür, bu emaneti zerre tereddüde düşmeden devredeceğimiz sayısız dostumuz, kardeşimiz var. Eğitim-Bir-Sen, kurumsallaşma sürecini tamamlamış, yetkili sendika sıfatıyla eğitim çalışanlarının teveccühüne mazhar olurken, bütün yönleriyle takip edilen lider ve marka sendika olmuştur. Başta, kurucu Genel Başkanımız Mehmet Akif İnan Ağabey olmak üzere, milletimizin ve eğitim çalışanlarının övgüsüne mazhar olan Eğitim-Bir-Sen markasının oluşumuna katkı sunan ağabeylerimizi, ablalarımızı, kardeşlerimizi hayırla yâd ediyorum. Ahirete irtihal edenlere Allah'tan rahmet, hayatta olanlara sağlıklı ve huzurlu bir ömür niyaz ediyorum.

Ümmet bilinciyle, İslam kardeşliğini önceleyerek, gücü ne olursa olsun zalimin karşısında, kimliğine bakmaksızın mazlumun yanında yer alarak, sarsılmış medeniyet değerlerimizin yeniden ihyasına yönelik kongreler, şûralar, sempozyumlar, paneller, konferanslar, kitaplar, dergilerle; eylemler ve mitinglerle tarihe geçmiş bulunan bir mücadeleyi gücümüzün son raddesine kadar esirgemedik ortaya koyduk. Büyük davalarda, büyük dava yolculularında vedalara yer yoktur. Davanın farklı bir mecrasında, farklı bir zeminde davaya hizmet, dava insanlarına hürmet ve destek devam eder, devam etmelidir.

Bilmeden kalbini kırdığımız, gönülünü almayı unuttuğumuz, takdir etmekte noksan kaldığımız, davanın hızla zirveye ulaşması adına tekirdilini kullandığımız kardeşlerim varsa bu vesileyle haklarını helal etmelerini diliyorum. Biz, bizden yana haklarımızı helal ettik.

Allah, hepimizi kendi hükmünün icrasına vekil kılsın, yâr ve yardımcımız olsun...

Ümit Dolu Günler Bekliyoruz

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, “Şiddetten, ayrımcılıktan, ikinci sınıf kabul edilmekten uzak, ümit dolu günler bekliyoruz. İncancımızdan, ırkımızdan, cinsiyetimizden ya da kılık kıyafetimizden dolayı dışlanmak istemiyoruz” dedi.

Kadın cinayetleri ve ayrımcılığına tepki göstermek için Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, Abdi İpekçi Parkı’nda basın açıklaması yaptı. Kadınlar adına açıklama yapan Özdemir, şiddetten, ayrımcılıktan, ikinci sınıf kabul edilmekten uzak, ümit dolu günler beklediklerini ifade ederek, “İncancımızdan, ırkımızdan, cinsiyetimizden ya da kılık kıyafetimizden dolayı dışlanmak istemiyoruz” şeklinde konuştu.

Dik Durduk, Sonuca Ulaştık

Haklarına ve hayatlarına dair söyleyecek sözü olan Eğitim-Bir-Sen çatısı altında örgütlenen kadınlar için 2014 yılının daha anlamlı ve değerli olduğunu kaydeden Özdemir, sözlerini şöyle sürdürdü: “Yaklaşık 1 yıl önce kamuda başörtüsü özgürlüğü talebiyle başlattığımız ‘Sivil İtaatsizlik’ eylemi, örgütlü mücadelemiz sonucunda başarıya ulaştı. Başörtülü veya açık tüm kadınlarımızın büyük bir ilgi ve özveriyle destek verdiği bu eylemimiz, onurlu ve kararlı duruşumuz sayesinde 30 yılı aşkın bir süredir devam eden ayrımcı, ötekileştirici ve kadına yönelik şiddet içeren yasağın kaldırılmasıyla sonuçlandı. Başlattığımız eylem ve mücadeleler sonucu bu yıl kadınların özgürleşmesi yolunda tarihî kazanımlar elde ettik. 8 Ekim 2013 tarihi, tüm kamu çalışanı kadınlar için, 5 Aralık 2013 tarihi ise kadın milletvekilleri için baskıcı ve utanç verici bir yasaktan kurtulmanın miladı oldu. Bu gelişmelere bağlı olarak daha birkaç yıl öncesine kadar hayal bile edemediğimiz alanlar bizlere de açıldı. Türkiye bundan sonra başörtülü genel müdür, müsteşar, milletvekili ve bakanlara hazırlanıyor. Biz kadınlar artık kılık kıyafetimizle değil, üreteceğimiz işlerle değerlendiril-

ilmek istiyoruz. Var olan kapasitemizi ve potansiyelimizi yasaklarla mücadelede değil, kalkınmış ve müreffeh Türkiye’yi inşa edecek, değerleriyle barışık bir neslin yetiştirilmesinde kullanmak istiyoruz.”

Yolumuz Esmâ Yolu

Dünyada kadınların birçok sorunla karşı karşıya kaldığını vurgulayan Özdemir, “Kadı-erkek ayrımı yapmaksızın insanları en temel haklarından mahrum bırakan şiddet, savaş ve yoksulluk bu sorunların başında gelmektedir. İnsanlık tarihi ile başlayan savaşlarda kan ve gözyaşı sürekli arttı, hiçbir zaman da hesaplaşmalar, zulümler azalmadı. Aktörleri hep erkek egemen güçler olurken, zamanla mağdurlar kimlik değiştirerek kadın ve çocuklar oldu. Uzun yıllardır yaşadığımız coğrafyanın değişmeyen bir parçası haline geldi savaş. Patlayan bombalar, parçalanmış cesetler, yıkılan evler... Bunların arasında yanlarında çocukları ile kalan biçare, umutsuz, yarinsiz kadın fotoğrafları. Bu görüntüler artık çok sıradan ve alışıldık bir hâl aldı hepimiz için. Savaşlara alıştık ya da zorla alıştırdık! Bizler, hepimiz yakın tarihlerde savaşların içinde olmasak da savaşları içinde yaşayan kadınlarız. 90’lı yılların başında Bosna-Hersek’te başlayan savaşın en büyük mağduru çocuklar ve kadınlar oldu. Yaklaşık 300 bin sivilin katledildiği, binlerce kadının tecavüze uğradığı insanlık katliamı daha hafızalardan silinmemişken; Suriye’de, Filistin’de, Mısır’da, Myanmar’da, Irak’ta sanki değişmez bir kadermiş gibi yaşanan hep aynı dram, aynı insan manzaraları. Sanki savaşların tek müsebbibi kadın ve çocuklarımız gibi, savaşın ağır sonucunun muhatapları da yine onlar... Kan, gözyaşı işkence. Son üç yılda Suriye’de 11 bin, Filistin’de ise 780 kadın öldürüldü. Yine Suriye, Mısır, Filistin’de binlerce tutuklu kadın var ve işkenceler sürüyor. Mısır’da, darbeden sonra 50 kadın öldürüldü. Mısır’da güvenlik güçlerinin müdahalesiyle şehit olan İhvan liderlerinden el-Bilteci’nin kızı Esmâ’yı nasıl unuturuz? Özgürlük ve direnişin simgesi Esmâ... Onurumuz... Yolumuz Esmâ yolu... Ne mutlu o yola. Kadınlar gününde gönlümüzde olan kardeşimiz Esmâ’yı hayırla anıyoruz... Rabia meydanında keskin nişancıların hedefi olan Şehit Esmâ bugün diktatörlere karşı çıkışın, baskı ve zulme başkaldırının, mazlumun hakkına sahip çıkıp zalime meydan okuyuşun sembolüdür. Esmâ ve onun gibi özgürlük mücadelecisi binlerce Esmâ biliyorlardı ki, bedenlerini tankların önüne atmadan, bedel ödmeden direnişler zafere dönüşmez. Zayıf, nahif, kırılğan olarak tanımlanan kadının inandığında neleri yapabileceğinin göstergesidir Mısır’da, Suriye’de, Filistin’de yaşananlar” diye konuştu.

Batı Zulümlere Seyirci

“Ne yazık ki insan hakları savunucusu olduğunu iddia eden Avrupa ülkeleri ve BM, Müslümanlar söz konusu olduğu zaman bu insanlık dışı duruma her zamanki gibi sessiz kalıyor, üzerine düşeni yapmıyor” diyen Özdemir, şunları söyledi: “Yanı başımızdaki komşumuz Suriye’de, Irak’ta, Filistin’de, Myanmar’da ve İslam coğrafyasının çeşitli yerlerinde, savaş mağduru kadınların yaşadıkları dramlar hepimizin yüreğini sızlatıyor. Bu kadınlar gerek ülkelerinde gerekse sığınmacı olarak gittikleri ülkelerde şiddete, istismara, taciz ve tecavüze maruz kalıyor. Bugün de ülkemize sığınan binlerce Suriyeli savaş mağduru kadın, gerek illegal yapıların gerekse art niyetli kişilerin ellerine düşerek istismar edilme tehlikesi ile karşı karşıyalar. Bu tür risklere karşı devletimiz, konuyla ilgili kamu kurumları, STK’lar, medya başta olmak üzere, toplumun bütün katmanları duyarlı olmalı ve bu konuda gerekli tedbirler mağduriyetler ortaya çıkmadan alınmalıdır. Özellikle medeniyet, kültür ve inanç değerlerimize uygun düşmeyecek davranışlara yönelik olarak ülkemizdeki kanaat önderlerinin ve Diyanet İşleri Başkanlığı’nın da ayrıca sorumluluk alması gerektiğini düşünüyoruz.”

Hak İhlalleri Son Bulsun

Hak ihlallerinin sona erdirilmesi için yetkilileri sorumluluk almaya davet eden Safiye Özdemir, “Bizler Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu olarak, dünyada ve coğrafyamızda kadın-erkek herkesin temel insan haklarından yararlanması, hak, özgürlük ve adaletin hakim olması için var gücümüzle çalışacağız” dedi.

Kadına yönelik şiddetin bir insanlık suçu ve dünyanın tüm toplumlarında yaygın olarak rastlanan bir şiddet türü olduğunu dile getiren Özdemir, şöyle konuştu: “Ülkemizde de kadına yönelik şiddet önemli bir toplumsal sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Şiddet, sadece kadını ve erkeği değil, toplumun bütününü etkileyen sosyal bir problemdir. Şiddetin önlenmesi için toplumun her kademesinde bireysel ya da kurumsal bazda tüm taraflara önemli sorumluluklar düşmektedir. Hükümet, belediyeler, sivil toplum kuruluşları, akademisyenler başta olmak üzere ilgili ve sorumlular bu konuyu çok boyutlu ve çözüme yönelik olarak gündemlerinde tutmaya devam etmelidirler. Son yıllarda şiddete uğrayan kadına yönelik alınan tedbirler ve yasal düzenlemeler umudumuzu artırmakla birlikte ‘şiddet uygulayan’a yönelik rehabilitasyon hizmetlerinin sağlanması ve ge-

liştirilmesi gerektiği gerçeğini değiştirmemektedir. Kapitalist sistemin değer tanımaz, daha fazla kazanç elde etmek için her şeyi mübah gören anlayış ve hırsı ne yazık ki kadın üzerinden aileyi ve toplumu yozlaştırmakta ve itibarsızlaştırmaktadır. Kadınlar tüketim kültürünün as elemanları olarak vakitlerinin çoğunu hızlı kentleşmenin modern hapisaneleri olan alışveriş merkezlerinde ya da kafelerde geçirmektedir. ‘Bir lokma, bir hırka’ kanaatkârlığı, mutluluğu ‘satın alma’ya endeksleyen bençil bir anlayışa dönüşmüştür. Kadınlarımızın iş gücüne katılımı ve üretime katkısının erkeklere oranla çok geride olmasında ataerkil toplum baskısı nedeniyle eğitim ve çalışma hayatından uzak tutulmalarının yanında değişen tüketim anlayışının da etkisi büyüktür. Biz kadınlar, kadın sömürsünün en yoğun yaşandığı alanlardan biri olarak medyayı görüyoruz. Özellikle yazılı ve görsel medyada kadın bedeninin ucuz reklam malzemesi olarak kullanılmasına, tüketim kültürünün kadın üzerinden körüklenmesine karşıyız. Medyanın kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet başta olmak üzere kadınlarla ilgili haberleri verirken merkezinde insan hayatı ve onurunu barındıran bir bilinçle hareket etmesini, istismar ve sömürüden uzak bir dil kullanmasını istiyoruz.”

Barış, Eşitlik, Adalet ve Özgürlük İstiyoruz

Eğitim hizmetlerine erişim, ucuz iş gücü istihdamı, sosyal ve siyasal alana katılım, karar mekanizmalarında yer alma ile ilgili göstergelerin de kadınların dezavantajlı konumda olduğunu gösterdiğini kaydeden Özdemir, “Kadınların anne ve eş olma sorumluluklarından dolayı kendilerine yasalarla tanınan fakat yetersiz izin haklarını kullanamadıkları, kullandıkları durumlarda işyerinde üstleri ve astlarınca mobbinge maruz bırakıldıkları, çocuğunu bırakacağı kreş hizmetlerinin her kurumda bulunmadığı görülmekte; zaten az sayıdaki kadın yöneticilere geleneksel rolleri ihmal ettiği gerekçesiyle pek de sıcak bakılmadığını yaşanan tecrübelerle hepimiz biliyoruz. Bütün bu sorunlara kalıcı ve gerçek çözümler üretmenin yolu, kadın-erkek herkes için fırsat ve imkânları eşitleyerek adaleti sağlamaktır. Kadınları siyasi, sosyal, ekonomik hayatın dışına itmek isteyen anlayışa karşı her zaman örgütlü mücadelemizi sürdürüceğimize ve değerlerimizden aldığımız güçle kendi sorunlarımızı kendimizin çözeceğimize olan inancımız tamdır. İnanıyoruz ki, kadınların, inşa eden, birleştiren gücü tüm dünyada eşitlik, adalet ve özgürlüğün temininde öncü rol alacaktır. Dünyada ve ülkemizde kadın erkek tüm insanlar için barış, eşitlik, adalet ve özgürlüklerin gelişmesine katkı sağlamasını diliyoruz” değerlendirmesinde bulundu.

Özdemir, Afyonkarahisar'da Üyelerle Bir Araya Geldi

Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, sağlam bir ailenin oluşmasında annelerin vazgeçilmez ve hayati bir rolü bulunduğunu ifade ederek, “Anne, ailenin temel direği, toplumun da geleceğidir” dedi.

Özdemir, Başkan Yardımcısı Hatice Kanan ile birlikte, Afyonkarahisar 1 No’lu Şube Kadınlar Komisyonu’nun düzenlediği programda üyelerle bir araya

geldi. Yılın annesine ve evladına çiçek, ‘Annem’ konulu şiir yarışmasında dereceye giren öğrencilere ödülleri takdim edildiği programın sonunda Şube Kadınlar Komisyonu üyeleriyle bir istişare toplantısı da yapıldı.

Burada bir konuşma yapan Safiye Özdemir, sağlam bir toplumun, temelleri sağlam atılmış bir aile yapısıyla ancak mümkün olduğunu belirterek, “Sağlam bir ailenin oluşmasında ise annelerin vazgeçilmez ve hayati bir rolü vardır. Ailenin temel direği ve toplumun da geleceği annelerdir. Hepimizin ilk ve yaşadığımız sürece her zaman öğretmenidir annelerimiz. Onlar, dilimizi, değerlerimizi bizlere öğreten, hayata tutunmamızı sağlayan kişilerdir” dedi.

Çalışma Hayatı Kendine Özgü Zorluklar İçeren Bir Alan

Çalışma hayatının kendine özgü zorluklar içeren bir alan olduğunu kaydeden Özdemir, şöyle devam etti: “Mesaisi, iş temposu, zamanla yarışma, ast üst ilişkileri, özlük hakları vb. çalışma hayatının kendine özgü kuralları, zorlukları ve sorumlulukları var elbette. Sabah erken saatlerde servisle veya toplu taşıma araçlarıyla yola çıkmak, gün boyu yoğun iş temposu içerisinde sağa sola koşuşturmak, akşam olup çoğu kez yorgun argın bir şekilde kendimizi eve atmak, çalışan kadınlar olarak her birimizin her gün karşı karşıya olduğu olağan bir durum. Olağan olmasına olağan ancak anneyseniz, eve geldim üstelik de yorgunum deyip yatma veya bir kenara çekilme lüksünüz yoktur. Elbette hiçbir annenin işi kolay değildir. Ancak hakkı teslim etmek gerekir ki, çalışan anneler için durum normalden daha zordur. Zaten o nedenle annelik kutsal bir sorumluluktur. Tam da bundan dolayı, anne hakkı, her türlü hakkın üzerindedir ve ‘Cennet annelerin ayaklarının altındadır.’ Tüm bu nedenlerle, annelerin hakkını ve onların hatırlanmasını tek bir güne sığdırmak mümkün değildir. Törensel olarak Anneler Günü, dostlar alışverişte görsün, âdet yerini bulsun misali kutlanıp geçiştirilebilir. Ancak annelik, sadece çocuğu dünyaya getirmek değildir. Anneler Günü vesilesiyle, anne çocuk ilişkisi bağlamında hatırlanması gereken bazı önemli toplumsal gerçekler ve sorunlar da vardır.”

Millî ve manevi değerlerine, örf ve âdetlerine sahip çıkıp bunları yaşatmakla gurur duyan bir anlayışın temsilcileri olduklarını dile getiren Özdemir, “Bu nedenle aile, anne ve kadın hakları konusunda toplumda yaşanan olumsuz gelişmelere karşı duyarlı olmalıyız. Başta aile bireylerimiz olmak üzere, yakınlarımızla samimi, sıcak ve gerçek ilişkiler kurmalıyız. İlişkilerimizi sanal, dijital platformların derin boşluklarından kurtarıp medeniyetimizin gereklerine uygun şekle büründürmeliyiz” şeklinde konuştu.

Üngör: Hayat Standartlarının İyileşmesi, Sağlıklı Bir Toplumun Olmazsa Olmazdır

Eğitim-Bir-Sen Afyonkarahisar 1 No’lu Şube Kadınlar Komisyonu Başkanı Nurhayat Üngör, anneliğin yüce bir makam olduğunu belirterek, şunları kaydetti: “Annelerin hayat standartlarının iyileşmesi, sosyal hayatta etkin rol üstlenmeleri, sağlıklı bir toplumun olmazsa olmazdır. Bizi millet yapan, bizi birbirimize kenetleyen değerlerin yaşatılmasında, kültürümüzün ve geleneklerimizin devam ettirilmesinde herkese düşen sorumluluktan daha fazlası şüphesiz annelere düşmektedir. Kültürün yaşatılması kadar huzurlu bir toplumun oluşturulmasında da annelerin rolü asla inkâr edilemez.”

Çelik: Kadınların Kendi Haklarını Savunmaları Önemlidir

Şube Başkanı Abdullah Çelik, kadın örgütlenmesinin önemine dikkat çekerek, kadın eli değmesi gereken bir alan olarak değerlendirdiği sendikacılığın, bu şekilde daha güçlü yapıya kavuşacağını ifade etti. Kadınların kendi haklarını savunmalarının önemli olduğuna değinen Çelik, bu hususta kadınların daha etkin olmaları gerektiğini söyledi.

Anne Konulu Şiir Yarışmasında Dereceye Girenlere Ödülleri Verildi

Programda, Şube Kadınlar Komisyonu’nun düzenlediği “Anne” konulu şiir yarışmasında dereceye giren öğrencilere ödülleri verildi. İlköğretim ve ortaöğretim olarak iki kategoride değerlendirilen yarışmada birincilere tablet bilgisayar, ikinci ve üçüncülere çeyrek ve gram altın hediye edildi.

Davam, Sevdam, Sendikam...

Ayfer YILMAZ

Kadınlar Komisyonu Başkan Yardımcısı

“Eğer bir kimsenin işi sokak süpürmekse, o kimsenin sokak süpürüşü Beethoven’ın senfoni besteleyişi veya Shakespeare’in şiir yazışı gibi olmalıdır. Eğer işi sokak süpürmekse, işini böyle yapmalıdır. O sokakları o kadar iyi süpürmelidir ki, cennetin ve dünyanın sakinleri bir an durup şu sözü söyleyebilmelidirler: Buradan büyük bir sokak süpürücüsü geçti ve işini çok iyi yaptı. Bu anlayışla işini yapan sıra dışı insanlar hangi işi yaparlarsa yapsınlar saygınlıklarını her zaman koruyacaklardır.”

İnsanın sevdası, davası yüreğe düş-tüğü zaman o yürekte kolay kolay silinip atılmaz, işte bizim içinde sendikamız bir sevdadır. Sendikal kültür oluşturmak ve örgütlü olmanın gerekliliğini, önemini, değerini anlatmak bizim işimizdir.

Bu davaya hizmet etmek yedi yıl önce nasip oldu bana. Şube yönetimi, kadınlar komisyonu başkanlığı davama hizmet etme noktasında birer araçtı. Bu kutsal dava emek isterdi, yürek isterdi. “Hiçbiri-miz, hepimiz kadar güçlü değiliz” sloganıyla çıktık yollara. Emeğin, alın terinin temsilcileri olmaya talip olduk.

Sendikamızda kadın üyelerin az olduğu, hele yönetimlerde parmakla gösterilecek kadar azınlıkta olduğunu görünce bize düşen, görevin ne kadar ciddi ve zor olduğuydu. Ama bu zorluklar beni korkutmadı, daha da yüreklendirdi. Çünkü biz zora talip olmuştuk ve üzerimize düşen ne varsa layıkıyla yapmayı çabamız. Öncelikli işimiz kadınlara ulaşmaktı. Biz, erkek arkadaşlarımızdan daha avantajlıydık kadın üyelerimize ulaşma ve onları anlama konusunda. Çünkü annelik başta olmak üzere, birçok ortak noktamız vardı kadınlarla.

Eşim, çocuklarım, kardeşlerim, arkadaşlarım bile fedakârlık göstermişlerdi bu davada. Haftasonu toplantılarımız, akşamın on- on birine kadar uzayan toplantılarda cabasıydı. Artık alışmışlardı. Onların fedakârlığı olmasa asla verimli çalışamazdım. Teşekkür ederim sevgili eşim, teşekkür ederim yavrularım... Hepimiz inanmış, alışmış ve sevmiştik sendikamızı... Çünkü beni anlayan, anlatan, değerlerimle örtüşen bir yapının içindeydim.

Amacım sendikamın yetkili olmasına katkı sağlamaktı. Demokrasilerde sayısal çoğunluk önemliydi, bunun için de üye sayısını arttırmalıydık. Şube başkanımız bize bu işi dert edinmemizi söylemişti. ‘Eğer dert edinmezseniz hedefimize ulaşamayız’ demişti. O kadar çok dert

edinmişiz ki, şükürler olsun Rabbime, hem genel yetkiyi aldık, hem de Ankara şubeleri arasında ilk ve tek yetkili şube olduk.

Hem asli görevim olan sınıf öğretmenliğini yapıyor, hem de haftada bir gün sendikal iznimi kullanıp okul okul gezip, her tarafa gidiyorduk. Artık alanlardaydık. Şubemize bağlı olan ilçelerdeki bütün okullara ziyaretlerimizi başlatmıştık. Eğer o gün fazla üye kaydı yapmışsak çocuklar gibi şenlenerek eve dönüyorduk. Yok, üye yapamamışsak günün bütün yorgunluğunu stresini de eve taşıyorduk.

“Biz büyük ve güçlü bir aileyiz.” Yurdumun doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine kadar kapısını çalabileceğimiz kardeşlere sahibiz.

Bizim sendikacılık anlayışımız; çalışanların talep ve beklentilerini kazanıma dönüştürmeyi, çözümler geliştirmeyi, mağduriyetleri gidermeyi, insanı ve insan onurunu esas alan çalışma hayatını oluşturmayı esas alan bir anlayıştır.

Sabır, sebat, azim, gayret, fedakârlık, bağlılık, adanmışlık söz konusudur benim sendikacılığımda. Çünkü bu kavramlar bizim hassasiyetimizdir. Bu çatının altında her şeyden önce güven vardır. Dava arkadaşlarımızla bir arada yürüttüğümüz sosyal ve kültürel çalışmalarda gözetilmesi gereken ilkelere tam bir uyum vardır. Sevgi, saygı, güven, kardeşlik, kadirbilirlik, nezaket ve duadır bu uyumun adı.

“Kim demiş her şeyin bitişi ölüm, Destanlar yayılır mezarımızdan!” diyerek destanlar yazmaya devam edeceğiz. Mehmet Akif İnan’ın başlattığı bu erdemli hareketini, mirasını en ulvi yerde tutmalıyız. Merhum genel başkanımız Mehmet Akif İnan’ın bizlere bıraktığı bu eseri korumak kollamak ve yüceltmek hepimizin boynumuzun borcu olmalıdır. Kendisini bir kez daha rahmet, minnet, şükran ve dua ile anıyorum...

Ormanlar Fidanın, Kadınlar İnsanlığın Beşiğidir

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü” dolayısıyla kadına şiddet hayır demek için fidan dikimi gerçekleştirdi. Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kurucu Genel Başkanı Mehmet Akif İnan adına kurulan hatıra ormanında yapılan eylemde, kadınlara yönelik şiddet protesto edildi.

Eylemde “Kadın Şiddet Nesnesi Değil, Şefkat Öznesidir”, “Fidanlar Ormanın, Kadınlar, İnsanlığın Beşiğidir”, “Kadınsız Medeniyet, Ormansız Ağaca Benzer”, “Sende Şiddete Dur de” yazılı dövizler taşındı.

Fidan dikimi öncesinde basın açıklaması yapan Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, fidanları kadına yönelik şiddet eylemlerine dur demek için ve sadece ülkemizdeki kadınlara adına değil, Filistin, Mısır, Suriye, Irak, Doğu Türkistan ve Myanmar’da savaş mağduru kadınlar adına diktiklerini ifade etti.

21. Yüzyılda Şiddet Devam Ediyor

İnsanlığın her alanda gelişme kaydetmesine karşın kadına şiddetin bir türlü son bulmamasından yakınan Özdemir, “21. yüzyılda kadına düşen payda en büyük dilimi yine ne yazık ki şiddet oluşturuyor. Kadına karşı şiddet hem ülkemizde hem de dünyada hala gündemin ön sıralarında bulunuyor. Çünkü kadınlar hala sadece kadın oldukları için öldürülüyor, dayağa, kötü muameleye, cinsel tacize, mobbinge maruz kalıyor. Kadına yönelik şiddet, ulaştığı boyut itibarıyla artık küresel düzeyde insan hakları ihlali ve halk sağlığı sorunu olarak kabul ediliyor. Kadının ‘önce insan’ olduğu görmezden geliniyor” dedi.

Dünya Kadınlar İçin Şiddet Gezegenine Dönüştü

25 Kasım ‘Kadına Karşı Şiddetle Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü’nde dahi kadına şiddetin dünya genelinde devam ettiğinin altını çizen Özdemir, dünyanın kadınlar açısından şiddet gezegenine dönüştüğünün altını çizdi. Savaşların en çok kadınları mağdur ettiğini vurgulayan Özdemir, “Ya Filistin ve Gazze’de İsrail ordusunun silahlarından çıkan bir merminin isabet ettiği bir beden oluyorlar. Ya da Suriye’de Esed rejiminin kirliliğini vahşetine iliklerine kadar yaşıyorlar. Uğradıkları zulümler, yaşadıkları vahşetler geriye ya annesiz bebekler, ya da bebegsiz anneler üretiyor, insanlık tarihinin kirliliği sayfa sayfa. Çin’de, Arakan’da ve Orta Afrika’da da durum farklı değil. Kadınlar, sadece savaş ve iç çatışmaların olduğu ülkelerde yaşamıyorlar bu vahşeti ve şiddeti. Olağan günlük hayatın devam ettiği coğrafyalarda, devletlerde ve toplumlarda da şiddet bütün türleriyle kadınların bedenlerinde, ruhlarında varlık buluyor. Demokrasinin beşiği kabul edilen, zenginliğin bulunduğu ülkelerde de durum değişmiyor. Evet, bizim ülkemizde Türkiye’de de kadına yönelik şiddet önemli bir toplumsal sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu vahim durumu değiştirmek için önemli çalışmalar, yasal düzenlemeler, kurumsal reformlar yapıldı. Toplumsal farkındalık, devlet iradesiyle, lider siyasi aktörlerin katkısıyla oluşturuldu. Kadına yönelik şiddet, insan hakları ihlali kategorisine alındı ve mücadele öncelendi. Ancak, sonuç, beklenenin ve olması gerekenin çok gerisinde” diye konuştu.

Mücadelemiz Sürecek

Kadına yönelik şiddetle mücadeleye verdiğimiz önemin bir göstergesi olarak, Türkiye'nin, "Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi" ne imza attığını hatırlatan Özdemir, sözlerini şu şekilde sürdürdü: "Bu bağlamda 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun 8 Mart 2012'de TBMM Genel Kurulunda kabul edildi ve 20 Mart 2012'de de yürürlüğe girdi. Bir başka ifadeyle, iki yılı aşkın süredir geniş yetkiler içeren ve hızlı davranma imkanı sağlayan bir yasal zemin var. Ancak, zihniyet değiştirici etkiler oluşturulamadı. Şiddet eğilimiyle değil, gerçekleşen ve gerçekleşme riski bulunan şiddetle mücadele edildi. Şiddet mağdurlarına yönelik koruma kalkanları oluşturulurken, şiddet faillerine, fail olma eğilimini yok etmeye yönelik eğitimi, sosyal rehabilitasyon gibi temel uygulamalar devreye sokulamadı. Kadına yönelik şiddetin tekrarını engelleyecek, danışmanlık ve psiko-sosyal destek aparatları hayatta buluşturulamadı."

İş Birliği Çağrısı

Şiddet gerçekleşmeden önce önlemlerin alınması gerektiğini söyleyen Özdemir, "Ülkemizin şiddetle mücadeledeki yasal mevzuatı, genel itibarıyla olumlu ve doğru yaklaşımlar içermekle birlikte, bazı ayrıntı hususların dikkate alınması gerekiyor. MEB, DİB, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile iş birliği içinde bulunmalıdır" ifadelerini kullandı.

Rakamlar Korkutucu

Kadına yönelik şiddet sonucunda acı bir tablonun ortaya çıktığını açıklayan Özdemir, şu şekilde konuştu:

"2009 yılında 105, 2010 yılında 165, 2011 yılında 121, 2012 yılında 135, 2013 yılında 214, 2014 yılının sonu gelmemesine rağmen kayıtlara göre 250'den fazla kadın öldürülmüştür. Bu tablo bize kadına yönelik şiddet gerçeği ile bu şiddeti önlemeye yönelik mevzuat arasında bir kopukluk olduğunu göstermektedir. Kadının önce insan olduğu akıldan çıkarılmamalı, kadına şiddetin insanlıktan çıkma eylemi olduğu sıkça vurgulanmalıdır. Kadına yönelik şiddetle mücadeleye yönelik ortak tavır, şiddet gören kadınların hak arama, faille ilgili başvuruda bulunma cesaretini ve bilincini arttırmıştır."

Özdemir, kadına yönelik şiddetin olmadığı, evleri, şehirleri, ülkeleri ve dünyayı erkeklerle birlikte oluşturmanın insanlık görevi olduğuna belirterek, sözlerini "Şiddete Sessiz Kalmak, Şiddete Ortak Olmaktır", "Kadın, Şiddetin Nesnesi Değil Şefkatin Öznesidir" sloganlarıyla sonlandırdı.

Basın açıklamasının ardından fidan dikimi yapıldı. Dikilen fidanların üzerine şiddete maruz kalarak hayatını kaybeden kadınların isimleri verildi.

Papatyalarımızı Soldurmamalıyım!

Fatma KAÇAR

Bir Papatyanın Annesi

Gelişme geriliği olan 8 yaşındaki bir kız çocuğu annesiyim ben... Hayat başıma papatyalarla işlenmiş bir taş taktı benim. Papatyaların her birinde sevgi var, emek var, şefkat ve sabır, merhamet, fedakârlık var. Anne, bu tacın adı... Şimdi sizlerle papatya taçlı bir annenin yaşadıklarını paylaşmak istiyorum izin verirseniz:

Yıl 2006... Kızım Nilhan doğduğunda dünyalar benim olmuştu. Papatya tacımı oluşturacak “sevgi” papatyalarından birkaçı başıma konmaya başlamıştı bile... Onun ilk “anne” diyeceği, ilk adım atacağı günü sabırsızlıkla bekliyordum. Bekliyordum, bekliyorduk; ama bu bekleyişin bir türlü sonu gelmiyordu. “Her çocuk farklıdır, hepsinin gelişimi bir olmaz, biraz tembel bir bebek bizimki herhalde” derken meraklı ve tedirgin bekleyişler içinde tam üç yıl geçti.

Kızım üç yaşına geldiğinde hâlâ konuşamıyor ve yürüyemiyordu. Sürekli ağlıyor, isteklerini parmakla gösteriyordu. Doktorlar, yani mental reterdasyon (mr) ve “kas güçsüzlüğü” teşhisi koydular. O gün gazetelerde okuduğum ama kızıma yakıştıramadığım gelişme geriliği ile yüzleşmek zorunda kaldım. Dünyam yıkılmıştı. Kabullenmesi zaman aldı. Yüzüne baktıkça içim eriyor, adeta nefes alamıyordum. Birkaç papatya daha eklenmeye başladı tacıma: Sabır papatyası, sabır, sıkıntılar karşısında dayanabilmek, metanet gösterebilmektir. Zamanın süslü, renkli elbiselerle karşımıza çıktığı gibi simsiyah yüzüyle de karşımıza dikildiği oluyordu. Böyle zamanlarda soğukkanlı ve güçlü durabilmem, sabretmem gerektiğini öğrenmiştim artık.

Bazen, yaşadıklarımız ağır gelir. Yerin binlerce kilometre altında kaynayan magmanın bir kırık buluncaca patlaması gibi biz de böyle zamanlarda patlayacak yerler arar ve anlık öfkelere kapılabiliriz insanlık hali. Benim de zaman zaman böyle anlarım olmuyor değil tabii. Dünyaya gelmek, hepimiz için iyi ya da kötü yüzlerce olayın başımıza gelebileceğini kabul etmek demektir. Bunların bazılarında biz yol açmış olabiliriz; ama bazılarında bize tercih hakkı sunulmayabilir. Yani bazı olayları yaşamak ya da yaşamamak bizim elimizde değil. Ancak bu olayların etkisinden kurtulmak ya da karanlığa kendimizi kapatmak bizim elimizde. Bu yüzden bu zorlu yolculukta en büyük arkadaşımın sabır olduğunu öğrendim.

Doktorların tavsiyesi üzerine kızımı bol bol dışarı çıkarıyor, insanlara karışması için elimden gele-

ni yapıyordum. Kızım her şeyi geç öğreniyordu. En basit sayıları dahi öğrenmesi iki yıl sürebiliyordu. Kızımın tek ilacı eğitimdi. Bandırma’da yaşıyorduk. Bandırma kızım gibi çocukların eğitimi ve hastane imkânları yönünden çok kısıtlıydı. Bundan dolayı eşimle Ankara’ya atanmamızı istedik.

Ankara’da yeni, meşakkatli bir yaşam bizi bekliyordu ama olsun... Ankara’da kızımız için gerekli olan eğitim ve hastane imkânları daha çoktu. Kızım Nilhan, haftada 2 gün özel eğitim alıyordu, 3 gün de kreşe gidiyordu. Hastane ve doktor seçme imkânımız artmıştı.

Kızımın zorunlu anaokuluna başlamasıyla asıl zorluklar da başladı. Sadece kızımın eğitimini değil, anaokulu öğretmenlerini de düşündüğüm için kızımı bulduğum okulun anaokuluna yazdırdım. Çünkü kızımın tuvalet eğitimi tam oturmamıştı ve öğretmeninden bunu isteyemezdim. Kızımın saç çekme huyu vardı. Veliler, çocuklarının psikolojilerinin bozulduğunu, kızım okula gelirse çocuklarını okula göndermeyeceklerini ifade ettiler. Haftada sadece 2 gün anaokulunda bulunmasına rağmen veliler imza topladılar ve kızımın okula gelmesini istemediler. Kızımı gözyaşları içinde okuldan aldım. Böylece kızımın eğitim hakkı elinden alındı. Artık kızım anaokuluna gidemeyecek ve sosyalleşemeye-

cekti. Açıkçası bu konuda okulumdan hiçbir destek göremedim.

Kızımı o yıl kreşe gönderdim. Orada çok mutluydu, biraz da olsa rahatlamıştım. Ama rüzgâr her zaman bizden yana olmuyor maalesef. Birden bire ters bir rüzgâr, neyimiz var neyimiz yok yerle bir edebiliyor. Böylesi anlarda isyan edip hayata küsmek kendimize zarar vermenin ötesinde hiçbir fayda sağlamıyor bize. Büyükler “Sabrın sonu selamettir” demişler. Evet, sabır, sonunda bu dayanabilme gücü karşısında bize çıkış yolunu gösteriyor. Adeta bizi bir labirentin içinde sınıyormuşçasına sabırla çıkışı aramız karşısında takdirini bizden esirgemiyor.

Eylül 2014’de özel eğitim sınıfında bire başladı kızım. Kendi okulum Mamak’ta, kızımın okulu Yıldız’da ve ben Oran’da oturuyordum. Sabah onu Yıldız’daki okuluna bırakıp kendi okuluma derse yetişmeye çalışıyordum. Dersim bitince kızıma yetişmeye çalışıyordum. Oradan da özel eğitim merkezine koşturuyordum. 24 saat sanki yetmiyordu. Kızımın yanında olduğum sürede bir sorun yoktu. Fakat yanından ayrıldığımda kızım, altına kaçırıyor, öğretmenler sürekli bundan şikâyet ediyorlardı. Okulumda ders programları ayarlanırken içinde bulunduğum şartların göz önünde bulundurulmasını okul idaresine uygun bir dille anlattım. İlk başta gayet olumlu karşılandı ve olabilecek en iyi ders programı yapıldı. Zamanla bazı nedenlerden dolayı ders programları değişmeye başladı. Sonunda ders programı öyle bir hal aldı ki, artık kızımın ders çıkışına bile yetişemiyordum. Durumumu tekrar izah ettiğimde aldığım cevap beni çok şaşırtmıştı. “Fatma hocam sizin için gerekenler yapıldı. Herkesin çocuğu var” denilmişti.

Artık dayanacak gücüm kalmamıştı. Psikolojim alt üst olmuştu. Psikiyatri doktoruna gitmeye karar verdiğim sırada sendikadan bir arkadaşım, bana çok destek oldu. Zor zamanlarımda sürekli yanımdaydı. Benimle konuşuyor, beni teselli ediyordu. Onunla konuşunca acılarım hafifliyordu. Bir gün bana Eğitim-Bir-Senli olmamı tavsiye etti. “Zor zamanlarında, haksızlığa uğradığında sana yardımcı olur” dedi. Açıkçası çok da inanmamıştım. Öylesine arkadaş hatırına sendikaya üye oldum. Çünkü benim sendikaya ayıracak zamanım ve enerjim yoktu. Kızımla daha çok ilgilenmek için çözüm aradığım bir gün çaresizce ağlayarak arkadaşımı aradım. Kendisiyle konuştuk, dertleştik. İçinde bulunduğum duruma çok üzülen arkadaşım şube başkanını aradı. Durum kendilerine izah etti. Eğitim-Birsen’in avukatlarıyla benim için görüşüldü. 3 ay ile 6 ay arasında ücretli izin hakkımın olduğunu söylediklerinde buna inanmamıştım. Böyle bir haktan kimsenin haberi yoktu. Çalıştığım kuruma dilekçe verdim. Bir hafta içinde ücretli izne ayrıldım. Kızıma daha çok vakit ayırdığım için çok mutluyum.

Her annenin evladı için istediği gibi, benim de bir anne olarak istediğim kızımın konuşabilmesi; ihtiyaçlarını bağımsız olarak giderebilmesi; kendini tehlikelerden koruyabilmesi; iyiyi kötüyü anlayabilir, ayırabilir hale gelmesidir. Her ebeveyn için bunlar önemlidir. Bizim gibi özellikli evlatlara sahip olanlar için bunların önemi çok daha büyüktür. Biz ailesi olarak hayatta olduğumuz sürece hep yanında ve ona destek olacağız. Peki, hayatımız bu kadar uzun mu?

Yıl 2014, yavrum sekiz yaşında. Kızım bu yıl kalem tutabiliyor, makas kullanabiliyor. Artık renkleri öğrenmeye başladı. Sınıfının yerini biliyor. Okulda diğer çocuklarla oyun oynuyor. En önemlisi kızım artık bana sarılıyor ve “anneciğim” diye sesleniyor. Fedakârlığın en güzel yanı yaptıklarının boşa gitmediğini bilmektir, ben de bunu anlamış ve bu duyguyu tatmıştım. Bunca mücadelem, çabamın, meşakkatlerimin meyvesini alıyordum nihayet.

Kim ne derse desin, engelli çocuğu olan anneler; içten duaları, cefaları, vefaları, sabırları, özverileri, bitmek bilmeyen sevgi ve merhametleriyle özeldir.

Bir gün Allah, ‘benim için ne yaptın, ömrünü nereden tükettin’ diye sorarsa, ben de ‘Senin bana verdiğin emaneti korudum, ona hizmet ettim, onun güçlüklerine sabrettim Rabbim’ diyeceğim.

İnsan isteyince, sabredince birçok şey başarabiliyor. Ama asla “Neden ben, neden ben!” demeyin. “Ben özel biriyim” deyin. Bunca kullar arasından ‘Mevla’m’ sizi seçtiği için teşekkür edin, şükredin, sabredin. Çocuğunuza benim ‘tatlı imtihanım’ diye bakın. Aynı üniversite sınavına girmiş öğrenciler gibiyiz. Sabredelim, papatyılarımızı soldurmayalım.

Kültürümüzü Zenginleştiren Bir Üstat

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, “İlim, sanat ve kültür insanı diğer varlıklardan ayıran, onu değiştiren, geliştiren ve yücelten en önemli unsurlardır. İnsan, yaratılışından itibaren her zaman bilginin peşine düşmüş, kimliğinin inşasında ve gelişiminde daima bir arayış içerisinde olmuştur” dedi.

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Konfederasyonu Kadınlar Komisyonu tarafından düzenlenen Perşembe söyleşilerine bu hafta Yedi Güzel Adam’dan biri olan Yazar, Şair ve Düşünce adamı Nuri Pakdil konuşmacı olarak katıldı.

Nuri Pakdil’in kültürümüzü zenginleştiren, tefekkür âlemindeki ilerleyişimize ışık tutan değerli şahsiyetler arasında öne çıkan isimlerden olduğunu vurgulayan Özdemir, “Kendisi yıllardır düşünceleri, eserleri ve ürettikleriyle bizlere ufuk açtı, duygu ve anlam dünyamızı genişletti, zenginlik kattı. Varlığını ve eşyanın anlamını kavramamıza katkı sağladı. Daha nice yıllar sağlıklı bizimle olmasını diliyorum” diye konuştu.

Yazar, şair ve düşünce adamı Nuri Pakdil, “Sizi anti-faşist, anti-emperyalist, anti-kapitalist ve anti-firavunist duygularıyla selamlıyorum” diyerek başladığı konuşmasında “Yedi Güzel Adam”dan biri olan ve Memur-Sen Konfederasyonu Kurucu Genel Başkanı Mehmet Akif İnan’ın ruhuna Fatiha okunmasını istedi.

Yazar, şair ve düşünce adamı Nuri Pakdil, “Herkesin ezeli ve ebedi lideri Hz. Muhammed’dir ve ondan başkası olmayacaktır. Peygamberimiz bizim en iyi şekilde yetişmemizi istemiştir. Biz Müslümanlar donanımlı insanlar olmalıyız. Çağdaş insan olacağız, Müslümanlar gerici, yobaz değildir. Hepimiz ilericimiz elhamdülillah” dedi.

Memur-Sen Başkanlığı’nı Onurla Taşıyacağız

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu, Mehmet Akif İnan’ın Kurucu Genel Başkan olduğunu hatırlatarak, “Burada iki genel başkan var. Biri ben, biri Nuri ağabey” demesi üzerine Pakdil, “Sayın başkana iltifatı için teşekkür ederim. Memur-Sen Başkanlığına onurla taşıyacağıma söz veriyorum” diye konuştu.

Katılımcıların sorularını yanıtlayan Pakdil, gençlere yabancı dil öğrenmelerini tavsiye ederek, “Cömert insanlar olmalıyız, cimri insandan hayır gelmez. Paraya önem vermeyeceğiz, kalıcı olan imandır, aksiyondur, ezeli ebedi ulu önderimiz Hz. Muhammed’e sarsılmaz bağlılıktır” dedi.

En Ağa Adam, Rahmetli İnan’dı

İnan ile ilgili dostluklarının nasıl başladığını anlatan Pakdil, “Akif İnan Divan Edebiyatı etkisindeydi, dili çok eskiydi. Biz Akif İnan’ı aldık, yıkadık, yumduk, modern bir şair yaptık. Yedi Güzel Adam’ın en ağa adamı rahmetli İnan oldu. Bana üstad-ı sani diye seslenirdi, üstat ise Necip Fazıl’dı” diye konuştu.

Kadın edebiyatçıların sayıca azlığının sebebinin sorulması üzerine Pakdil, “Kadın edebiyatçıların az oluşu nasip meselesidir” cevabını verdi. Pakdil, gençlerin çağı çok iyi anlaması gerektiğini vurgulayarak, “Çağdaş insan olacağız, Müslümanlar gerici, yobaz değildir. Hepimiz ilericimiz elhamdülillah. Aşâğılık duygusu gibi hislerden uzaklaşmak lazım” değerlendirmesinde bulundu.

Pakdil, Yedi Güzel Adam dizisine ilişkin değerlendirmelerin sorulması üzerine ise “Dizide bazı güzel adamlar yeteri kadar işlenmemektedir, bunlardan biri Akif İnan, diğeri Hasan Seyithanoğlu. Yapımcıyı bu nedenle ayıplıyorum” şeklinde konuştu.

Bu Yeni İklimi Alışmaya Çalışıyoruz

Pakdil’in öğrencilerinden Necip Evlice de Edebiyat dergisi ve Pakdil’in kitapları hakkında bilgi verdi. Yedi Güzel Adam dizisinin yayınlanmasıyla genç kuşakta bu isimlerin yeniden keşfedildiğine değinen Evlice, özellikle sosyal medyada Pakdil’in yazılarını aforizma niteliğinde paylaştığını anımsatarak, “Sayın Pakdil de biz de bunu anlamaya, bu yeni iklimi alışmaya çalışıyoruz” ifadesini kullandı.

Yapılan konuşmaların ardından Pakdil, kitaplarını imzaladı ve katılımcılarla fotoğraf çekti.

Kadın Komisyonları Trakya Toplantısı Tekirdağ'da Yapıldı

Genel Merkez Kadınlar Komisyonu, Edirne, Kırklareli ve Tekirdağ kadın komisyonları üyeleriyle bir araya geldi.

Tekirdağ'da gerçekleştirilen toplantıda konuşan Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, haklarına ve hayatlarına dair söyleyecek sözü olan kadınlar olarak Eğitim-Bir-Sen çatısı altında örgütlendiklerini belirterek, "Toplumsal hayatımızın düzeni ve büyük Türkiye idealimizin gerçekleşmesi için çalışacak herkese sendikamızın kapıları açıktır. Bu anlamda bizler Türkiye'nin bütün renklerini kuşatan bir emek hareketiyiz" dedi.

Hedeflerinin, herkesin değerleriyle barışık yaşadığı, insan hakkı ihlallerinin olmadığı, daha özgür, daha müreffeh bir ülke inşa etmek olduğunu kaydeden Özdemir, şöyle devam etti: "Kadınıyla erkeğiyle kampaşmadan, kutuplaşmadan, birbirimize hasım kesilmeden her meseleyi, ama her meseleyi birlikte açık yüreklilikle konuşalım, tartışalım ve ortak akılla çözelim. Ancak kimse kimseye anlayış ve yaşam tarzı dayatmasın, karşısındakini yok saymasın. Hiç kimse kendi yaşam tarzı dışındakilerin varlığını bir tehdit olarak görmesin. Kimse kendi varlığı için başkasının yokluğunu temenni etmesin. Medeniyetimizin ışığında kimseyi ötekileştirmeden birbirimizi dönüştürerek, geliştirerek, doğrularımızı yaşatarak birlikte yol alacağız. Ayrıştırıcı değil, kuşatıcı olacağız. Bizim medeniyetimiz, yaşatma ve diriltme medeniyetidir."

Özdemir, amaçlarının, başta çalışma hayatı olmak üzere, siyasi, ekonomik ve sosyal hayatta kadınlara yönelik olumlu uygulamaları bir an önce hayata geçirmek olduğunu söyledi.

Sendika olarak, kadına, kadın emeğine, istihdamına, çalışan kadınların sorunlarına ve çözümüne yönelik artan bir hassasiyetle yaklaştıklarını dile getiren Özdemir, "Kadınlar komisyonu olarak, öncelikli görevimiz, kadın çalışanlarımızın taleplerini belirleyerek yetkili mercilere ulaştırmak ve çözümüne katkı sağlamaktır. Kadınlarla ilgili konular başta olmak üzere sosyal politikaların belirlenmesinde etkin olmak amacıyla çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Sendikamızın olmazsa olmazı olarak gördüğümüz kadın örgütlenmesi hususunda hedefler belirledik. Bu hedeflerin başında, bütün il ve ilçelerimizde kadınlar komisyonunu kurmak ve aktif, güçlü, verimli hâle getirmek yer alıyor" şeklinde konuştu.

Etkin, örgütlü bir şekilde ve güç birliği içerisinde eğitim, çalışma hayatı, siyaset başta olmak üzere, hayatın her alanında değerleriyle var olmak istediklerini vurgulayan Safiye Özdemir "Meselelerimizin güçlü bir örgütlülükle dile getirildiği takdirde dikkate alınacağını biliyoruz. Bunun en güzel örneğini de, sendikamızın başlattığı sivil itaatsizlik eyleminde gördük. Bu eylemle kadınlarımız daha aktif ve etkin bir şekilde sendikal faaliyetler yapmaya dâhil olmuşlardır" ifadelerini kullandı.

Kadın-erkek fırsat eşitliğinin gerçek anlamda sağlandığı, her türlü ayrımcılığın son bulduğu bir toplum için mücadele ettiklerini söyleyen Özdemir, "Bunu başaracağımıza inanıyoruz. Bizler, kişiliğimiz ve değerlerimizle kendi sorunlarımıza sahip çıkmak; cesaretle bunları dile getirmek ve çözüm aramak istiyoruz. Son yıllarda gerek medeniyet coğrafyamız gerekse ülkemiz oldukça çalkantılı ve sancılı bir süreçten geçmektedir. Bu süreç bize ne kadar ağır bir sorumluluk taşıdığımızı hatırlatmakla kalmadı, elimizi taşın altına koyma vaktinin geldiğini de olanca açıklığıyla gösterdi. Kadınıyla erkeğiyle üzerimize son derece önemli sosyal, toplumsal ve vicdani sorumluluklar düşmektedir. İşte gerçek anlamda kadın elinin değmesi gereken yer burasıdır" diye konuştu.

Aktif, Güçlü ve Verimli Bir Kadınlar Komisyonu Hedefliyoruz

Eğitim-Bir-Sen Genel Merkez Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, olmazsa olmaz olarak gördükleri kadın örgütlenmesi hususunda hedefler belirlediklerini ifade ederek, “Bu hedeflerin başında, bütün il ve ilçelerimizde Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu’nu kurmak ve aktif, güçlü, verimli hâle getirmek yer alıyor. Amacımız, ilçelerimizde de kadınlarımızın örgütlenmesini sağlamak ve teşkilatımızın kılcal damarları olan ilçe örgütlenmeleriyle ana gövdeyi beslemek ve güçlü kılmaktır” dedi.

Safiye Özdemir, Başkan Yardımcısı Hatun Özkümüş ile birlikte Amasya Şube Kadınlar Komisyonu’nun düzenlediği programa katıldı. Tanışma, istişare ve Amasya ilçe teşkilatlarında kadınlar komisyonunun oluşturulmasına yönelik motivasyon ve eğitim amacıyla düzenlenen toplantıya merkez ilçe, Merzifon, Suluova ve Gümüşhacıköy temsilcileri katıldı.

Söz konusu ilçeler başta olmak üzere, Amasya’nın tüm ilçelerinde kadınlar komisyonunun kurulması kararının alındığı toplantıda konuşan Safiye Özdemir, Eğitim-Bir-Sen olarak, kadına, kadın emeğine, istihdamına, çalışan kadınların sorunlarına ve bu sorunların çözümüne ilişkin önemli çalışmalar yaptıklarını belirterek, “Kadınlar Komisyonu olarak, bizim öncelikli görevimiz, kadın çalışanlarımızın çalışma hayatına yönelik sorunlarını ve taleplerini belirlemek, yetkili mercilere ulaştırmak ve çözümüne katkı sağlamaktır” şeklinde konuştu.

Kadınlarla ilgili konular başta olmak üzere, sosyal politikaların belirlenmesinde etkin olmak amacıyla çalışmalarını sürdürdüklerini kaydeden Özdemir, şöyle devam etti:

“Sendikamızın olmazsa olmazı olarak gördüğümüz kadın örgütlenmesi hususunda hedefler belirledik. Bu hedeflerin başında, bütün il ve ilçelerimizde Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu’nu kurmak ve aktif, güçlü, verimli hâle getirmek yer alıyor. Bugün de bu amaçla buradayız. Amacımız, yalnızca illerde değil, ilçelerimizde de kadınlarımızın örgütlenmesini sağlamak ve teşkilatımızın kılcal damarları olan ilçe örgütlenmeleriyle ana gövdeyi beslemek ve güçlü kılmaktır.”

Özdemir, hızlı bir değişim ve dönüşüm süreci içindeki dünyanın ve bu süreçte her geçen gün daha da ön sıralara yerleşen Türkiye’nin, bu değişim ve dönüşümün insani yanının ağır basması ve insanlığa huzur, barış ve refah olarak yansımaları için kadın eline, kadın aklına ve kadın emeğine ihtiyaç duyduğunu söyledi.

“Artık kadınlar il ve ilçe yönetimlerinde, sadece işin mutfağında değil, karar mekanizmalarında da güçlü ve etkin olarak yer almalıdır” diyen Özdemir, “Yemeği hazırlayan, pişiren, sofrayı kuran kadınlarımızın artık sofradaki

yerlerini almaları da bir zorunluluktur. Eşitler arasındaki yarışta kadınlar da erkekler kadar başarmak ve kazanmak noktasına yakındır. Bizler kadınlarımızın değiştirme ve dönüştürme gücüne inanıyor ve onlara güveniyoruz. Yeter ki bu gücümüzün farkına varalım ve bu amaçla birbirimize destek olarak ortak çalışmalar yürütelim” ifadelerini kullandı.

Camcı: Mücadelemiz, Haklarımızın ve Hakkın Mücadelesidir

Eğitim-Bir-Sen Amasya Şube Başkanı Kerem Camcı, 2007 üye ile mutabakat imzalayarak ilde yetkili sendika olduklarını ifade ederek, “Bunda Kadınlar Komisyonumuzun da katkısı çok büyüktür. Ayrıca komisyonumuz, yapmış olduğu etkinliklerle varlığını hissettirmiştir. Bu sebeple takdire şayan çalışmalarından dolayı başta Ayla başkanımız olmak üzere, komisyon üyelerimize ve katkısı olan herkese teşekkür ediyorum” diye konuştu.

Eğitim-Bir-Sen’in bir mücadelenin adı olduğunu dile getiren Camcı, şöyle konuştu: “Mücadelemiz, haklarımızın ve hakkın mücadelesidir. Sosyal hayatımızın yaşantımıza etkisinin mücadelesidir. Bu mücadele ile birlikte eğitim camiası ve ülke adına birçok kazanımda Eğitim-Bir-Sen’in imzası vardır.”

Keskiner: Birlikte Çalışmaktan Dolayı Mutluyuz

Şube Kadınlar Komisyonu Başkanı Ayla Keskiner ise, sendikal faaliyetleri hakkında bilgi vererek, “Eğitim-Bir-Sen’in kuruluş amacına hizmet etmekten onur duyuyorum. Biz kadınlar, başı açık ve başı kapalı olarak, beraber olmaktan çok mutluyuz. Böyle bir ortamın oluşmasında sendikamızın eylemleri ve söylemleriyle katkısının olması bizim gurur kaynağımızdır” dedi.

Keskiner, çalışmalarında kendilerine imkân sağlayan ve desteklerini esirgemeyen Şube Başkanı Kerem Camcı’ya ve yönetimine, kadınlar komisyonu üyelerine, komisyon üyesi gibi çalışan bütün üyelere teşekkür ederek sözlerini tamamladı.

Siz Kimdiniz, Biz Kimdik

Feyzanur ORTAKÖY

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni
Malazgirt / Muş

Öğretmen bir babanın kızı olmanın da tesiriyle, çocukluğumuzdan itibaren özellikle lise ve üniversite yıllarında idealist bir öğretmen olma hedefini yüklenerek göreve başladık. Henüz bir hafta geçmemişti ki, kendimizi çok üzücü ve oldukça zorlu bir sürecin içinde bulduk. Birilerinin aldığı, hangi akla hizmet ettiğini belki kendilerinin de bilmediği (Ayne'l-Arab) Kobani protestoları ile ilgili o netameli kararların amacını aştığı o günler...

Evet, aziz yurdun bu mutena köşelerine bazı kaygılarımızı yüklenerek gelmiştik, asla önyargılarımızla değil... Ama karşılaştığımız bu beklenmedik durum, daha mesleğinin, öğretmenliğinin ilk günlerini, ilk heyecanlarını yaşayan bizleri derin endişelere sevk etti ve yıprattı.

Sabah derse diye çıkıp akşam eve girilemeyen, bankaların, PTT binalarının yakıldığı, okulların taşlandığı, cam çerçeve ne varsa indirildiği günler. 10 yaşındaki çocuk, kendi okulu nu, kendi öğretmenini taşlar mı? “Ne oldu öğretmen, korktun mu?” diye tahrik etmeyi bilir mi?

İki gün önce derste gördüğün bir öğrenciyi yüzü peçeli olduğu halde orayı burayı yakarken, okulları ve kamu binalarını taşlarken görüp tanımaktan daha acı, daha üzüntü verici ne olabilir bir öğretmen için. Yaşadığımız bu ilk meslekî hayal kırıklığı ve travmanın bizlerde ileriye dönük nasıl bir iz bırakacağını bilemiyoruz.

Oysa “Burası Kürdistan, burada size zarar gelmez” derken; bilinçsizce ayırdıkları ama milletimizin büyük çoğunluğu için, ortak tarihimizin ve ortak coğrafyamızın masum çocuklarına ve insanlarına hizmet için geldik bizler. Bu olaylar vesilesiyle verilmek istenen mesajlar, kaygı düzeyimizi yükseltmedi değil. O günden bu yana soruyoruz: “Size zarar gelmez” diyenler kim? Hatta daha önemlisi; “Siz kimdiniz, biz kimdik?”

Köylüleri tehditle arabalara bindirip ilçeyi talan etmeye getirdikleri günleri hâlâ kimse açıklamıyor. Kendi bankalarıydı, kendi postaneleriymiş, kendi sokakları, kendi okullarıydı ve hepsinden önemlisi kendi insanlarıydı zarar verdikleri... Ama işte çok iyi biliniyordu ki, devlet en az bir aya yenisini yapardı. Yapardı yapmasına da ne olacaktı geride kalan bu tortular, bu yürek burkuntuları, bu gönül kırgınlıkları... Ne olacaktı, ısrarla öğrenemediğimiz ve aslında bir türlü beceremediğimiz, hüsrarla, kayıpla, zararlarla sonuçlanan şu netameli “protesto” kavramı...

Şaşkınlık, üzgünüz, korku ve endişe içindeyiz. 2014-2015 eğitim-öğretim yılına güzel bir başlangıç yapamadık, farkındayız. Öğrencilerimiz okula gelememesine rağmen, sırf okulu boş görüp yakmasınlar diye 10 öğretmen arkadaşla birlikte

okulumuzu beklemek zorunda kalışımız hiç de iyi bir başlangıç değildi, biliyoruz.

Evime giremediğim günlerde etrafı yakıp-yıkıp bir amcayla göz göze geldiğimizde amcanın bakışlarına yerleşmiş, sebebini anlayamadığım nefretin yerini, her şey olup bittikten sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi davranma tavırları aldı. Şimdi biz de mi böyle davranmalıydık?

Bilemedik.

Unuttuk...

24 Kasım Öğretmenler Günü'nde hediye alamadığı için etkilenip kendi mandalinasını bana veren çocuğun masumiyeti unutturdu. Sınıfta küçücük parmaklarıyla yaptığı zafer işaretinin ne demek olduğunu sorduğumda bilememesi unutturdu.

Masumiyet... Ah o masumiyet...

İşte bunu yani masumiyetin ne menem bir şey olduğunu, o zor şartlar altında görev yapan her öğretmen bildiği için, evet, unuttu...

Ama kırgınlıklarımız devam ediyor, etmeli de; çünkü protesto bu değil. İlk önce artık ülke olarak bunu hızla aşmamız gerekiyor. Ne için olursa olsun, protesto girişimlerinin böyle yıkıcı olması ve terörize edilmesi, masum insanları hedef alması, çok vahim ve tamiri imkânsız sonuçlar doğuruyor.

Bu kırgınlıklarımızı bir tek öğrencimizi bile hissettirmedikimizi ama hâlâ işimize odaklanamadığımızı da söylemeliyim. Yönetmelik, müfredat, oryantasyon, seminerler vs. sadece bunlara bağlı kalarak eğitim yapmanın buradaki çocuklara büyük haksızlık olduğunu düşünüyoruz. İşimizi yapıyoruz, evet ama onları sevdiğimizi, memleketlerimizde de sevildiklerini yüzlerce, binlerce kez bıkmadan, usanmadan söyleyerek, hatırlatarak ve en önemlisi buna gerçekten inanmalarını temin ederek derslerimize huzurla ve gururla girip çıkıyoruz.

Tanışma faslı olan daha ilk derste memleketimi sorduklarında, “Denizli” cevabını verince, “Haa tamam hocam, siz batılısınız, siz bizi sevmezsiniz zaten” sözlerinin ne kadar yanlış bir ön yargıdan beslendiğini (yönetmelik ve müfredat alınmasını) öğretmemiz gerekiyor.

Aynı günlerin tekrar yaşanmamasını diliyoruz. Emek ve ekmeğin bağlamı, çalışma hayatının içinde yer alışımızın temel gerekçeleri arasında olsa da, bu ülke ve insanımız, milletimiz için daha çok öğrenmeye, daha çok öğretmeye, daha çok çalışmaya mecburuz. Veda hutbesiyle yeniden donanarak, buralara gelme ve bu görevi yapma gerekçelerimizi daima koruyup, ezelî ve ebedî kardeşliğimizi yeniden tesis etmek için aşkla, şevkle, heyecanla çalışmaya kararlıyız. Selam ve dua ile...

Ümit Dolu Günler Bekliyoruz

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, “Yalnız ülkemizde değil, dünyanın dört bir yanındaki mazlumların ve mağdurların sesi olmak istiyoruz. Çünkü bizim sendikal anlayışımızın temelinde insan hakları, emek, medeniyet değerleri, kardeşlik hukuku, dayanışma, temel hak ve özgürlükler vardır” dedi.

Memur-Sen Kadınlar Komisyonu tarafından düzenlenen “İş’te Mutlu Kadınlar” konulu program Başkent Öğretmenevi’nde yapıldı. Programda “Kadınların iş hayatında yaşadıkları temel problemler” tartışılarak, çözüm önerileri sunuldu.

Programın açılışında konuşan Safiye Özdemir, amaçlarının, başta çalışma hayatı olmak üzere, siyasi, ekonomik ve sosyal hayatta kadınlara yönelik olumlu uygulamaları bir an önce hayata geçirmek olduğunu belirterek, “Toplum olarak kadınlarımızın eğitime, istihdama katılımına ve başta parlamento olmak üzere yönetimin üst kademelerinde yer almalarına önem vermek zorundayız” şeklinde konuştu.

Memur-Sen’in, her zaman emeğin, ekmeğin, barışın, özgürlüğün, millî iradenin ve demokrasinin mücadelesini verdiğini kaydeden Özdemir, şunları söyledi: “Yalnız ülkemizde değil, dünyanın dört bir yanındaki mazlumların ve mağdurların sesi olmak istiyoruz. On-

ların yanında yer alıyoruz. Çünkü bizim sendikal anlayışımızın temelinde insan hakları, emek, medeniyet değerleri, kardeşlik hukuku, dayanışma, temel hak ve özgürlükler vardır.”

Tek Ayakla Yürünmez, Tek Kanatla Uçulmaz

Hedeflerinin, herkesin değerleriyle barışık yaşadığı, insan hakkı ihlallerinin olmadığı, daha özgür bir ülke inşa etmek olduğunu vurgulayan Özdemir, “Kadınıyla-erkeğiyle, kamplaşmadan, kutuplaşmadan, birbirimize hasım kesilmeden her meseleyi açık yüreklilikle konuşalım, tartışalım ve ortak akılla çözelim. Kimse kendi varlığı için başkasının yokluğunu temenni etmesin. Medeniyetimizin ışığında kimseyi ötekileştirmeden birbirimizi geliştirerek, doğrularımızı yaşatarak birlikte yol alacağız. Şunu unutmayalım ki tek ayakla yürünmez, tek kanatla uçulmaz. Kalkınmış bir toplum için kadınıyla-erkeğiyle omuz omuza yol almak zorundayız” diye konuştu.

Kadınların İş Gücüne Katılımları

Türkiye’nin kadınların iş gücüne katılımlarında gelişmiş ülkelerin çok gerisinde yer aldığının altını çizen Safiye Özdemir, “Kadınlarımızın istidama katılım oranı çok düşük. 12 milyon kadın işgücüne katılmıyor veya yaptıkları iş kayıt altına alınamıyor. Bu demektir ki yetişkin nüfusun yarısının üretkenliğinden faydalanamıyoruz. Çalışan kadınlarımızın sadece yüzde 37’si kayıt altına alınmış gelir getiren bir işte çalışıyor. Çalışan kadınların yüzde 70’i tarım, yüzde 10’u sanayi, yüzde 20’si hizmet sektöründe yer alıyor; bu kadınlarımızın yüzde 58’inin sosyal güvencesi yok. Yönetim kademelerinde

yer alan kadın oranı ise yüzde 10 gibi çok düşük düzeydedir” ifadelerini kullandı.

Meseleler Örgütlü Şekilde Dile Getirilmeli

Memur-Sen’in kadınların iş hayatında daha etkin olması için hedefler belirlediğini dile getiren Özdemir, şöyle konuştu: “Kadınlarımızın etkin, örgütlü ve güç birliği içerisinde gündemi takip etmeleri; eğitim, çalışma hayatı, siyaset başta olmak üzere, hayatın her alanında değerlerimizle var olmasını hedefliyoruz. Meselelerimizin, güçlü bir örgütlülükle dile getirildiği takdirde, dikkate alınacağını biliyoruz. Bunun en güzel örneğini de sendikamızın başlattığı kamuda sivil itaatsizlik eyleminde gördük.”

Sorunlar ve Öneriler

Özdemir, kadınların çalışma hayatında karşılaştıkları sorunlara yönelik çözüm önerilerini şu şekilde sıraladı:

- Ücretli doğum izinleri birçok Avrupa ülkesinde bizim ülkemizden daha uzun. Çek Cumhuriyeti ve Slovakya’da 3 yıl, İngiltere’de 52 hafta, Estonya ve İsveç’te 16 aydır. Bizde bu iznin ücretli olan bölümünün artırılarak toplamda 3 yıl olmasını talep ediyoruz.

- Süt izni şu anda doğumdan sonraki ilk 6 aylık sürede günde 3 saat, ikinci 6 aylık sürede ise günde 1,5 saat olarak kullanılıyor. Bu iznin kullanımında amirlerin tutumlarından kaynaklanan sorunlar olabiliyor.

- Çocuk ve evlilik yardımları artırılarak kadınlara ve

rilmelidir. Memur Sen olarak ilk evlilikte eşlerden her birine 8 bin lira evlilik yardımı yapılsın önerisinde bulunduğumuz.

- Hamilelikte nöbet noktası da önemli. Şu an nöbet gerektiren mesleklerde hamileliğin 24. haftasından başlayıp doğumdan sonrası için de 1 yılı kapsayan sürede çalışan kadınlar nöbetten muaf oluyorlar. Hamileliğin başlangıcından itibaren kadınlarımızın nöbetten muaf olmasını talep ediyoruz.

- Çalışan kadınların ev, annelik ve iş sorumluluklarının dengelenmesi onların hayatlarını kolaylaştıracaktır. Bu noktada kreş ve çocuk bakımevleri yetersizdir.

- Ülkemizde mesleki kariyer basamaklarında yükseldikçe kadınların görünürlüğü azalıyor. Çünkü kadınlar yönetim kademelerinde yükselirken farklı zorluklarla karşılaşabiliyorlar. Bu nedenle yönetimin üst kademelerinde yer alacak kadın sayısının artırılması için gerekli fırsat ve imkânlar sağlanmalı, gerekirse yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Canten Kaya’nın “Hayat seninle güzel” konulu bir sunum yaptığı programın sonunda gerçekleştirilen panelde, Muhammed Alpkent “Çalışan kadınların yaşadıkları temel problemler”, Hayrunnisa Çiçek Erşahin “Hayatım kazan ben keçe” ve Ayşe Buhurci “Kalbim evde kaldı” başlıklı birer konuşma yaptılar.

Programda, Memur-Sen Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Emin Esen, Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkan Yardımcısı Arife Topçuoğlu ile çok sayıda davetli katıldı.

Kadınlar Komisyonu’ndan Atabek’e Ziyaret

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu, Aile ve Sosyal Politikalar Bakan Yardımcısı Çiğdem Erdoğan Atabek’i ziyaret etti.

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, Aile ve Sosyal Politikalar Bakan Yardımcısı Çiğdem Erdoğan Atabek’i makamında ziyaret ederek, talep ve önerilerini iletti.

Özdemir, “Kadınlarımızın yenilikçi, değiştirici ve dönüştürücü özelliklerini göz ardı edemeyiz. İnanmışlık ve adanmışlıkla hareket eden her bir kadının toplumun vicdanını harekete geçiren öncü ruha sahip olduğunu unutmamalıyız. Kadın ve erkek ‘insan’ paydasında, birlikte ve dayanışma içinde olduğu zaman toplumsal, sürdürülebilir, çağrı kuşatan bir kalkınma ancak o zaman başarılabilir. Biz buna inanıyoruz. Bu açıdan Sivil Toplum-Kamu işbirliği çerçevesinde kadın konusunda ortak çalışmalar yapmalıyız.” dedi.

Bakan Yardımcısı Atabek, ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getirerek Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen’in kadınlar konusunda önemli hassasiyetler taşıdığını, yapılan faaliyetleri yakından takip ettiklerini, özgürlüklerin genişlemesi için önemli çalışmalara imza atıldığını söyledi.

“Ayrımcılık Yapılması Kişiyeye Zarar Verir Ama Hukukun Kesintiye Uğratılması Sisteme Dolayısıyla Herkese Zarar Verir”

Fatma Benli. Georgetown Üniversitesi tarafından 2009 yılında hazırlanan “Dünyanın En Etkili 500 Müslüman’ı” listesinde yer almış, Akil İnsanlar Heyeti Karadeniz Bölgesi’nde görev yapmış ve 28 Şubat dönemi mağdurlarından birisi

Fatma Benli’nin anlattıkları tarihe not düşme adına, 28 Şubat ve sonrasında yaşanan zulmü görme ve unutmama açısından önemli, şimdi Fatma Benli’ye kulak verelim: “28 Şubat öncesi okula girebiliyorken, 28 Şubat sürecinde okulumun bahçesine bile giremedim. 200 sayfalık tez yazmıştım; sunamadım ve devamsızlıktan kaldım. Üstelik kendi okulumun bahçesine alınmadığım dönemlerde, Harvard ya da Cornell üniversitelerinin hukuk fakültelerinde konuşma yapabiliyordum. Benim yaşadıklarım, son sınıfta okulu bırakan, 16 senelik emekliliği yanan, hakkında ceza davası açılan kişilerle kıyaslandığında çok küçük bir örnek.”

Sayın Fatma Benli biraz sizi tanıyabilir miyiz?

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunuyum. Marmara Üniversitesinde başladığım yüksek lisans eğitimime, başörtüsü yasağı nedeni ile ara verdiğimden halen öğrenci konumundayım. 11 kişiden oluşan Türkiye İnsan Hakları Kurulu üyesiyim. Geçen sene Akil İnsanlar Heyetinde Karadeniz Grubu sekreteri olarak görev yaptım. Halen Uluslararası Hukukçular Birliği Türkiye Temsilcisi ve İKADDER İstanbul Kadın Kuruluşları Derneği başkan yardımcısıyım. Aynı zamanda Georgetown Üniversitesi tarafından 2009 yılında hazırlanan “Dünyanın En Etkili 500 Müslüman’ı” listesinde yer almış bir avukatım.

Bir hukukçu olarak biz sizi özellikle 28 Şubat dönemindeki hukuk uygulamalarına itirazınız ve başörtülü kamu çalışanları ve öğrencilerin eğitim haklarına ilişkin mücadelelerinizle biliyoruz, bu konuda genel bir değerlendirme yapabilir misiniz?

28 Şubat post-modern darbe süreci, irtica ile mücadele adı altında dindar insanları hedef alan bir süreçti. Pek çok kişiye farklı şekillerde uygulansa da en yaygın ve en uzun süre bu süreçten etkilenenler başörtülü kadınlar oldu. Milli Güvenlik Kurulu kararlarının alındığı 1997 yılından, üniversitelerde başörtüsü yasağının kalktığı 2010 yılına kadar kesintisiz olarak devam etti. Yasak on üç sene her gün farklı bir boyutuyla karşımıza çıktı. Bir gün öğrenciyeye, diğer gün öğretmene, başka bir gün öğrenci velisine ya da bir otele ya da fabrikaya sokulmayan bir kadına, hatta mahkemeden dışarı çıkartılan sanığa kadar uygulandı.

Modern-batılı görünen makbul olan ve olmayan vatan-daş algısıyla, hâkim güce ne kadar hukuksuz da olursa olsun istediğini yapabileceği, istediği kişiye “bu benim okulum, be-

nim üniversitem, benim binam, uygun görmediğim kişiyi içeri almam” diyebileceğini zannettirdiği bir ortam oluşturdu. Bugünün şartlarında böyle bir durum asla gerçekleşmez dedğimiz pek çok olay yaşandı. Kampüsten geçen minibüsteki başörtülü kadınlar minibüsten indirildi. Bugün çok saçma olduğunu herkesin kabul edeceği ‘başörtülüler kamusal alana girmez’, ‘Türkiye’nin laik olması üniversitelerde başörtüsü yasağının uygulanmasını gerektirir’, ‘başörtülü öğrenci okula girerse başı açık öğrenci bundan olumsuz etkilenir’, ‘Türkiye İran’a döner’ tarzı asılsız bahanelerle insanların hayatlarından on yılı aşkın bir süre çalındı. Bütün bunlar 28 Şubat’ta tam manasıyla toplum mühendisliği yapılmaya çalışıldığını gösteriyor. Örneğin Meclise geçtiğimiz sene ilk başörtülü vekil girdiğinde, bir gazeteci yazısında kinaye ile “Sabah koşarak Meclise gitti, başörtülü vekil Meclisteydi ama TBMM halen yerindeydi” diye yazdı. Çünkü Merve Kavakçı 1999 yılında seçildiğinde “bu kadına haddini bildirin” ifadesiyle onu çıkartmak için tezahürat yapan vekiller başörtülü bir kadın aralarında olursa Meclisin yerle bir olacağını düşünüyorlardı. Buna ciddi ciddi inanıyorlardı; çünkü bu yönde koşullandırılmışlardı. Benim için önemli bir örnektir; 2008 yılında bile Anayasa’da değişiklik yapıp, aslında eğitim ve eşitlikle ilgili maddelerinde mevcut olan düzenlemeleri farklı maddelerde tekrarlayıp fiili yasak kaldırılmak istendiğinde, birkaç gün yasak kaldırılmıştı. Bir gazeteci de kampüsteki başörtülüler için “ellerini kollarını sallaya sallaya okula girdiler” yazmıştı. Nitekim Anayasa Mahkemesi aynı bakış açısıyla, gerçekte ‘iki artı iki eşittir dört’ diyen değişiklikleri iptal etmiş bir kaç günlük aradan sonra tekrar yasak başlayınca sinir krizleri geçiren başörtülü öğrenciler ambulanslar eşliğinde okuldan dışarı çıkartılmıştı. Bugün, kendisinin bir gazeteci olarak serbestçe bulunduğu bir yerde, bir başkasının bulunmasını “ellerini kollarını sallaya sallaya girmek” olarak tanımlayan birisinin, başkasının aynı hakkı kullanmasını tehdit olarak gören algıyı anlamamız gerekiyor ki, yaşananlar tekrarlanmasın ve kimse başkası için o benden farklı, o benimle aynı

hakkı kullanamaz deme lüksünü kendinde görmesin. Bu algının doğru kabul edilmesi ve yasağı devam ettirmek adına hukuk sistemimize verilen zararın ve hukukun kesintiye uğratılmasının en büyük kaybımız olduğu kanaatindeyim.

Hukukun kesintiye uğraması nedir, bunu biraz açabilir miyiz?

Ayrımcık yapılması kişiye zarar verir; ama hukukun kesintiye uğratılması sisteme dolayısıyla herkese zarar verir. Telafisi de çok daha uzun sürer. Somut bir örnekle açıklamaya çalışayım. Gerçekte 28 Şubat öncesi ve sonrası yasal mevzuatımızda bir değişiklik olmadı. Sadece bakış açısı ve hâkim gücü değişti ve yasak başladı. Eğitim, memuriyete girişte ayırım yapmama, eşitlik, ayrımcılık yapmama gibi temel haklar Anayasa’da ve iç hukukumuzun parçası olan uluslararası sözleşmelerde yer alır. Temel haklar da, sadece Anayasa’da yer alan sebeplerle ve açık bir yasa hükmünün varlığı halinde kısıtlanabilir. Türkiye’de nasıl bir kadının başının örtülü olması gerektiğine ilişkin bir kanun çıkartılamazsa, başının açık olması gerektiğine ilişkin kanun da çıkarılamaz. Hukuk devleti olduğunu ifade eden her ülkede beklenen budur. Keyfilikler, hukuka aykırılıklar her yerde olabilir; ama yargı bu duruma müdahale eder. 28 Şubat sürecinde de, hiçbir yasa maddesi değişmeden, yeni bir mahkeme kararı olmadan, sadece Yüksek Öğretim Kurulu Başkanı, akabinde İstanbul Üniversitesi Rektörü’nün değişmesiyle salt bir genelge ile yasak başlatılmıştı. Bu noktada beklenen, bu ayrımcılığı yargının durdurmasıydı. Bu durumda yasak çok kısa sürerdi; ancak 28 Şubat sürecinde bir de post-modern darbenin oluşturduğu olağanüstü koşullar söz konusuydu. Üst rütbeli ordu mensuplarınınca yargıçlara, basına irtica konulu brifingler verildiği bir dönemdi. Bu nedenle temel bir hak, açık bir kanun hükmü olmadan sınırlanamaz, genelge ile ‘eğitim hakkını engelleyen yasaklar konamaz’ diyerek yürütme durdurma kararı veren İstanbul 6. İdare Mahkemesi, Edirne İdare Mahkemesi, Samsun İdare Mahkemesi, Bursa İdare Mahkemesi hâkimleri hakkında soruşturmalar açıldı. Hatta eşi başörtülü diye savunması istenen hâkimler oldu. Bugün Meclis “Darbeleri Araştırma Komisyonu”na tespit edildiği üzere hâkimler yasağın hukuka aykırı olduğunu ifade ettiğinde sürdürdüler. Bu da yasağın çok uzun sürmesine sebebiyet verdi. Bu nedenle yasakla mücadele etmiş, pek çok kişiyle beraber yüzlerce dava açmış, binlerce dilekçe yazmış biri olarak, 28 Şubat sürecinin sadece yasaktan etkilenen başörtülü kadınlara zarar vermediğini, tüm Türkiye’ye zarar verdiğini net olarak ifade edebilirim. Dolayısıyla yazarların sarılması için çok daha fazla çaba sarf edilmesi gerektiğini belirtmek gerekiyor.

Fatma Hanım, bugün geldiğimiz süreçte bu mağduriyetlere sebep olanlardan bir kesim, ordu mensupları mahkeme önünde yargılanıyor, 28 Şubat davasını hukukçu olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

28 Şubatın tespit edilebilen asker sanıkları özellikle Batı Çalışma Grubu ile ilgili olanlar yargılanıyor. Sivil sanıklarına ilişkin soruşturma ise halen sürüyor. Bir sonraki duruşma 16 Şubat 2015’te saat 9.30’da Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nde olacak. İşin doğrusu duruşmaları olabilir

diğince takip etmeme karşın, davanın sonucu benim için önemli değil. Önemli olan davanın açılmış olması ve olabildiğinde fazla mağduriyetin kayıt altına alınması.

28 Şubat sürecinden zarar görmüş kişilerin mahkemeye müdahale dilekçesi vermesi kendileri için önemli. Şu an hak ihlalleri devam etmese bile, geçmişte yaşanan hak kayıpları ortadan kaldırılmadı. Yaşananların kayda geçmesi için mahkemeye gidip yaşadıklarını anlatmalarında fayda var. Bende müştekiyim, gittim ve tarafıma aynı yasal mevzuatın farklı dönemlerde farklı şekillerde uygulandığını anlattım. 28 Şubat öncesi okula girebiliyorken, 28 Şubat sürecinde okulumun bahçesine bile giremedim. 200 sayfalık tez yazmıştım sunamadım ve devamsızlıktan kaldım. Üstelik kendi okulumun bahçesine alınmadığım dönemlerde, Harvard ya da Cornell üniversitelerinin hukuk fakültelerinde konuşma yapabiliyordum. Benim yaşadıklarım, son sınıfta okulu bırakan, 16 senelik emekliliği yanan, hakkında ceza davası açılan kişilerle kıyaslandığında çok küçük bir örnek. Yaşadıklarınızı, senelerinizi kaybettiren kişiler önünde anlattığınızda, ‘belki içlerinden keşke yapmasaydık’ demelerine vesile oluyordur. Sonuçta kendi ülkemde duruşmalara giremedim; ancak BM de komisyon önünde konuşma yapma, AİHM’e gitme imkânım oldu, bu da yasaklarla bir yere varılmadığını gösteriyor. Aslında yasağın hiç kalkmayacakmış gibi devam ettiği dönemde bunu söylüyorduk, ‘yasak var’ diye ‘bir gün uyandığınızda bütün başörtülülerin öldüğünü’ görmeyeceksiniz, ‘başörtüsü birileri istiyor’ diye vazgeçebileceğimiz bir şey değil, ‘yasaklarla hayatın olağan akışının önüne geçemezsiniz’ diyorduk, ama inanmıyorlardı, yasak kalktıktan sonra fark etmişlerdir umundayım. Toplumsal mühendislik hareketleriyle başarılı olmak mümkün değil. Sonuçta duruşmada şikâyetçi pek çok öğretmen ve öğrenci vardı, 28 Şubatta yasadıkları mağduriyetleri anlattılar sonra şimdi yasak kalktıktan sonra halen çalışıyoruz dediler, o dönem okuldan atılan öğrenciler Avrupa’dan mezun doktorlar olarak ifade verdi. Olan 12 yıl boyunca ayrımcılığa uğrayan başörtülü kadınlara onun ötesinde bunu sürekli tartışmak zorunda kalan ve sürekli zaman kaybeden Türkiye’ye oldu. Bence sadece bunu ifade etmek için bile davaya müdahil olunup duruşmalar takip edilmeli. Biz kendi yaşadıklarımız için çaba göstermezsek, başkalarının bizim için bir şey yapmasını bekleyemeyiz sonuçta.

Fatma Hanım bizler biliyoruz ki, bugünlerde Türkiye gündeminin ilk sıralarında Çözüm Süreci var. Siz de 63 kişilik akıl insanlar heyetinde yer alan kadınlardan birisiniz. Akıl insanlar heyeti ve çalışmaları hakkında kısaca bilgi verebilir misiniz?

Akil insanlar içerisinde çok farklı görüşlerden, çok farklı yaşam tarzlarından çeşitli insanlar yer aldı. Akademisyen, sanatçı, yazar, gazeteci, sivil toplum kurumu temsilcisi gibi toplumun değişik kesimlerinin temsilcileri vardı. Bütün iller gezildi. Kabul eden, karşı çıkan, endişesi olan, sevinen, bağırın, protesto eden, destekleyen olabildiğince çok kişinin görüşü alınmaya çalışıldı. Akiller olarak ilk çalışmalara başladığımızda, sürece mesafeli yaklaşan çok fazla kişi vardı. 30 yıllık bir çatışmayı bitirmek çok kolay değil, ciddi travmalar yaşanmış, ciddi sorunlar mevcut; ancak herkesin birleştiği nokta artık sadece dağları bombalamakla sorunun çözülme imkânı olmadığıydı. Yeni bir dönemece girilmişti. Bu yeni yol herkesi etkileyeceği için, sadece belli başlı bazı aktörlerin değil, herkesin görüşünün alınması gerekiyordu. Ben Karadeniz Bölgesi'nin sekreteryidim. Karadeniz zor bir bölge, ben de Kastamonuluyum. Ciddi endişeler, önyargılar vardı; ama biz bütün illerde toplantılar yaptık. Toplantılarda desteğini bildirenler de, çok ağır sözler söyleyenler de oldu. Yine de genel olarak herkes birbirini dinledi, aynı ilde kendilerinden ne kadar farklı sesler olduğunu iki üç saatlik toplantılarda kendileri de görmüş oldu. Amaç bir şey dikte etmek değildi, herkesin kendisini ifade etmesine imkân vermektir, hiç seminer konferans vermedik, yuvarlak masa toplantıları yaptık. On sekiz ili dolaştık, olabildiğince geniş katılımlı toplantılar gerçekleştirdik, süreci destekleyip desteklemediğine bakmaksızın olabildiğince geniş kesimlere ulaşmaya çalıştık. Toplantılarımıza siyasileri çağırmadık. Şehit ailelerinin ayağına biz gittik, onların düşüncelerini dinledik, raporlaştırdık. 17 ilde şehit ailesi ziyareti yaptık, basını çağırmadık sadece biri oda ailenin akrabası TRT'de çalıştığı için kendileri çağırıldığından haber oldu. Herkes için zor olan bir süreç, onlar için çok daha zor, sadece şehit maaşı vermek yeterli değil. Sonuçta bayramda herkes çocuğunu bayramlaşmak için evde beklerken onlar mezarlığa gidiyor, bunun göz ardı edilmemesi gerek. Bizde yapabildiğimiz herkesin hassasiyetini, umudunu, korkusunu, beklentisini raporlarımıza yansıtmaya çalıştık. Bu nedenle yapılanın çok değerli olduğu kanaatindeyim. Çok güzel hatıralarımızda oldu, bir sürü söylentiyle de ayrıca mücadele etme durumunda kaldık. Onların en yaygın 'akillere para ödendiği' iddiasıydı, insanlar ciddi ciddi inanmış ki, mesela kardeşimin eşine "senin görümcen kaç lira aldı" diye sormuşlar, o "para almadı" deyince "Yok almıştır. Bizim tanıdıklarımız almış ama sana söylemiyor" demişler. Geçen sene kırk bin küsurlü rakamlardan bahsediyorlardı, bu sene yetmiş küsurlü rakamlar dilden dile dolaşıyor. Bu söylemi başörtüsü yasağı varken de çok kullanırlardı. İzmir Kordon'da başörtülü gezmek için '800 lira para alıyorlarmış', 'Suudlular kapanan öğrencilere şu kadar para veriyormuş' gibi. Hep küsurlü rakamlar olur, hep bir tanıdığından birilerinin duyduğu söylenirdi ki, inandırıcılığı daha artsın. Bir televizyon programında aynı ifade söylenince, ben de "daha ben fakültedeyken aynı şey söylenirdi ben iyi bir avukatım verin ismini adresi ben gidip icraya koyup birikmişlerimizi tahsil edeyim" demiştim, halen adres bekliyorum. Benzerini akıl-

lerde yaşamış olduk. Bu arada bizim bölgemiz Karadeniz olduğundan rahat bir kitap yazılacak kadar mizahi pek çok olay da yaşadık. Bölgede 18 il var, çoğunda havalimanı yok, yolculuklar çok uzundu ve hepimiz çok farklıyız. Grup üyeleri genel olarak tüm toplantılara katılıyordu, kalabalık ve renkli bir grubuz. Bu da yorucu ama bana göre çok iyi bir çalışmaya sebebiyet verdi. Ayrıca Memur-Sen Genel Başkanı Sayın Ahmet Gündoğdu'nun Marmara Grubundan Karadeniz'e geçmesi üzerine Memur-Sen'in örgütlü yapısının bize çok faydası oldu. Biz genel olarak her ilde süreci destekleyen ve desteklemeyen herkesle toplantı yaparak onların görüşlerini alıyorduk. Ahmet Bey'in gelmesiyle her ilde ikinci toplantıyı yapmaya başladık. Süreci destekleyen insanlarla yaptığımız bu ikinci toplantıların amacı biz bölgeden ayrıldıktan sonra da sürecin devam etmesiydi. Bu toplantıların da oldukça faydalı olduğu kanaatindeyim.

Çözüm sürecine yönelik olumsuz girişimlerin atlatılacağı ve sürecin başarıyla devam edeceği kanısında mısınız?

Hep beraber mücadele ettiğimiz müddetçe atlatırız. Çözüm süreci, inişleri ve çıkışları olan bir süreç. Örneğin bir buçuk sene önce Karadeniz'de en çok bize 'Ne verdik?' sorusu soruluyordu. Kürtlerin cephesinde ise 'Biz neyi elde ettik ki, silahlarımızı bırakıyoruz?' diyenler çoktu. Bugün bunu aştık; ama Suriye'de yaşanan otorite boşluğu başka sorunlar getirdi. Provokasyonlara çok açık bir konu, bazı söylemler ve olaylar güvensizliklere neden oluyor. Sürecin yanındaymış gibi görünüp bitirmek isteyen çatışmadan, kandan, şiddetten nemalanan çok kişi var. Kolay değil 30 yıllık çatışma sonrası aynı masaya oturuldu. Birtakım şeyleri düzeltmeye çalışırken bundan memnun olmayan insanlar çıkacak. Sadece Türkiye'nin içinden değil, dışından da çıkacak. Ne zaman biraz sakinleşsek, illa bir sorun olacak. Çok kolay coğrafyada değiliz. Bizi bize bırakma ihtimalleri çok fazla yok. Ama bence ondan önemlisi biz de, bizi bize bırakmak istemeyenlere çok fazla imkân veriyoruz. Çok çabuk tuzaklara düşüyoruz. Tamda bizden istendiği gibi hemen kutuplara ayrılıyor. Farklılıklarımızı zenginlik olarak görme yerine, ayrımcılık aracı haline getiriyoruz. Farklılığın olduğu her yerde insanların ötekileştirildiklerini görmek mümkün. Bir dönem 'başörtülüler öcü' ilan edilmişlerdi. Şimdi Alevilik meselesini kaşımaya çalışan insanlar var. Daha sonra başka sorunlar çıkacak, böyle ileri ve geri dönüşlerle bu süreci devam etti-

receğiz. Bir binayı yapmak ne kadar zor; ancak dinamitle yıkmak birkaç saniyeyi alıyor. Ama bizim o binayı tekrar tekrar yapmamız ve sağlamlaştırmamız gerekiyor. Gelecek nesillere daha iyi bir Türkiye bırakmak için başka çaremiz yok.

Kadın haklarını savunan biri olarak ülkemizde kadınlarla ilgili yapılan iyileştirmeleri nasıl görüyorsunuz, yeterli mi? Sizde, kadınlarla ilgili yapılması gerekenler nelerdir?

Kadın hakları ile ilgili daha çok, şiddet ve ceza yasası gibi yasal düzenlemelerin değişmesi ve farkındalık konusunda çalışmalarım oldu, değişik yasa çalışmalarında da bulundum. Bu noktada hukuki anlamda baktığımızda Türkiye’de genel bir mevzuat sorunu olmadığını ifade edebilirim. 2007 sonrası ilerleme raporlarında da bu belirtiliyor. Türkiye’de kadın erkek eşitliği konusunda yasal çerçeve mevcut; ancak fiili eşitliğin sağlanması, adalet ve hakkaniyet noktasında özel çalışma yapılması gerekiyor. Bu konuda uygulamada sorunlar var. Aslında Türkiye ekonomik alanda dünyada 16. sırada, çok büyük bir ülke, her konuda ciddi ilerlemeler sağlıyor. Bir anlamda koşuyor ancak kadın konusunda ilerlemeler daha çok küçük adımlarla yürüme şeklinde gerçekleşiyor. Bu daha çok güç dengeleri ile ilgili. Uygulamaya yönelik yapısal sorunlarımız yerine sadece belli başlı konular ön plana çıkartılıyor ve toplumsal hayatın içinde yaşadığımız genel kadın sorunlarından çok fazla söz edilmiyor.

Hangi konular ön plana çıkartılıyor?

Sürekli kadına karşı şiddeti konuşuyoruz ama şiddet gören kadın üzerinden konuşuyoruz, faili üzerinden konuşmuyoruz. Faili bu işten caydırmak, suça meylini önlemek, yaptırıma bağlamak yerine dikkatleri kadına yöneltiyoruz. Kadını devamlı mağdur olan, sürekli dayak yiyen, şiddet nesnesi bir varlık gibi gösteriyoruz. Bir nevi bu durumu olağan hale getirip, normalleştiriyoruz. Bir kere bu eşliği aşmamız gerekiyor. Aile içinde uygulanan şiddet aileyi tahrip ediyor, sadece kadınları değil, erkeği ve çocukları da etkiliyor. Şiddet gören kadının çocuğuna şiddet uyguluyor. Aile, insanların birbirine en çok şefkat, merhamet ve sevgi göstermesi gereken bir yerken, yan yana gelmemesi gereken bir kavramla sürekli aile içi şiddet olarak karşımıza çıkıyor. Bu konuda yeterli çalışmaları yaptığımız kanaatinde değilim. Somut sorunları çözmek yerine her şeyi sloganlaştırıyoruz. Sloganlaştırmak da sorunlarımızı çözmiyor. Bir şeye karşıyım demek sorunu çözseydi kimse sigara içmezdi, üstünde devasa harflerle sigara öldürür yazıyor. Önemli olan o davranış kodunu kırabilmek. Kadını sürekli dayak yiyen konumdan çıkartıp, projeksiyonu şiddet uygulayan kişi üzerinde tutmak gerekli. Mesela bazı toplu iş sözleşmelerinde eşine şiddet gösteren erkeğin maaşının eşine verileceği yazar. Yine bazı küçük yerlerde olduğu

üzere şiddet uygulayıcısının “Eşimi dövdüm kendisinden ve herkesten özür diliyorum” broşürü dağıtması gibi kişinin şiddet eyleminin bir yaptırımı olması ve kınanması gereklidir.

Türkiye’de kadınların karşılaştıkları en temel sorunlar sizce nedir?

Herkesin kadınlar hakkında konuşma hakkını kendinde görmesi; ancak kendini asıl ifade etmesi gerekenlerin ise bu imkânlarla sahip olamaması sanırım. Türkiye’de kadın konusu, hep sorunlar üzerinden konuşuluyor. Ben bu anlayışın değişmesi gerektiği kanaatindeyim. Kadın sürekli nesne durumunda bir türlü özne durumunda görünürlüğüne sağlayamadı. Ayrıca kadınların karar mekanizmalarında yer almaları elzemdir. Ülkemizde karar mekanizmalarında, politika yapan alanlarda, ses getiren yerlerde daha çok erkekler var. Mesela basın yayın organlarına, televizyonlara baktığımızda karar mekanizmasındaki kişilerin genel olarak erkekler olduğunu görürüz. Bu da kadın sorunlarının hep sansasyonel ve magazinsel halde sunulmasına neden oluyor. En basitinden dizilere bakarsanız kadınlar hep gezmede olan, evde yardımcısı varsa sürekli dergi karıştıran, evde uzun topuklu ayakkabılarla çizmelerle gezen, hatta zenginleri yardım kuruluşlarına gidiyorsa bunu da gösteriş yapmak için kullanan kişiler. Kendisine, eşine, ailesine etrafına bir şeyler katan bir kadın imajımız yok. Hâlbuki gerçek hayatta bunu yapan ablamız, kardeşimiz olan o kadar çok kadın var. Esnek çalışma modeli çalışma hayatında önemli. Yapılan işin aile hayatımızı da olumsuz etkilemeyecek şekilde düzenlenmesi gerekli. Önemli olan çalışma saatleri değil yapılan işin niteliğidir. Toplum olarak kuralları önceliyoruz, fiili uygulamada faydalı mı, zararlı mı, buna bakmıyoruz. Biz sadece yasaları değiştiriyoruz, ben de işin bu tarafındayım. Bu gerekli ama uygulamadaki sorunları da çözmeliyiz. Kadınlar genelde maddi kaynakları, ekonomik gücü olmadığı için bir sorunla karşılaştığında bu sorunu çözemiyor. Biz, devlet ve kadın örgütleri olarak fiili pratikte sorun yaşayan kadınlara çözüm üretebilecek mekanizmalar oluşturmalıyız. Ancak daha çok söylemler üzerinden gidiyoruz. Bizim boş bıraktığımız alanları da başkaları dolduruyor. Onların söylemleri daha katı olduğu için bazı kişiler de karşılık olarak kadın sadece evde olmalıdır söylemini savunuyorlar. Oysa sonuçta bizim ticaret yapan Hz. Hatice, savaşa katılan Hz. Ayşe ve Hz. Fatma örneklerimiz var. Türkiye’de kadın konusunda yaşananlar biraz kolaycılık. Herkes birbirine eleştirmeyi seviyor. Kendini, bakış açısını değiştirmeyenler, sorumluluklarını yerine getirmek istemeyenler, kadını değiştirmeye çalışıyorlar. Ahlaklı ve erdemli olmak kadın erkek hepimiz için geçerli, sadece kadınlar için değil. Bizim kendi değerleri ve kendi sabiteleri olan, bunlara uymaya çalışan ama bunu yaparken hayata değer katabilen kişiler olduğumuzu göstermemiz lazım. Buna dair çok örneğimiz var. Her şeyin ötesinde kadın sürekli olarak iki kat çaba göstermek zorunda. Çalışıyorsa bu yük üçe katlanıyor ve bunun üstesinden de geliyorlar. Genel kitlelere sunulan rol modeller çok daha farklı olsa da olumlu örneklerimiz çok fazla. Emeğini, gücünü, birikimini doğru yöne kanalize ettiğinde çok başarılı olacak, kaliteli bir nesil geliyor. Ben ümit varım bu noktada yeter ki bu nesli heba etmeyelim.

Fatma Hanım söyleşi için teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Özdemir, Ankara 6 No'lu Şube Kadınlar Komisyonu Toplantısına Katıldı

Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, Ankara 6 No'lu Şube Kadınlar Komisyonu'nun düzenlediği tanışma ve istişare toplantısına katıldı. Sincan Öğretmenevi'nde gerçekleştirilen toplantıda konuşan Özdemir, "Kuruluşundan çok kısa bir süre sonra kadın üyelerimize yönelik böyle geniş çaplı bir organizasyonu gerçekleştirdikleri için başta Şube Kadınlar Komisyonu Başkanımız Nuray Atalan olmak üzere, emeği geçen tüm komisyon üyelerimize teşekkür ediyorum. Yeni kurulan bu şubemizin bir özelliği ise, buradaki kadın üye sayımızın erkek üyelerden daha fazla olmasıdır. Tüm şubelerimizle olduğu gibi, bu anlamda farklı bir yere sahip olan 6 No'lu Şubemiz ile de iş birliği halinde kadın üyelerimize yönelik ortak faaliyetler yapmayı hedefliyoruz" dedi.

Örgütlülüğün ve sendikal bilincin kadınlar için önemi ve gerekliliğine dikkat çeken Özdemir, şunları söyledi:

"Hayatın her alanında adaletin hâkim olması, kadınların var olması için var gücümüzle çalışmalıyız. Kadınlar komisyonu olarak aktif, atak ve cesur olmalı, hayatın içinden, insanların hayatlarına dokunan faaliyetler yapmalıyız. Eğitim-Bir-Sen'in bütün birimlerinde kadınlar olarak yer almalı, işyeri temsilciliğinden şube yönetimlerine kadar teşkilat içinde aktif olarak bulunmalıyız. Her sorunu ele alıp çözebilecek kimlikte ve kapasitede olmalı, verimli çalışmalı, emek vermeli, üretmeli ve bu özelliklerimiz ile en önde olmalıyız. Bulduğumuz yerlerde sırf kadın kimliğimizden dolayı değil, ürettiğimiz işler ve çözdüğümüz

problemlerle emeğimiz ve katkımızla yer almalıyız. Bunları yapmadan zaten önde olamayız. Hepimizin çalışma, üretme, sendikal faaliyetlere katılma ivmesi mevcudun çok çok üzerinde, yeter ki bunun farkında olalım."

Eğitim-Bir-Sen'in içinde bulunduğu seçim süreciyle ilgili değerlendirmelerde de bulunan Özdemir, "Demokrasi şöleninde kadınlarımız da yerini alıyor. Sayıları 100 binin üzerinde olan kadın üyelerimiz sendikal sorumluluklarını yerine getirmek ve en temel demokratik haklarını kullanmak için sandık başına gidiyor" şeklinde konuştu.

Güçlü Bir Örgüt İçin Omuz Omuz Yol Almak Zorundayız

Eğitim-Bir-Sen 29. Başkanlar Kurulu Toplantısı'nın sonuç bildirgesinde yer alan, "Kadınlarımız sendikal örgütlenmede daha çok yer almalı ve sorumluluk üstlenmelidir. Bundan sonra sendikal mücadelede kadınlarımızın illerde ve ilçelerde daha aktif olacağı bir dönem başlamalıdır" şeklindeki ifadelerin memnuniyet verici olduğunu kaydeden Safiye Özdemir, sözlerini şöyle tamamladı:

"Kadınlarımızın bu sürece katılımının önemine ve gerekliliğine olan inancımızı bir kez daha vurguluyoruz. Önümüzdeki dönemde kadın üyelerimiz, okul temsilcisi, delege, şube yönetim kurulu üyesi olarak örgütümüz içinde daha çok yer almalıdır. Gerek sosyal hayat gerekse çalışma hayatında kadına ait meseleleri sahiplenen, çözüm odaklı çalışmalar üreten, ait olduğu yapıya katma değer katan kadınlarımızın sayısının bu dönem daha da artması artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Kadınlar sadece işin mutfağında değil, karar mekanizmalarında da güçlü ve etkin olarak bulunmalıdır. Teşkilatımızın bu seçim sürecinde örgüt içinde sorumluluk alacak kadınları desteklemesini istiyor ve katılımlarının artırılması noktasında gerekli tedbirleri almasını bekliyoruz. Şu gerçeği unutmayalım ki, tek ayakla yürünmez, tek kanatla uçulmaz. Geleceği inşa eden güçlü bir örgüt için kadınıyla erkeğiyle birlikte omuz omuzla yol almak zorundayız."

Eğitim-Bir-Sen Ankara 6 No'lu Şube Kadınlar Komisyonu Başkanı Nuray Atalan da bir konuşma yaparak, hedefleri ve yapmayı planladıkları çalışmalar hakkında bilgi verdi.

Kadınlar Çözüm Sürecinin Neresinde?

Habibe ÖÇAL

Kadınlar Komisyonu Başkan Yardımcısı

“Büyük rüya görmek lâzım zira büyük davaların hamalı olabilmek için, İstikbal, gözyaşını tanyanlarındır. Ağlamayan gözün gördüğünden hayır gelmez. Allah göz pınarlarınızı kurutmasın.”

Fethi GEMUHLUOĞLU

2013 Nevruzuyla filizlenmeye başlayan çözüm süreci bölgede yaşayan halklar için oldukça umut verici bir seyir izliyordu. Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu olarak Mayıs 2013'te Diyarbakır'da düzenlenen “Türkiye Kadın Buluşmaları”na katıldık. Komisyon olarak bu program çerçevesinde Diyarbakır halkı ve esnafıyla bir dizi görüşmeler yaptık. Esnaf, sürecin başlamasıyla kendilerini daha güvende hissederek dükkânlarını geç saatlere kadar açık tuttuklarını, ekonomik yönden bir kırılma olduğunu belirtmişti. Halk ise, akan kanın durdurulması için iyi bir başlangıç olduğunu, barışın, huzurun, kardeşliğin bir an önce inşa edilmesi gerektiğini belirterek bu girişimi başlatan ve katkı sağlayacak herkese minnettar olacaklarını söylemişlerdi.

Programa Türkiye'nin dört bir yanından farklı görüş, etnik kimlik ve inançtan kadınlar, sivil toplum kuruluşlarının kadın temsilcileri ve siyasiler katıldı. Kadınların hepsi önce birbirlerini duymaya, dinlemeye, anlamaya çalıştı. Kimse kimseyi suçlamadı. Geçmiş hatırlatıldı: ancak hesap sorulmadı. Kadınlar ortak bir dil kullanıp ‘erkek egemen’ siyaset diliyle barışın kalıcı ve sürdürülebilir olmasının zor olduğunu, sorunun susarak değil konuşarak çözümlenmesi gerektiğini vurguladı. Oradan bu sürece mutlaka kadın aklının ve elinin değmesi görüşüyle umutlu bir şekilde dönmüştük.

Çözüm süreci devam ederken kadınlar cephesinden önemli bir gelişme oldu. Diyarbakır'da bir grup cesur yürekli kadın, hiçbir siyaseti ve otoriteyi arkasına almadan, bütün tehdit ve yıldırımlara aldırış etmeden dağa kaçırılan çocukları ve kardeşleri için eylem başlattı. Bu eylemin başlamasıyla birlikte çevre illerden katılımlarla güçlü bir kamuoyu oluştu. Tek istekleri dağa kaçırılan çocuklarına kavuşmak olan bu kadınların, aynı zamanda bölge kadınlarının barışa olan duyarlılığını, çocukları üzerinde artık kimsenin tasarruf etmemesi gerektiğinin sinyalini vermiş, topluma dayatılmaya çalışılan bölge kadın kimliğinin sorgulanmasının da önünü açmıştır. Çözüm sürecinden önce

cesaret edilemeyen hatta akıldan bile geçirilemeyen bu eylem, meşru olmayan bir gücün halk nezdinde itibarını da sarsmıştır. Diyarbakır Anneleri'nin bu eylemi barış sürecinin olumlu bir tezahürü olmakla birlikte çözüm sürecine mutlaka kadın aklının ve inisiyatifinin de dâhil edilmesi gerektiğini bizlere göstermiş oldu.

Kadınlar dünyanın neresinde olursa olsun, farklı tarafları bir araya getirip uzlaştıran kimliklere sahiptirler. Çünkü kadınlar dünya barışının sağlanması ve devam ettirilmesinde kilit konumdadırlar. Kadınlar, en büyük anlaşmazlıklarda, çatışmalarda merhametleri ile geçmiş deneyim ve birikimlerine dayanarak daima çözüm makamları olmuştur. Libya ve Tunus gibi ülkelerde yaşanan olaylarda kadınların siyaset üstü bir tutumla barışa yönelik katkıları, o coğrafyada siyasetin halka dayalı şekillenmesinde öncü olmuştur. BM Güvenlik Konseyi'nin 1325 sayılı kararı; “kadınların çözüm ve çatışmanın önlenmesi sürecine eşit haklarla katılmasını kabul eder” ifadesi kadın temsilinin çözüm sürecine doğrudan katılımını gerektir. Bunun için sürdürülebilir bir barışın kadın ve erkeklerin eşit katılımı olmadan sağlanmayacağı apaçık ortadadır.

Barış, kardeşlik hak ve adalet için sözü olan kadınlar, bu süreçte bir araya gelerek barışın toplumsallaşması ve daimi kalması için kararlar almalı yönünde görüş bildirmektedir. Kadınlar çözüme yönelik atılan adımlarda eşit temsil edilmeli, gündelik siyasetin dayatmalarına bakmadan görüş ve önerileri dikkate alınmalıdır.

Kadınlarımız çözüm sürecine müdahil olduklarında bu süreci toplumsal açıdan yeniden inşa edecekler ve bu dönüşüm sürecinin de öznesi olacaklardır. Kadınların toplumsal olaylarda olduğu gibi çözüm sürecinde de sözleri ve eylemleri güçlü olacaktır. Çözüm sürecine katkıda bulunmak için her kesimden ülke kadınlarına ihtiyaç vardır. Çözüm sürecinin hız alması ve sonuçlanması kadın eli ile mümkündür.

Değerler Üretiminden Ekonomik Güce, Değerler Kaybından Ekonomik Çöküşe

Fatma KURTÇUOĞLU

Kadınlar Komisyonu Başkan Yardımcısı

*“Altı şartı var fütüvvet yolunun
Üçü açık, üçü kapalıdır anın
İşit imdi işbu sözü sıdk ile
Kim bilindi işbu mâni nakl ile
Kapusu ve eli ve sofru bağı
Ol kim üçü kapalıdır evvel dili
Gözü dahi bağılı durur bili
İşbu altı hasiyet kim var idi
Ahî yanında kamusu yâr idi ”.*

Gülşehri (Ahî şair)

21. yüzyılda hızla ilerlerken Türkiye'nin hedefi; kalkınmış bir ülke olabilmek ve belli başlı sanayileşmiş ülkeler arasında yer alabilmektir. Bu ise milli kültüre ve evrensel değerlere dayalı bir eğitim politikası ile bütünleşmiş ekonomik sistemin kurulması ile mümkün olacaktır. Bunun en güzel tarihsel örneği, ahlaki değerlerle ekonomik sistemi bütünleştirebilmiş olan Ahîlik teşkilatıdır.

Ahî kelimesi Arapça “kardeşim”⁽¹⁾ anlamına gelir. “Cömert” anlamına gelen Türkçede akı kelimesinden türediğini söyleyenler de vardır. İslam anlayışına doğrudan bağlı olan Ahîlik, temelde Kur'an ve sünnete dayanan prensiplere sahiptir. Bu teşkilatın Anadolu'da kurulmasında ilk dönem İslam geleneğinde yer alan fütüvvet teşkilatının önemi ve etkisi büyüktür. Hicri 3. Miladi 9.Yüzyıldan itibaren İslam coğrafyasında esnaf birlikleri olarak ortaya çıkan fütüvvet teşkilatı fetihlerle paralel olarak Suriye, Irak, İran, Mısır, Türkistan, Kuzey Afrika ve Endülüs'e kadar yayılmıştır.

Abbasi halifesi Nasır-Lidinillah bozulan devlet otoritesini ve sosyal huzuru yeniden sağlamak için fütüvvet teşkilatını kendine bağlamış, hatta fütüvvetnâmelerde bu birliklerin ilke ve kaidelerini tanzim etmiş ve diğer ülkelere de bu konuda elçi ve fermanlar göndermiştir. Bu arada Anadolu Selçuklu Hükümdarı I.Gıyaseddin Keyhusrev'le temasa geçmiştir. Akabinde büyük İslâm erbabından birçokları Anadolu'ya gelmiştir. İzzettin Keykavus ve I.Alââddin Keykubat'ın da fütüvvet teşkilatına girmeleri ile Anadolu'da Ahîliğin kuruluşu tamamlanmıştır.

Anadolu'da Ahîliğin kurucusu olarak bilinen Ahî Evran asıl adı Şeyh Nasîrüddin Mahmut (Ö.1261) İran'ın Hoy şehrinde doğmuştur. I Alââddin Keykubat döneminde ve onun desteğiyle bir taraftan İslâmî tasavvufi düşünceye ve fütüvvet ilkelerine bağlı kalarak usta, kalfa, çırak ilişkilerini ve böylece ekonomik hayatı düzenlemekle kalmamış, tekke ve zaviyelerde şeyh-mürşit ilişkilerini düzenlemede de büyük rol oynamıştır. Hatta Anadolu'nun uç bölgelerinde ve köylerde dahi etkili olmuştur. Özellikle 13.yüzyıl Beylikler Dönemi ve Moğol istilası yıllarında sadece ekonomik değil siyasi otoritenin korunmasında önemli rol oynamıştır. Kimi şehirlerde Ahî teşkilatı mensupları o şehrin güvenliğini de üstlenmiştir. Moğollara karşı Tokat, Sivas ve Kayseri'de başarılı savunmalar yapmışlardır. Osmanlı Devletinin kuruluşunda ve büyümesinde manevî bir güç unsuru olmuşlardır. İlk Osmanlı padişahları Ahî teşkilatı üyesidirler. Osman Bey'in kayınpederi Ahî Şeyhi Şeyh Edebalı'dır. Orhan Gazi ise Ahîliğe ait İhtiyârüd-din unvanını almıştır. Osmanlılar Ankara'yı Ahî birliklerinden alarak topraklarına katmıştır.

Özel zaviyeleri bulunan Ahîler, büyük şehirlerde çeşitli gruplar şeklinde, küçük şehirlerde ise farklı meslek gruplarının tek birlik halinde teşkilatlandıkları görülür. Anadolu Selçukluları döneminde kendi mesleki problemlerini çözebilmekte ve devlet ile esnaf arasındaki ilişkileri düzenlemiştir. Türklerin, İslâmiyet'i kabulü ve Anadolu fetihlerinin akabinde benliklerinde olan has yiğitlik, cömertlik ve kahramanlık vasıfları ile birlikte İslâm-Tasavvufî düşünüş ve yaşayışa yer vermeleri sebebiyle Ahîlik teşkilatı her bölgede geçerliliğini korumuştur. Gerek halk içinde, gerekse devlet ricali nezdinde saygın ve itibarlı bir yere sahip olan Ahîlik, Anadolu'da dini, sosyal, ekonomik hatta siyasi hayata etki eden bir teşkilattir.

Ahiliğin nizamnameleri yani “fütüvvetnâme”lerde Ahiliğin esasları ahlaki ve ticari ilişkileri yazılı idi. Fütüvvetnamelerde teşkilat mensuplarında “vefa, doğruluk, emniyet, cömertlik, tevazu, ihvana nasihat ve onları doğru yola sevk etme, affedici olma ve tövbe gibi vasıfların bulunması gerekli idi. Şarap içme, zina, yalan, gıybet, hile gibi davranışlar ise meslekten atılmayı gerektiren davranışlardı”.⁽²⁾ Her Ahî, belirli kalite ve miktarda mal kullanır, belirli üretim tekniklerine bağlı kalarak mal üretir ve imal ettiği eşyayı belirli fiyata satar. Bu hususta değişik usullere başvuranlar derhal cezalandırılırdı.⁽³⁾

14. yüzyıldan itibaren Ahilik teşkilatı organize esnaf birlikleri şekline dönüştü ve ekonomik faaliyetler ön plana çıktı. Fatih devrinden sonra Ahilik siyasi bir güç olmaktan çıkmış bir esnaf teşkilatına dönüşmüştür. 18. yüzyıldan 20. yüzyıl başlarına kadar gedik “lonca” adını alsa da 19. yüzyılda hâlâ eski Ahilik tabir ve terimleri bu teşkilatta yaşamaya devam etmiştir. 17.yüzyıldan itibaren esnaf düzeninin bozulduğunu Sümbülzade Vehbi (Ö.1809) şu dizelerde dile getirmiştir.⁽⁴⁾

*“Sınıf-ı esnafta yoktur insaf
Yani nadir bulunur sinesi saf
İderek hileyi sarf-ı mechûd
Anların akli olur akl-ı yahut
Bezliler mel’anete makduru
Ustadan öyle alır düsturu
Kizbi sermaye edip hileyi kâr
Düşürür dâmeneenva-ı şikâr
Nazarı dirhem-i dinardadır
Çıkacak iki gözü kârdadır”*

Ahilik teşkilatı mensuplarında bulunması gereken en önemli vasıflardan biri de “ahde vefa”dır. Bündârb Hüseyin’e göre tasavvuf, ‘ahde vefadan’ ibarettir. “Allah için şunu yapacağım diye zihinden geçirilen bir fikrin bile bağlı kalınması gereken bir Ahid olduğunu dü-

şünen tasavvuf ehli, zihinden geçene akid, dille ifade edilene ahid demişler ve her ikisine de bağlı kalınması gerektiğini, şeriat nasıl din ise ahde vefa da dindir”⁽⁵⁾ demişlerdir. Bakara 177, Mimünun 8, Meâric 32 vb. ayetlerden⁽⁶⁾ yola çıkarak iman yalnızca zihni bir inanma değil, bunun yanında kişinin dini naslarla belirlenmiş esaslara uyacağına dair gönüllü bir taahhüt olarak görülerek iman-ahid arasında sıkı bir bağ kurulmuştur. Bütün İslam kaynaklarında Peygamber efendimize el-emin sıfatının düşmanları tarafından bile verilmesine ahde vefa ve emanete riayet sıfatlarına kemaliyle sahip olasından kaynaklandığı söylenmiştir.

18. yüzyıldan itibaren özellikle Avrupa’da ortaya çıkan birçok fikri, siyasi ve iktisadi teoriler dünyayı daha rahat ve yaşanabilir kılabilmenin çok gerisinde kalmış, bütün bu insani tecrübeler ne ferdi, ne de toplumu mutlu ve huzurlu kılmıştır. Devamlı tüketmeye dayalı bu sistem, güven, dürüstlük, emanete riayet, ahde vefa esasına dayalı bir ekonomik hayatı kurmayı başaramamıştır. İçsel denetim, mensup olduğu teşkilatının ve devletin denetiminden yoksun bir ekonomik hayat, kişi-toplum-devlet hayatını başarılı ve mutlu kılamamıştır.

Bugün insanımıza, ‘esnaf’ nedir diye sorsak, alacağımız cevap ‘olumsuz’ cümleler içeren tanımlar olacaktır. Toplumsal, ekonomik ve siyasal hayatımızın yeniden canlanma, kendi iç dinamiklerimize, değerlerimize olan bağlılığımızla paralel olacaktır. Huzur ve kalkınmaya açılan kapının kendi manevi-maddi değerlerimize dönerek gerçekleşeceği aşikârdır. Türkiye’de bütün değerlerimizi ön plana çıkaran bir anlayışın oluşmasında ve yeni bir medeniyet inşasında, Ahilik teşkilatı, günümüzün çeşitli meslek örgütlerine, sendikalarına, gençlik kuruluşlarına bazı önemli noktalarda örnek olabilecek bir yapıyı geliştirmiş olması bakımından son derece önemlidir.

Aydınlarımızın en önemli işlevinin değişim ve gelişmeleri anlamlandırarak kültür üretimine katkıda bulunmak ve Müslüman Türk toplumunun hayata ve ekonomiye bakış açısını yeniden milletimizin refah ve mutluluğunu sağlayacak önemli kararların alınmasına ışık tutmak olacaktır.

(1) İslâm Ansiklopedisi, “Ahilik” maddesi, I.cilt, İstanbul, 1988

(2) a.g.e.

(3) Dr.Yusuf Ekinci, “Ahilik”, Ankara, 1989

(4) Dr.SabahaddinGüllülü“Ahî Birlikleri”, İstanbul, 1977

(5) İslâm Ansiklopedisi, “Ahid” maddesi, I.cilt, İstanbul, 1988

(6) Kur’ân-ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 1993

Yöneticiliğe İlk Defa ve Yeniden Görevlendirilme Sürecinde Kadın Adayların Durumu

Meryem Şahin SUNGUR

Kadınlar Komisyonu Üyesi

Türkiye’de farklı sektörlerde yer alan kadınların konumlarına bakıldığında, orta ve üst kademelerde ilerleme görülmesine rağmen aynı durum eğitim yönetimi alanında kadın yöneticiler için söylemek zordur. Nüfusumuzun yarısını oluşturan kadın, yöneticilik görevlerinde yeterince temsil edil(e)memektedir; eğitim kurumlarında kadın yöneticilerin oranı erkeklere göre çok gerilerdedir.

Milli Eğitim Bakanlığı’nda görev yapan öğretmenlerimizin büyük çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktadır. TÜİK verilerine göre 2013/2014 eğitim-öğretim yılında eğitim kurumlarında toplam 983.423 öğretmenin 466.277’si erkeklerden, 517.146’sı kadınlardan oluşmaktadır. Öğretmenlerin % 52,58’i kadın olmasına rağmen taşra teşkilatında kadın yönetici sayısı 8676’dır (% 8). Bu sayının büyük çoğunluğunu da müdür yardımcıları oluşturmaktadır.

Yönetici seçme sürecinde önemli olan, bireyin yeteneklerini ortaya koyabileceği alanı belirlemek olmalıdır. Oysa seçme süreçleri çoğu kez yetenekleri aramak yerine, bireyin mevcut yeterliliklerini belirlemekle yetinir. 10 Haziran 2014’te Resmi Gazete’de yayımlanan “*Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Görevlendirilmelerine İlişkin Yönetmelik*” hükümleri gereğince ilk defa ve yeniden yapılacak eğitim kurumu müdürlüğü görevlendirmesi için Türkiye geneli ve il dâhilinde yapılan duyurular sonucunda, başvuruda bulunan aday yönetici ile ilgili değerlendirme formu (Ek 2) ve sözlü sınav yapılarak görevlendirme yoluna gidilmiştir: Değerlendirme formu ile adayın lisans, yüksek lisans, doktora eğitimi vb. bilgisi, başarı belgesi-teşekkür, takdir, aylıklı ödül vb. ödül, ceza bilgisi, öğretmenlikte ve yöneticilikte geçirdiği hizmet süresi değerlendirilirken; sözlü sınav ile adayın mevzuat (50 puan), analitik düşünme ve analiz yapabilme kabiliyeti (10 puan), temsil kabiliyeti ve liyakat düzeyi (10 puan), muhakeme gücü ve kavrayış düzeyi (10 puan), iletişim becerileri, özgüveni ve ikna kabiliyeti (10 puan), genel kültür (10 puan) bilgisi değerlendirilmiştir. Oysa yönetici adayına yöneltilen soru sayısı ve soruların zorluk de-

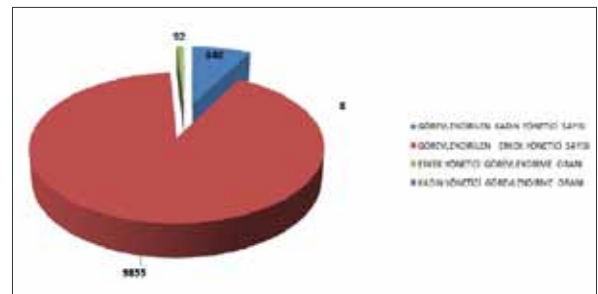
recesi ilden ile farklılık göstermiştir. Ayrıca sadece iki soru ile (50 puan değerindeki mevzuat sorusu ile 10 puan değerindeki genel kültür sorusu toplamda 60 puan) adayın geri kalan 40 puan değerindeki bilgi ve becerilerinin ölçülmesi ve değerlendirilmesi mümkün görülmemektedir. Sözlü sınavın uygulanış biçimi, ölçü ve kriterleri, adaylara verilen sözlü puanlar eleştiri konusu olmakta, kişilerin güven duygusu zedelenecek adaletle olan inançları sarsılmaktadır. Öyle ki, adayın değerlendirme formu (Ek 2) üzerinden yüksek puan almasına rağmen sözlü sınavda düşük puanlar verilebilmiştir. Ayrıca bir internet haberinde “kadın” kimliği kullanılarak, sınav puanı üzerinden yaşamı ve tercihi alet edilmiş, “kadın” rencide edilmiştir. Değerlendirme formu üzerinden alınan puanın yüzde ellisi ile sözlü sınavın (en az 70 puan) yüzde ellisinin toplamından elde edilen puan görevlendirmeye esas puanı oluşturmuştur.

Sözlü puanlar ile görevlendirmeye esas puanlar incelendiğinde kadın yönetici adaylarının aleyhine bir durum söz konusudur. Bugün itibarıyla hâlâ 11 ilin sonuçları yayımlanmamıştır. Şu ana kadar ilan edilen toplam 70 ilin kadın yönetici görevlendirme oranı % 8 seviyesindedir. 70 ilde yönetici görevlendirmesi yapılan 10695 kişinin yalnızca 840’ı kadındır.

YÖNETİCİ GÖREVLENDİRMEDE

KADIN / ERKEK ORANI (70 İL)

Örneğin; Adıyaman ilinde toplam 64 kadın aday sözlü sınava girmeye hak kazanmış, 18 kadın aday 70 ve üzerinde mülakat puanı almış, bunlardan ancak 5’inin yönetici görevlendirmesi yapılmıştır. Kir-

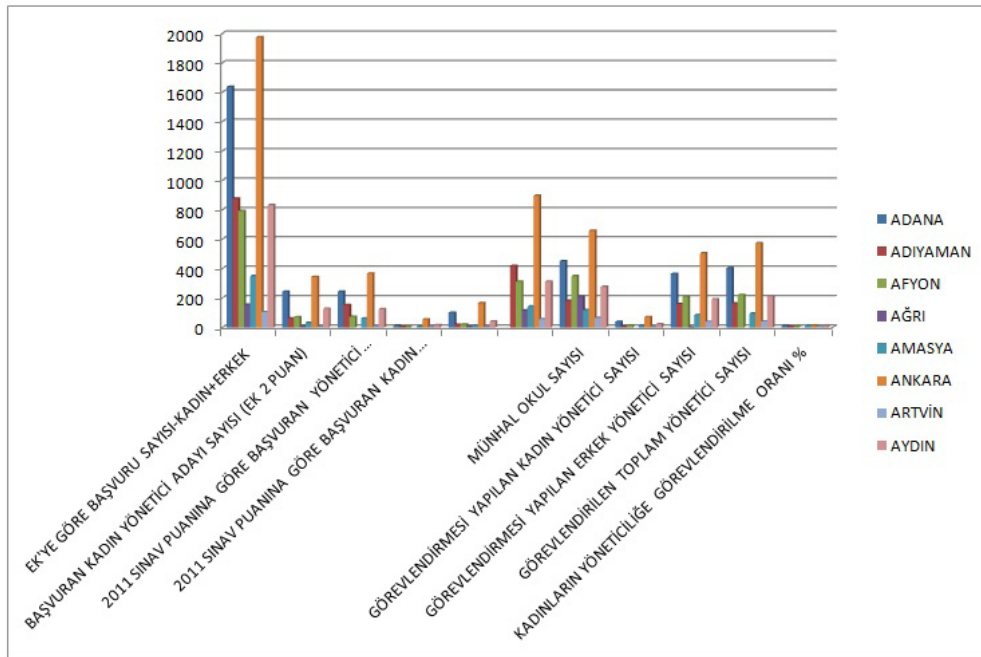

şehir ilinde ise görevlendirilen 62 yöneticinin tamamı erkeklerden oluşmaktadır. Ankara’da ise sözlü sınava girmeye hak kazanan 398 kadının 165’i 70 ve üzerinde puan almıştır. Bunlardan 70 kadın, yönetici olarak görevlendirilmiş, başkentte bile kadın yönetici görevlendirme oranı %12,21 olarak gerçekleşebilmiştir (bkz. Ek-1). Ankara’da görevlendirilen kadınların okul türlerine göre dağılımı incelendiğinde; (14) anaokulu, (23) ilkokul, (10) ortaokul, (15) mesleki ve teknik Anadolu lisesi, (2) özel eğitim mesleki ve teknik lisesi, (3) Rehberlik Araştırma Merkezine, (1) iş uygulama merkezine, (2) imam hatip lisesine görevlendirilmiştir. Anadolu Lisesi, Sosyal Bilimler Lisesi, Fen Lisesi gibi okul türlerine kadın yönetici adaylarından hiçbirinin görevlendirilmemesi ise dikkat çekmektedir.

“MEB’e Bağlı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Görevlendirilmelerine İlişkin Yönetmelik’in 10. maddesinde “Öğrencilerinin tamamı kız olan eğitim kurumlarının müdürleri ile bu kurumlar ve yatılı kız öğrencisi bulunan eğitim kurumlarının müdür yardımcılarında en az biri kadın adaylar arasından görevlendirilir.” “Karma eğitim yapılan ve müdür yardımcısı sayısı üç ve daha fazla olan eğitim kurumlarının müdür yardımcılarında en az biri kadın adaylar arasından görevlendirilir” denilmektedir. belirtilen eğitim kurumlarında görevlendirilme isteğinde bulunan kadın adaylar için bu eğitim kurumları ile sınırlı olmak üzere üç puan ilave edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Okul müdürlüğüne atanma ilkeleri incelendiğinde, bu göreve atanma konusunda kadınların aleyhine işleyecek bir hüküm görülmemektedir.

Kadınların okul müdürlüğündeki oranı ile toplam öğretmen sayısındaki oranı arasında bulunan dengesiz görünümün mevzuattan kaynaklanmadığı anlaşılmaktadır. Sonuçta ortaya çıkan bu durum, eğitimi oluşturan personel yapısına uymamaktadır. Bütün kurumlarda, kadınlar açısından yönetim alanında görülen bu farklılığın, eğitim kurumlarında daha da belirgin olması çok düşündürücü toplumsal bir olgudur. Diğer yandan, dikkati çeken bir nokta; kadınların okullarda müdür yardımcılığı görevini, bir bakıma ikinci derece yöneticilikleri, müdürlüğe göre tercih ettikleri gözlenmektedir. Araştırmalara göre kadınların ailedeki görev ve sorumluluklarının fazlalığı ve kadına yönelik toplumsal bakış açısı, erkek egemen toplum yapısı kadını yönetim görevi üstlenmekten alıkoymaktadır.

Eğitim yöneticilerinin atanması konusunda eşit hak ve fırsatları gerçekleştirmeye yönelik politikalarla eylem planları geliştirilmelidir. Okullarda personel politikalarının geliştirilmesi, yöneticiler için gereken beceri ve yeterliklerin artırılmasına yönelik çalışmaların yapılması gerekmektedir. Kadınlar için daha iyi seçme ve atama ölçütlerinin geliştirilmesi, yönetim pozisyonlarının daha çekici hale getirilmesi, hem yönetime etkinlik kazandırılması hem de kadınların yöneticiliğe özendirilmesi açısından anlamlı olacaktır. Kadınların daha fazla sorumluluk gerektiren üst yönetim kademelerine yükselmelerinde engel teşkil eden geleneksel bakış açısının kırılması ve toplumsal cinsiyet eşitliği bilincinin oluşmasını sağlayacak çalışmalar yapılmalıdır.

EK-1. KADIN YÖNETİCİ ADAYLARININ DURUMU ADANA-ADİYAMAN-AĞRI-ANKARA-AYDIN-ANTALYA İLİ ÖRNEĞİ

Eğitim-Bir-Sen Kadın Komisyonu'ndan 62. Hükümete Çağrı

Türkiye Cumhuriyeti 62. Hükümeti'nin programı Başbakan Ahmet Davutoğlu tarafından açıklandı. Hükümetin öncelikli olarak gördüğü konuların programda 5 ana başlık altında toplandığını görüyoruz. Her başlıkta bugüne kadar yapılanlar üzerinden genel bir değerlendirme yapılmış ve bu başlıkların 62. Hükümet tarafından da sürdürüleceğine ilişkin taahhüt ortaya konulmuştur.

62. Hükümet Programında kadınların istihdama katılımına, çalışan kadınların kazanılmış ekonomik ve sosyal haklarının iyileştirilmesine (kreş hizmetleri ve çocuk bakım evleri), çalışma hayatına katılımının sağlanmasına, kadın girişimciliğine, kadının güvenlik hizmetlerine ulaşımının geliştirilmesine, kadına özel sosyal yardım programlarına, kadın-erkek fırsat eşitliğinin sağlanmasına, çalışma ve eğitim hayatındaki engellerin kaldırılmasına, kadınların karar mekanizmalarında yer almasına, koruma barınma hizmetlerinin geliştirilmesine, iş gücüne katılımının artırılmasına, işsiz kadınlara nitelik kazandırılmasına yönelik birçok konuya vurgu yapılmasını önemsiyoruz; ancak yeterli bulmuyoruz.

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadın Komisyonu olarak, 62. Hükümetin kadınlarla ilgili politikalarına yönelik talep ve önerilerimiz:

Kadınlara yönelik öncelikli konu yasa koyucunun bu alanda gerçekleştirdiği birçok düzenlemeye rağmen hizmet sunucuların kadın algısı sebebiyle bu düzenle-

melerin ya uygulama alanına konmaması ya da yetersiz kalmasıdır. Mesela 5393 sayılı Belediye Kanunu ile nüfusu 100 bini aşan belediyelerde kadın sığınma evi açılması zorunluluğu vardır. Ancak şu ana kadar ülkemizde toplam kadın sığınma evi sayısı 130'a ulaşmamıştır. Aynı durumu şiddet mağduruna yaklaşım tarzında da görüyoruz. Korunması gereken kadınlar yeterli önlem alın(a)madığı için hâlâ cinayete kurban gitmektedir. Yalnızca şiddet mağdurlarının kendileri değil aileleri, bazen koruma görevlileri de öldürülmektedir.

Şiddet mağdurlarına yönelik koruma tedbirlerinin takibi yapılmalı, şiddet uygulayıcılara yönelik tedbirler geliştirilmelidir. Konukevine başvuran kadınların yaklaşık %60'ı daha sonraki süreçte eşiyile barışmaktadır. Devlet şiddete uğrayan kadının korunmasına verdiği değeri göstermeli, kadın konukevi sayısını artırmalıdır.

Kadınlarımızın bireyselleşmesi ve sosyalleşmesinin önünde engel olarak hâlâ birçok zihinsel ve geleneksel yargılar yer almaktadır. Kadının girişimciliği, eğitim ve çalışma hayatına katılımı, karar mekanizmalarında yeterince yer alamaması gibi hususlar önümüzdeki en büyük problemlerdendir. Örneğin kurumlarında yöneticiliğe talip olan erkekler ile kadınlar eşit şartlarda değildir. Kadınlara yönelik toplumumuzda hâkim olan anlayış hâlâ annelik ve ev içi rollerle sınırlı kalmaktadır.

Programda, kadınların istihdamı, çalışma hayatına katılımı ve kariyer elde etmelerine yönelik fırsat ve im-

kânların arttırılması iradesi ortaya konmuştur. Ancak şu bir gerçek ki, kadınların iş gücüne katılımları açısından ülkemiz dünya ortalamasının ve gelişmiş ülkelerin çok gerisinde yer almaktadır. Kadınlarımızın sadece ¼'ü istihdama katılabiliyor. 12 milyon kadın işgücüne katılamıyor. Bu demektir ki, yetişkin nüfusun yarısının üretkenliğinden ülke olarak faydalanamıyoruz. Çalışan kadınlarımızın ise sadece %37'si gelir getiren bir işte çalışıyor. Bu kadınlarımızın %58'inin sosyal güvencesi yok. Başta tarım işçiliği olmak üzere kayıt dışı istihdam oranı kadınlarda oldukça yüksek. Yönetim kademelerindeki kadın oranı ise %10 gibi düşük bir düzeydedir.

Birçok kamu kurum ve kuruluşunda yönetici olan kadın sayısı bir elin parmaklarını geçmemektedir. Kariyer basamaklarında yükseldikçe kadınların görünürlüğü azalmaktadır. Çünkü kadınlar yönetim kademelerinde yükselirken farklı zorluklarla karşılaşabiliyorlar. İş ve aile yaşamının dengelenmesi için yardımcı mekanizmaların yeterince yaygın olmaması da kadınların bu görevlerde yer almasını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle yönetimin üst kademelerinde yer alacak kadın sayısının artırılması için gerekli fırsat ve imkânlar kadınlara sağlanmalıdır.

Kadınların eşit imkân ve fırsatlardan yararlanması amacıyla toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması konusunda kamu kurumlarında takip birimleri kurulmalı, işyerinde mobing görmezden gelinmemelidir. Toplumsal farkındalık eğitimlerinde seminer, konferans gibi geçici çözümler yerine uygulamaya dayalı kişilerin içselleştirebileceği yöntemler geliştirilmelidir.

Çalışan kadınların öncelikli taleplerinden biri de doğum izinlerinin uzatılmasıdır. Doğum öncesi ve sonrası ücretli izin sürelerinin uzatılması konusunda son dönemlerde önemli iyileştirmeler gerçekleştirildi. Şu an yürürlükte olan mevzuata göre yeni doğum yapan anneler 8 hafta doğum öncesi, 8 hafta da doğum sonrası olmak üzere 16 hafta ücretli, toplam 2 yıl ücretsiz doğum izni kullanabiliyor.

Ancak birçok anne maddi imkânsızlıklardan veya çeşitli nedenlerden dolayı ücretsiz izin kullanamıyor. Çocuğun ilk 6 ay anne sütünden başka hiçbir gıda almaması Sağlık Bakanlığı'nın tavsiyesi olduğunu dik-

kate alacak olursak ücretli izin süresinin 6 aya çıkarılması bir zorunluluk arz etmektedir.

Ücretli doğum izinleri birçok Avrupa ülkesinde bizim ülkemizden daha uzun. Çek Cumhuriyeti ve Slovakya'da 3 yıl, İngiltere'de 52 hafta, Estonya ve İsveç'te 16 aydır. Biz de bu iznin ücretli olan bölümünün artırılarak 6 aya çıkarılmasını ve toplamda doğum izinlerinin 3 yıl olmasını talep ediyoruz.

Kreş ve çocuk bakımevlerinin yetersizliği çalışan annelerin öncelikli sorunlarından. Çalışan kadınların ev ve iş sorumluluklarının dengelenmesi, onların hayatlarını kolaylaştıracaktır. Bu nedenle tüm işyerlerinde kreş imkânları oluşturulmalı, gerek özel sektör gerekse kamu ve belediyelerle işbirliği yapılarak her yaşta çocukları kabul edecek kreşler yaygınlaştırılmalıdır.

Diğer bir dikkat çekilmesi gereken konu ise çocuk ve evlilik yardımlarının artırılarak kadınlara verilmesidir. Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadın Komisyonu olarak evlilikte eşlerden her birine 8 bin lira evlilik yardımı yapılması önerisinde bulunuyoruz.

Kadın sivil toplum örgütlerinin desteklenmesi oldukça önemli bir konu. Elbette meselelere aile perspektifinden bakmalıyız; ancak kadının birey olduğunu ve bireysel gelişimini tamamlayamamış kişilerin aileye ve topluma katkılarının sınırlı olacağını unutmamalıyız. Üyelik aidatı üzerinden, devletin kurumun temel giderlerini karşılamasıyla kadın sivil toplum kuruluşları desteklenmelidir.

Kamuda kılık kıyafet yönetmeliği ile yasaklanan başörtüsü özgürlüğü kadınlarımıza iade edildi; ancak emniyet, ordu ve yargı mensubu olan kadınlarımız yönetmelikte yapılan değişiklikten faydalanamıyor. Bu özgürlükten bu alanlarda çalışan kadınlarımızın da yararlanması için gerekli olan tüm çalışmalar yapılmalı, yeniden bir ayrımcılığa yol açılmamalıdır. Diğer taraftan, erkek kamu görevlilerine yönelik kılık-kıyafet özgürlüğünün kapsamının genişletilmesi de aynı çerçeveye dahil edilmelidir.

Bugüne kadar kadınlarla ilgili birçok alanda yapılan iyileştirmeler elbette göz ardı edilemez; ancak bu konudaki kararlı tavır ve duruş istikrarlı bir şekilde devam ettirilmelidir.

Değerler Eğitiminde Kadın Eğitimci Olmak

Hatice BAYRAK
Çubuk Kız Anadolu
İmam Hatip Lisesi Müdiresi

“Eğitimin bir kanadı aklın bilgi ve beceri ile donatılması ise, eşit önemdeki diğer kanadı da kalbin erdem ve insani değerlerle işlenmesidir.”

Prof. Dr. Yunus ÇENGEL

Zamanımız; insanlığın aktif ve dinamik bir hayatı taşımak ve taşıdığı bu hayat yükünün gereğini de temsil etmek idrakinin insana hükmettiği bir dönemdir. Eğitimin bu eksende rolü; insanın kendini temsil etmek donanımını ve hareketliliğini insana taşımaktır. Bu anlamda günümüz eğitim anlayışını ve yarınlara eğitimi gelişim yönünü kurgulamakla ilgili temel kotlar; zamanı ve mekânı iyi okuyan, kendini üreten, özünü geliştiren, evrensel yeterliliğe sahip, ayırtırmayıp, bütünleyebilen kısaca; ne istediğini bilen, fark eden- fark edilmek istenen, birbirlerini değerli gören bireye ulaşmak olacaktır.

Bu birey, insan tarifine göre değerlendirildiğinde “dün-yaya başıboş olarak gelmeyen ve ilahi bir tasarrufa konu olan insan, kâinata kendine has üstün bir mevkiin sahibi kılınmıştır. Onun bu üstünlüğü maddi ve manevi yapısındaki özelliklerinden ileri gelmektedir. İstidat ve kabiliyeti bakımından hiçbir varlık ile kıyaslanamaz.

Eğitim işine, eğitim organizasyonuna bu açıdan bakılarak hizmet “dikene bakınca gülü görebilmeyi, hayatın parçası haline getirebilme kazanımı olarak bireye sunabilmelidir.”

Bu nedenle;

Eğitim; gayesizlik ve ruhsuzluktan çıkarılıp rasyonel bir zemine oturtulmalı, her aşamada ne yapıldığı, ne hedeflendiği, hedefe ne ölçüde ulaşıldığı sorgulanmalıdır.

Okullar; beyinleri formatlama ve bilgi yükleme merkezleri olmaktan çıkarılıp, ahlaki ve insani değerlerin etkin olarak yaşatıldığı mekânlar haline getirilmelidir.

İlim, fikir ve vicdan değerleri bu genel mantık ekseninde algılanmalı, bu değerler eğitimde hâkim değerler olarak desteklenmeli-beslenmeli, eğitime ve eğitimciye bu rol yüklenmeli, eğitim kurumları, eğitim kurgu ve kurumları bu anlamda tanzim edilmelidir.

İşte tam bu aşamada, eğitim camiasının çoğunluğunu temsil eden kadın eğitimci olmanın bize yüklediği faklı bir misyonu ve sorumluluğu vardır. Kadın şekillendiren düzenleyen ve en önemlisi yaratıcının kendine has olarak verdiği özellikleriyle de ayrı bir öneme haizdir. Zira kadın bulunduğu ortamı kendi eksenini etrafında döndürmesini becerebilen bir varlıktır. Kadında bulunan bu karakteristik özellik eğitim alanında da kadınları çok başarılı bir ivme kazandırmaktadır aslında.

Nedir kadın eğitimci olmayı farklı kılan? Yaratılış itibariyle taşıdığımız genetik verilerimiz bizi çocuklara karşı daha fedakâr, şefkatli ve anlayışlı kılmaktadır. Hele bu eğitimci bir anneyse bakış açısı ve usul yolları itibariyle talim –terbiye nizamı çok daha kaliteli olacağı kuşkusuzdur. Tabi ki bu talim terbiye yol ve yöntemlerinde izlenecek tavır ve tarzların dayanacağı temel kaidelerin çok özenli seçilmesi esastır. Ve özellikle inançlarımız gereği sahip olduğumuz ahlaki değerlerle, toplumsal yapımızın bize kazandırdığı hassasiyetler verdiğimiz eğitimi daha zirveye taşımaktadır. Öğretmenliği sadece bir meslek değil aynı zamanda bir onur, bir duruş ve de bir yürek işi olarak kabul etmek lazım. Hatta bir aşk olmalı bu. İnançsız yapılan her türlü eylem kişiye mutluluk ve haz vermez. Arkasında sadece kuru bir yorgunluk bırakır. Oysa temelleri sağlam kaideler üzerine atılan her bilgi ve bu bilgiyi almayı özendiren akide, hem kişiye hem de eğitimi veren eğitimciye zevk ve huzur verecektir.

Eğer eğitim-öğretim pedagojik yaklaşımı gönüle ve akla hitap edecek formlarla donatılırsa, çatışmanın-ayrışmanın değil konuşmanın-kaynaşmanın sebebi kılınır, böylece de hakikatin ortaya çıkarılmasına kuvvet veren vicdan ve aklın aydınlatıcı unsur haline gelmesi sağlanır. Böylece eğitim “ maddi menfaat /beklenti düşüncesinden önce ilim-hikmet sevgisine ve hamiyet duygusuna hizmet etmelidir. Çocuklarımıza çok para kazanmaları için doktor, mühendis olmayı değil, insanların acılarını dindirmeleri, dertlerine derman olmaları, insanlık için güzel ve faydalı projelere imza atmaları için doktor ve mühendis olmaları hedef olarak gösterilmelidir. Çünkü ilmin, eğitimin insanlığa faydalı olabilmesi menfaat düşünce ekseninden uzak ilme-eğitime bağlanma şartına bağlıdır.

Bize düşen de kadın eğitimciler olarak bulunduğumuz her ortamda sevdamızı, yüreğimizi ve fedakârlığımızı bu değerler üzerine bina etmektir. Çünkü kadın eğitimcilerin göstermiş oldukları performans sadece okul sınırları içinde değil okul dışına da inkâr edilemez boyutlardadır. Çünkü samimiyet ve fedakârlık asıl okul dışı çalışmalarda kendini gösterir. Bu bağlamda yüreğini ortaya koyarak çalışan aklı ve vicdanı hür, kendini ve geçmişini iyi tanıyan, inançlarını ve değerlerini bilen nesiller yetiştirmek hedefi olan tüm kadın eğitimci arkadaşlarımızı gönülden selamlıyorum. İyi ki varız ve var olacağız....

Seçebilen Ancak Seçilemeyen Kadınların Önü Açıldı

Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Kadınlar Komisyonu Başkanı Safiye Özdemir, kadın emeğinin yerel seçimlerde önemli bir başarı elde ettiğini belirterek, “Bu başarının genel seçimlere daha yüksek oranlarla öncülük etmesini temenni ediyoruz” dedi.

Özdemir, başörtülü adayların başkan seçilmesini ise, “Normalleşme ve özgürleşme” olarak değerlendirdi.

Yerel seçimlerde Türkiye’de kadın belediye başkanların başarısına ilişkin bir değerlendirmede bulunan Özdemir, 2014 yerel seçimlerinin en dikkat çeken yönlerinden birinin kadın adayların gösterdiği başarı olduğunu ifade ederek, “Siyasi partilerin az sayıda gösterdikleri kadın adaylar aldıkları yüksek oy oranı ile hem seçmenlerinin teveccühünü aldılar hem de yerel yönetimler ve siyasete daha fazla kadın katılımının önünü açtılar. Aday olan kadınların büyük bir kısmı rakiplerine fark atarak önemli bir model olarak siyasi hayata dahil oldular. Ülkemizde bir ilk olarak üç büyük şehrin belediye yönetimi kadın başkanlara emanet edildi. Gaziantep’te Fatma Şahin (AK Parti), Diyarbakır’da Gültan Kışanak (BDP), Aydın’da Özlem Çerçioğlu (CHP) başkanlık koltuğuna oturular. Aynı zamanda aldıkları oy oranı ile rakiplerine büyük fark atarak partilerinin yüzünü güldürdüler. Kadın başkan tarafından yönetilecek diğer bir ilimiz ise Hakkari. Burada seçimi Dilek Hatipoğlu (BDP) kazandı. Kadınlar aynı başarıyı ilçelerde de gösterdiler. Cizre’de Leyla İmret (BDP), Meram’da Fatma Toru (AK Parti), Kiraz’da

Saliha Şengül (MHP), Avcılar’da Handan Toprak (CHP) bu kadınlardan sadece bir kısmı” şeklinde konuştu.

Kazanımlar Hepimizin

Başörtülü adayların başkan seçilmesini, “Normalleşme ve özgürleşme” olarak değerlendiren Özdemir, şunları söyledi:

“Bu seçimlerin kadınlar açısından dikkat çeken bir diğer yönü ise, Cumhuriyet tarihinde ilk defa başörtülü kadınların aday olabilmeleri ve seçilmeleridir. Bilindiği gibi, ülkemizde kadınlar seçme ve seçilme hakkına 1934 yılında sahip oldu. Ancak seçme hakkına sahip olan başörtülülerin seçilme hakkı yıllarca hukuksuz bir şekilde gasp edildi, yasaklandı. Bugün gelinen durum ülkemizin baskı ve dayatmalardan kurtuluşunun, insan hak ve özgürlüklerinde elde ettiği kazanımlar ile tam demokrasiye geçişindeki kararlılığının göstergesi ve başörtülü kimlikleriyle seçebilen ancak seçilemeyen kadınların önündeki engellerin kaldırılması, normalleşmenin sonucudur. Bizler, bu seçim sonuçlarını siyasetin mutfağında görmeye alışık olduğumuz kadınlarımızın artık alanlara güçlü ve etkin bir şekilde çıkması açısından oldukça değerli ve önemli buluyoruz. Kadın emeğinin yerel seçimlerde elde ettiği bu başarının genel seçimlere daha yüksek oranlarla öncülük etmesini temenni ediyoruz. Göreve gelenleri kutluyor ve başarılar diliyoruz.”

İnsani Değerler ve Kadın Liderler

Safiye ÖZDEMİR
Kadınlar Komisyonu
Başkanı

İnsan, yaratılmışlar içinde şüphesiz en üstün ve en şerefli olanıdır. Yaratılıştan sahip olduğu ve sadece insana özgü olan bazı nitelikler, onu evrendeki diğer canlılardan ayırır. Çünkü insan Yaradan’dan bir nefha, bir iz, bir işaret, bir eser taşır. O, akılla mücehhez kılınan, öğrenen, sorgulayan, kendini geliştirebilen Rahmani bir eserdir. Onun Allah katındaki derecesini yükselten şey ise değer taşıyan, değerleri yaşayan ve yaşatan bir varlık olma potansiyelidir. Saygı, sevgi, inanç, iyilik, şefkat, merhamet, adalet, hayâ, diğerkâmlık, nezaket, letafet, tefekkür vb. kişiyi kâmil insan olma derecesine yükselten değerler listesidir. Değerlerimiz olmasaydı insandan geriye ne kalırdı acaba!

İnsanın yaratılıştaki üstünlüğü diğer varlıklara karşı geçerli olmakla birlikte kendi cinsi için geçerli değildir. Yaradan’a kul olma sıfatıyla hiçbir insanın yekdiğerine ırkından, dilinden, cinsiyetinden, milletinden gelen bir üstünlüğü yoktur. Bu açıdan bakıldığında, Allah katında kadın- erkek bütün insanlar hakları ve sorumlulukları itibarıyla eşittir. Yine kadın ve erkek, vahyin muhatabı olma bakımından da eşittir, aralarında hiçbir fark yoktur. Üstünlük sadece **takvada** yani Allah’a karşı sorumluluklarının bilincinde olma ve bu bilinçle dünyada erdemli bir hayat sürdürmededir. Bu yönüyle de kadın ve erkek arasında üstünlüğün tek dayanağı takvadır. İnsan hakları açısından, İslam’ın vazgeçilmez değerlerinin özlü bir ifadesi mahiyetindeki Veda Hutbesi’nde de kadın erkek ayrımı yoktur. Hutbede yer alan kadim değerler, kadını ve erkeği ile tüm insanlar için geçerlidir. Veda Hutbesi’nde hak, hukuk, kadın, erkek, insan vb. konular başta olmak üzere en geniş ifadeyle insan ile değerler arasındaki ilişkiyi belirleyen hususlara işaret vardır.

İnsanı hem Yaradan, hem de yaratılan katında öne çıkaran, esfeli safilinden eşrefi mahlûkat mertebesine ulaştıran şey; onun kâmil insan olma vasıflarıyla donanmasıdır. Bunun ilk aşaması da insanın kendini tanıması, ne olduğunu ve ne olmadığını bilmesidir. Yunus’un deyişiyle, **‘İlim, ilim bilmektir, İlim kendin bilmektir.’** Kendini bilen, nefsin tanıyan insan; ahlaklı, erdemli ve mutlu bir hayat için gereken ilk adımı atmıştır. Yaradılışı “değer” merkezli olan insanın, yaşayışının da değer merkezli olması, dünya hayatındaki tavır ve tutumlarıyla sahip olduğu/olabileceği değerleri hem kendisinde hem

de diğer insanlarda inşa etmesi onu “insanla”, dünyayı ise “insanlıkla” buluşturur. Burada asıl istek ve hedef, Hakka teslimiyet, hakta samimiyet şartıyla insanın kendisine aittir. Yani insan kendini bilmeye odaklanırsa insanı bulmayı başarır.

İnsan fitrî açıdan, değerleri kavrayacak ve kendi kimliğine/kişiliğine kazandıracak bir potansiyelle yaratılmıştır. Asıl amaç insanın kendisindeki bu potansiyeli harekete geçirme hedefidir. Medeniyet tarihinden siyasi tarihe, bilim tarihinden sanat tarihine, hemen hemen bütün tarih alanlarında bunu başarmış kadın ya da erkek sayısız örnek kimlik karşımıza çıkar. Bu durum insanın kendini bilmesinde, değerleri kuşanmasında, yaymasında ve yaşatmasında haklar ve sorumluluklar yönüyle kadın ya da erkeğe cinsiyete dayalı bir üstünlük ya da geride kalma pozisyonu verilmediğinin de delilidir. Kaldı ki bizzat Yaradan, kadın ya da erkek şeklinde ayrıma tabi tutmadan, insanı “Eşrefi mahlûkat” olarak yarattığını deklare ediyor. Ama bugün geldiğimiz durum, bu Rahmani terki bin günümüz insanlığı tarafından olması gerekenin çok uzağında bir yerde olduğunu hatta sümenaltı edildiğini de gösteriyor. Sanki dünya insan için değil de erkek için yaratılmış, kadınlar da erkeklerin eşi ya da yardımcı olarak tasarlanmıştır. Vakit bu yanlıştan insanlık için ve bütün dünya olarak dönme vaktidir.

Kadın Yalnızca Eş ve Anne Değildir

Bugün insanın eşrefi mahlûkat olduğu hakikatini en çok kavraması gereken toplumlarda bile kadın ancak eş ya da anne sıfatıyla değer görüyor. Şüphesiz eş ve anne sıfatları birbirlerinden de değer olarak farklı anlam içerir.

Biz biliyoruz ki insan olarak değerli olan kadını hem diğer insanlardan hem de kendi hemcinslerinden daha üstün kılan özelliği anneliktir. Ancak kadının insan olarak değerini eş ya da annelik sıfatından önceki döneme de aksettirmeliyiz ki kadın için bu özelliklerini yaşayabileceği bir kimlik inşa edelim.

Dinî dünyevi, millî manevi, ahlaki, kültürel, sanatsal vb. bütün değerlerin tohumunun ilk atıldığı yer esasında ailedir. Ailenin en temel unsuru ise kadındır, annedir. Kadın, çocukların eğitimi başta olmak üzere, toplumun en küçük birimi olan ailenin sağlıklı bir şekilde varlığını sürdürmesinde vazgeçilmez bir role sahiptir. Kendisi potansiyel bir lider olan kadın, dünyaya yeni nesiller getirmeye vesile olduktan sonra, âdeta bir adım geri çekilmektedir. Ancak bu geri çekilme, kabuğuna çekilmek değildir. Zira bir adım geri çekilen kadın, bu defa yeni nesilleri, yani yarının liderlerini yetiştirmek için çalışmaktadır. Çocuğunu elinden gelen hiçbir fedakârlıktan kaçınmadan, hatta çoğu kez sınırları zorlayarak en güzel şekilde yetiştirmek için çaba harcamaktadır. Esasında o, potansiyel liderler yetiştirmektedir. Çünkü “her doğan çocuk yeni bir ışık çakımı, yeni bir umut, potansiyel bir liderdir.” (R.D.Laing/ Vadi Yayınları) Dolayısıyla kendisi bir değer olan kadın, varlığı, misyonu ve icra ettiği paha biçilmez annelik vazifesiyle yeni nesillere insani değerleri sabırla nakşederek hem örnek olma anlamında liderlik yapmaktadır hem de yarının liderlerini yetiştirmektedir. Bakınız üstat Sa'id-i Nursi bu durumu ne güzel ifade etmiş, “**Ben seksen sene ömrümde seksen bin zattan ders aldığım hâlde en sarsılmaz ve her daim kendini yenileyen manevi telkinatları merhum validemden aldım ve sonrasında aldığım derslerin ve ilimlerin o çekirdekler üzerine bina edildiğini anladım.**”

Üstadın bu sözünden yola çıkarak günümüzden geçmişe doğru gittiğimizde hem liderlik sıfatıyla insanlık tarihine yön vermiş hem de büyük liderlerin yetişmesinde rol oynamış öncü, örnek ve lider kadınları görmek mümkündür.

İnsan değerlerle var olur. Değer olgusu geçmişte olduğu gibi günümüzde de her birey, her toplum için önemli ve vazgeçilmezdir. Kişiler gibi aileler, kuruluşlar ve toplumlar da değerler sistemi içerisinde varlıklarını devam ettirirler ve bu sisteme göre değerlendirilirler. Örneğin bir toplumda değer olarak kabul gören bir olguya sahip olan kişi ya da kurum doğal olarak olumlanır ve kabul görür. Aynı şekilde böyle bir toplumda kişi, kurum ya da ulusun doğruları evrensel doğrular üzerine kurulmuşsa orada eşitlik, adalet, denge ve huzuru sağlamak çok daha kolay olur.

Değerlerin öğretilmesinde, nesilden nesile aktarılıp yaşatılmasında kadınların vazgeçilmez bir etkisi vardır. Allah tarafından kendisine bahşedilen sevgi, şefkat, merhamet, fedakârlık, annelik duygularıyla kadın aynı zamanda bir değer üreticisidir. Çünkü o, özellikle annelik sürecinde ortaya koyduğu örneklikle şefkat, merhamet ve adaletin nasıl somutlaşması gerektiğine dair değer üretir. Kadın yaratılışı itibarıyla böyle bir misyona sahiptir. O, bir eş olarak kocasını, anne olarak çocuklarını ve dolayısıyla bütün toplumu eğitir.

Örnek Kadın Liderler

Değerler söz konusu olduğunda sadece teorik öneriler yeterli olmaz. Davranışlarda olumlu tutumların öne çıkması için değerlerin, rol model olan kişiler tarafından da yaşanarak ortaya konması bir zarurettir.

Dünyaya ve İslam tarihine baktığımızda toplumlarına yön veren, başlattığı mücadele ve eylemlerle tarihe etki eden birçok öncü kadın görürüz. Bu kadınlar hak ve adalet için mücadeleye girişmiş, dönemlerinin haksız ve adaletsiz uygulamalarına başkaldırmış, toplumsal değişim ve dönüşüme öncülük etmişlerdir.

Bizler için vazgeçilmez örnek olan Hz. Peygamber dönemindeki kadınların en bariz özellikleri özgüven sahibi ve cesaretli olmalarıydı. Bu kadınlar Hicret etmiş, savaşa katılmış, toplumun eşit bireyleri olarak erkeklerle birlikte sorumluluk almışlardır. Yeri gelmişken hatırlayalım ki, Hz. Peygambere ilk inanan kişi bir kadındır: Hz. Hatice. İnanıcı için canını veren, İslam'ın ilk şehidi olan diğer bir kadın: Hz. Sümeyye. Yine Hz. Ayşe, Hz. Fatma, Hz. Zeynep vb. kadınlar da yaşadıkları dönemin simge isimleridir. Bu kadınlar sadece Hz. Peygamberin eşi, kızı veya yakını olmalarından dolayı değil, bizzat insan olarak kadın kimliği ile ürettikleri değerler açısından da öncülük yapmışlardır. Medeniyet olarak İslam'ın tekemmülüne, toplumda benimsenmesine, yaşanmasına yönelik hizmet etmişler ve sorumluluk almışlardır. Bunu yaparken Hz. Peygambere olan yakınlıklarıyla değil Müslüman ve sorumlu birey olma bilinciyle hareket etmişlerdir.

Yakın tarihimize baktığımızda, Çanakkale ve Kurtuluş savaşlarında mücadele edenlerin sadece erkekler olmadığını görürüz. Bu savaşlar kadını ve erkeği ile bir millet savaşdır. Çanakkale Zaferi'nin, Kurtuluş Savaşı'nın lojistiğinde görünmeyen kadın kahramanlar vardır. Nene Hatunlar, Kara Fatma'lar ve adını bilmediğimiz birçokları değerleri için savaştilar, bedel ödediler ve bizlere kadim medeniyet değerlerimizi aktardılar. Çanakkale'nin kadın kahramanları savaş zamanında bedel ödediler. Bizler de barışta irademizle tesis ettiğimiz, bağımsızlaştırdığımız, özgürleştirdiğimiz bir dönemde Çanakkale ruhunda yatan iradenin takipçisi ve temsilcisi olduğumuz için bedel ödedik. 28 Şubat döneminde bizler sadece kadın olarak, birinin eşi ya da kızı olduğumuz için değil, inancımızda kararlı olduğumuz hakkımızı savunmaktan geri kalmadığımız ve hakkı almakta ısrarcı olduğumuz için bedel ödedik. Bu bedeli öderken yakmadık, yıkmadık, kimseyi kırmadık, dolandırmadık, iftira atmadık, töhmet altında bırakmadık ve kendimize acındırmadık. Bizim bu mücadelemiz bugün sayıları 2,5 milyonu bulan kamu çalışanlarında serbest kıyafet algısının oluşmasına ve akabinde de kamuda kıyafetin serbest kalması yönünde değer üreterek sonuçlandı.

Tarihimizde bilim, sanat, siyaset, kültür dünyamıza etki etmiş, eserleri ve fikirleriyle toplumsal gelişimimize katkı sunmuş yüzlerce kadın lider yer alır. Rusya'daki Türk Kadın Hareketinin öncüsü Şefika Gaspıralı, Türk toplumunu şehirli başörtülü çalışan kadın kimliğiyle tanıttıran ve bu nedenle aldığı mahkumiyet kararıyla hafızalarda yer eden ülkemizdeki başörtüsü mücadelesinin sembol ismi Şule Yüksel Şenler, Türkiye'nin önde gelen sosyologlarından, önemli bir fikir ve bilim insanı Prof. Dr. Ümit Meriç, hukukçu, yazar ve edebiyatçı Sibel Eraslan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilk kadın Başbakanı Tansu Çiller, İslam coğrafyasının ve Türk edebiyatının ilk kadın romancısı Fatma Aliye Hanım, "**kendi kökleriyle barışmayan bir toplumun soylu ve orijinal şeyler yapması mümkün değil**" diyerek sinema üzerinden ülkemizin ve dünyamızın sanat, hayat ve düşünce sorunlarını bir medeniyet meselesi olarak düşünen, yazan ve "konuşan" öncü yazar ve film-düşünürü Ayşe Şasa, yakın tarihimizin mütefekkir ve mutasavvıf romancı ve yazarı Sâmiha Ayverdi, yalnızca kadın hakları alanında

değil insan hakları savunucusu ve aktivisti olarak ulusal ve uluslararası alanda birçok çalışmalara öncülük eden Av. Fatma Benli bu lider kadınlardan sadece birkaçıdır.

Günümüzde ve yakın geçmişte; hak, adalet, eşitlik vb. değerler için mücadele eden başka lider kadınlar da vardır. Mesela dünya tarihinde Rosa Parks, günümüzde ise şehit Esmâ bu mücadeleci kadınlardandır. Dünya tarihinde sivil itaatsizlik denince ilk akla gelen isimlerden biri hiç şüphesiz Rosa Parks'tır. Rosa Parks otobüslerde zencilerin beyazlara yer vermek zorunda olduğu o yıllarda bir beyaza yer vermeyerek hapse atılmıştır. Bu durum zencilerin kaderini değiştirecek eylemlerin başlangıcı olmuş ve ülke çapında otobüslere binmeme boykotu başlatılmıştır. Zencilerin başlattığı protestolar sonucu otobüs şirketleri büyük zarara uğramış, nihayetinde Amerikan hükümeti yasa çıkartmış ve zencilere yönelik bu ayrımcı uygulamaya son vermiştir.

Bu bağlamda, günümüzden verilebilecek en belirgin örneklerden biri de Mısır'da darbeye karşı başlatılan eylemlerin öncülerinden olan şehit Esmâ'dır. Esmâ'nın yaptığı tek şey, sivilleşmeyi savunmak, mazlumların hakkına sahip çıkmak, mağdurların sesi olmak, diktatörlere karşı hak ve adaleti haykırmak olmuştur. Ancak o, bu onurlu duruşun bedelini canıyla ödemiştir. İnsan hak ve özgürlüklerine sahip çıkmak için sahip olduğu en önemli değerden, yani canından vazgeçmiştir. Şehit Esmâ ve onun gibiler bizlere; **sen yanmazsan, ben yanmazsam nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa**, değerinin önemini hatırlatmışlardır. Varlıkları, duruşları, eşitlik, hak ve adalet uğrunda mücadeleleri, ortaya koydukları liderlik ve yaşattıkları değerlerle hepimize örnek olan bu güzel insanlara selam olsun.

Medeniyet tarihi ve siyasi tarih apaçık bir gerçeği gözlerimizin önüne sermektedir. Bir milletin medeniyet tasavvurunda kadın önderler, rol model kadınlar yoksa sizin insanlık için ürettikleriniz yetersizdir, noksandır. Oysa hepimiz biliyoruz ki bizim medeniyetimizde ayaklarının altına cennet konulmuş kadınlar gerçeği vardır. Cennetin ayaklarının altına konulduğu bu kadınlar sorumluluk almadan, öncülük yapmadan, liderliğe talip olmadan medeniyet davasının inşasını ve ihyasını düşünmek gerçekçi olmaz. Biz diyoruz ki, ayaklarının altına cennet konulan kadınlar ayağa kalktığı anda kadim medeniyetimiz daha güçlü bir şekilde ayağa kalkacaktır. Bu nedenle bizler Eğitim Bir Senli kadınlar olarak sadece Eğitim Bir Senli üye olmakla yetinmeyeceğiz, aynı zamanda bizler Eğitim Bir Sen'in lider adaylarıyız. Bu soylu mücadeledeki yolculuğumuzda her birimiz işyeri temsilcisi, ilçe ve il temsilcisi olarak geleceğin kadın lider adaylarıyız. Hepimiz görev hâsıl olduğunda, ihtiyaç duyulduğunda her zaman ve zeminde üzerimize düşen sorumlulukları almaya, değerlerimizin inşası ve ihyasında liderlik yapmaya hazırız.

Değer İnşa ve Aktarımında Edebiyat

Fatma MARAŞ

Edebiyat Öğretmeni

Ankara 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi

İnsana ve insanlığa ait bir kavramdır değer. Peki, değerli olan nedir, kendimizde varsa kaybetmemeye çalıştığımız, yoksa edinmeye uğraştığımız bir şey midir?

Ben dürüst olmaya çalışıyorsam, bu dürüstlüğü bir değer olarak görmemendir. Dürüstlüğü bir değer olarak algılamam beni dürüst olmaya zorlar. Dolayısı ile “dürüst” olma çabamdaki temel unsur, bahsi geçen kavramın ben de bir ‘değer’ olmasıdır. Aynı şekilde başkalarının fikirlerine saygılı olmaya çalışıyorsam, yardım sever isem, bu “saygı” ve “yardım” kavramlarının benim için birer “değer” olmasındandır.

Değerlerimiz iç içe geçmiş durumdadır. Bu sebepten dolayı onları kesin bir sınıflamaya tabi tutamayız. Çünkü ahlaki değer ile çelişen her şey, değer olmaktan çıkar. Muhakkak ki onları erdemli kılan ahlaki değerlerle uyumdur.

İnsana ‘değer’ kazandıran ve aktarımında rol alan pek çok etken bulunmaktadır. Burada ben, edebiyatın rolü üstünde duracağım.

Nitelikli bir edebiyat eğitimi ile insan iyiye, güzele, doğruya yönelir. Bu sebepten edebi metinler seçilirken kişilerin, özellikle de öğrencilerin karakterlerle bir özdeşim kuracağı, o karakterin davranışlarını özümseyip örnek edineceği unutulmamalıdır. Metinde var olan karakter iyi veya kötü bir modelse okuyucunun yaşamına dolaylı olarak da olsa bu model yansımaktadır. Bu şekilde okuyucu ya da öğrenciye sunduğumuz edebi metinlerdeki değerler yaşanılır, beğenilir, ilgi duyulur hale gelmiş olacaktır.

Bunun için önce kendi kültürümüzle, değerlerimizle her şeyden önce kendimizle barışık olmalıyız. En kadim edebiyat ve kültürden birine sahip olduğumuza önce kendimiz inanmalıyız. Kültür havzamızın içinde yetişen, değerlerimizle barışık, âlimlerimizin, yazarlarımızın kitaplarına daha fazla yönelmeli, kısacası kendi kültürümüze dönmeliyiz. İçinde bulunduğumuz açmazların çaresini kendi medeniyet kaynaklarımıza yönelerek bulmalıyız.

Okumayanımızın kalmadığı Kibritçi Kız, Pinokyo, Tilki ile Karga vs. bunların hangisi Türk masalı ya da hikâyesi? Cevabını ben vereyim, hiçbirisi. Yanlış anlaşılmasın; ‘bunları okumayalım’ demiyorum. Şunu söylüyorum, bunları okuduğumuz ya da sevdiğimiz kadar Türk masal ve hikâyelerini de okuyup seviyor muyuz?

Değer inşa ve aktarımında edebiyatın önemini vurgulamak için Dede Korkut hikâyelerini örnek olarak verebiliriz. Dede Korkut hikâyelerinde değerlerimizin en gizli kalmış yanları bir cevher gibi parlamaktadır. Fuad Köprülü, “Tüm Türk edebiyatını bir kefeye, Dede Korkut hikâyelerini bir kefeye koysanız Dede Korkut hikâyeleri ağır basar” ifadesi hikâyelerin kültür tarihimiz için ne kadar önemli olduğunu

göstermesi bakımından önemlidir. Dede Korkut hikâyelerinde kültürümüzde yoğun olarak yaşatılan sevgi, misafirperverlik, dayanışma gibi kültürel değerlerimizin yer aldığını görmekteyiz,

“Oğlan anasının sözünü kırmadı.” (Aileye verilen önem)

“Han da Begil’i misafir etti, güzel at güzel kaftan, bol harçlık verdi. Üç gün de av şikâr etiyile misafir edelim beyler” dedi.(Misafirperverliğin önemi)

Mevlana’nın eserlerinin tamamı hisse alacağımız niteliktedir. Taklitten uzaklaşmak, sorumlu insan yetiştirmek, amaca uygun davranmak, vefalı olmak, başkalarının kusurlarıyla alay etmemek hemen gözümüze çarpanlardır.

“Herkes dışını süslerken, sen içini kalbini süsle. Herkes başkalarının ayıbını araştırırken sen kendi ayıplarınla meşgul ol!” Mevlana

Şeyhi’nin Harname’sinde, çok zayıf kulaklarını oynatmaya bile mecali olmayan bir eşeğin, öküzlere özenerek onlar gibi davranması sonucunda kuyruk ve kulaktan olduğunu görüyoruz. “Ki birüz bunlarınla hilkatte/Elde ayakta şekli surette” (Biz bunlarla aynı yaratılıştayız. Elde ayakta şekilde aynıyız.)

“Bunların başlarına taç neden/ Bizde bu fakr u ihtiyaç neden” (Öküzlere taç giydirilmesi neden? Biz de neden ihtiyaç ve yoksulluk içindeyiz? Bu bize reva mı?)

Divan Edebiyatı şairlerinden Nabi, “Çok da mağrur olma kim meyhene-i ikbalde/ Biz hezaran mest-i mağrurun humarın görmüşüz. (Bu dünyada fazla gururlanma! Biz bu dünyada gururdan kendinden geçen, bakışları baygınlaşan binlerce insan görmüşüz.)

“Top-ı ah-ı inkisara paydar olmaz yine/Kişver-i cahın nice sengin hisarın görmüşüz.” Gönü kırılan insanların “ah”ları bir top gibi gürleyerek, yüksek mevkilerin nice taştan kalelerini yıkmıştır.

Mehmet Akif Ersoy: “Kenar-ı Dicle’de bir kurt aşırsa bir koyunu, Gelir de adl-i İlahi sorar Ömer’den onu!” diyerek yöneticilerin sorumluluklarını en ağır şekliyle ortaya koymuştur.

Bu örneklerden hareketle “misafirperverlik, kanaat-kârlık, mütevazılık, kalp kırmamak, büyüklere saygı...” gibi değerlerimizin edebi metinler aracılığı, edebiyat yolu ile inşa ve aktarımının yapıldığını görüyoruz.

Sendikamızın kurucusu olan rahmetli Mehmet Akif İnan’ın da içinde bulunduğu bir grup yazar kendi kültürümüze yabancılaşmanın tavan yaptığı bir dönemde, Ankara’da canhıraş bir şekilde “Edebiyat” dergisini çıkarmışlardı. Sebep “Ülkemize edebiyatla gelen yabancılaşmanın yine edebiyatla gidecek” olmasındandı.

Sonuç olarak diyebilirim ki, edebiyat insanı içten kuşatır. İçten kuşatılan bir kalede zafer muhakkaktır.

28 Şubat Mağduriyetleri Giderilmeli

Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu 28 Şubat mağduriyetlerin giderilmesi için çıkarılan torba yasayla ilgili yaptığı yazılı açıklamada, “Son torba yasayla 28 Şubat döneminde hukuka ve kanuna aykırı bir şekilde memuriyetten atılanların sigorta primleri, sigortalılık süreleri ve memuriyet hizmet sürelerine ilişkin kayıpları giderildi” denildi.

Eğitim-Bir-Sen Kadınlar Komisyonu tarafından yapılan açıklamada şu ifadeler yer verildi: “Son torba yasayla 28 Şubat döneminde hukuka ve kanuna aykırı bir şekilde memuriyetten atılanların sigorta primleri, sigortalılık süreleri ve memuriyet hizmet sürelerine ilişkin kayıpları giderildi. 28 Şubat döneminin hukuk ve kanun tanımaz ortamında memuriyetlerine son verilenlerin, açıkta geçen sürelerine dair SGK primlerinin devletçe karşılanmasının, mağdurlara yeniden başvuru hakkı verilmesi, söz konusu sürelerle ilişkin primlerini daha önce borçlanmış olanların ödedikleri primlerin iadesi, açıkta geçen sürelerinin memuriyet hizmetlerine sayılması noktasındaki taleplerinin karşılık bulması son derece önemlidir. 1997-2005 arası değil herhangi bir tarih sıralaması olmaksızın tüm hukuka aykırı işlemlerin iptali ya da bunlardan doğan mağduriyetlerin giderilmesi gerekmektedir. Memurken memuriyetten çıkarıldıkları tarihten, tekrar memuriyete döndükleri tarihe kadar ki açıkta geçen sürelerinin hizmetlerine sayılması, bu döneme ait özlük haklarının iadesi; 28 Şubat dönemindeki tüm hukuka aykırı disiplin, soruşturma ve ceza süreçlerinin yeniden incelenmesi/ soruşturma konusu edilmesi ya da hukuka aykırı tüm dosya ve cezaların hukuki sorunlarıyla birlikte başlangıçtan itibaren

ren iptali ve hukuka aykırı yapılan işlemler için başta kamu görevlileri olmak üzere tüm mağdurlardan özür dilenmesi gerekmektedir. Dönemin mağdur ettiği diğer bir kesim ise üniversite öğrencileridir. Bu konuda da adım atılmalı. Başörtülü oldukları için eğitim hakları ellerinden alınan ve öğrenimlerine ara vermek zorunda kalan bu kesim daha sonra müteaddit defa çıkarılan öğrenci aklarından yararlanarak aradan geçen yaklaşık 15-16 yıl sonra okullarından mezun oldular. Ancak bu mağdurların birçoğu mezun olduğu dönemde sınavsız olarak memuriyete atanıp görevlerine başlayacak iken, bugün KPSS'ye girip ataması için gerekli puanı almak mecburiyetindedir. Şu an 35-40 yaşlarında olan

bu kişilerin evli, çocuk sahibi olduğu ve aradan geçen yıllar boyunca alanlarından uzak kaldıkları düşünülecek olursa, yeni mezunlarla rekabet etmelerinin zorluğu ve atamalarının neredeyse imkânsızlığı apaçık ortadadır. 6495 sayılı Kanun'la 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu ve Yüksek Öğretim Kurumları Öğrenci Disiplin Yönetmeliği hükümlerine göre aldıkları disiplin cezaları nedeniyle üniversitelerden ilişigi kesilip, bu kanunun muhtelif geçici maddeleri kapsamında öğrenci affıyla yükseköğrenimlerini bitirmiş olanlar için 02.08.2015 tarihine kadar; yükseköğrenimlerini 31/12/2015 tarihine kadar bitirecek olanlar için ise öğrenimlerini bitirdikleri tarihten itibaren iki yıl süreyle, kamu görevlerine giriş için ilgili mevzuatında öngörülen yaş şartı aranmamaktadır. Bu nedenle, 6495 sayılı Kanun'da bahsedilen üniversite öğrencileri yönünden de, kamu görevlerine girişte ilgili mevzuatında öngörülen KPSS şartı aranmamalıdır.”

Kitap Tanıtımı

Delilik Ülkesinden Notlar

Yasemin OKUMUŞ

Edebiyat Öğretmeni

“Aşk, ateş denizi üzerinde mumdan gemi”

Ayşe Şasa, ‘altmış sekiz kuşağı’ diye bilinen bir dönemin yetiştirdiği, okuyan, kültürlü ve ‘her neye’ inanmışsa, o değerlerin mücadelesini veren insanlardan biridir.

Ayşe Şasa, solcu ve ateist bir çevrede yetişir. İçinde bir şeylerin eksikliğini hisseder. Ve bu eksikliğin, boşluğun adını bulamadığı/anlamlandıramadığı için yetiştiği çevre ile dolayısıyla sosyal hayat ile psikolojik anlamda ters düşmeye başlar. Bu etki kendisini şizofreni hastalığı olarak nüksettirir.

O güne kadar dünyaya pozitivist bakan, bilim ve aklın dışında bir ışığın varlığını kabul etmeyen ateist çevre hastalığına şizofreni adını vererek ‘çözüm’ bulsa da yazar, içinde var olan boşluğu anlamlandırma savaşına devam eder. Yazarın verdiği bu arayış mücadelesi adeta bir dervişlikle nihayete erer. Fatma Barbarosoğlu bir yazısında, ‘insan manevi olanla bağını kopardığında yerini dolduramayacağı hastalıklı bir boşluk oluşur’ der. İşte Ayşe Şasa, “manevi olanla arasındaki bağı” kurar ve hastalıktan kurtulur. Bu kurtuluş öylesine kutlu, öylesine mutluluk vericidir ki, bu huzura nasıl ulaştığını, nasıl yol kat ettiğini, neler yaşadığını öncesi ve sonrasında herkesle paylaşarak, insanlara ışık tutmak ister.

“İçinde bulunduğumuz inançsızlık çağında, Mutlak’ı arayan biri ne tür bir gerilimin muhatabı olabilir? Koyu bir inançsızlıktan yoğun bir inanca yönelen biri, yol üstünde neler yaşar, neler görür, neler söyler?” diyerek başlayan Ayşe Şasa, yaşadıklarını, gördüklerini ve söylediklerini paylaşır bu kitapta.

“Delilik Ülkesi”, “Bir Doğu Aristokrati”, “Hayret Yaylası” ve “Konuşmalar” adı verilerek kitap dört bölüme ayrılmıştır. İlk üç bölüm hem deneme hem

günlük hem öykü tadı vermektedir. Son bölümde ise yazar ile yapılan bir röportaj ve bir söyleşi yer alır. Ayrıca yine bu bölümde Akif Emre, Mehmet Sabri Genç, Sibel Arna, Berat Demirci ve Hilmi Yavuz’un yazar hakkındaki değerlendirmelerini içeren yazılar da mevcuttur.

Yazarın dilindeki akıcılık, anlatılmak isteneni net biçimde ortaya koyar. Ve daha da önemlisi yazarın okuyucuya hissettirdiği samimiyet duygusudur. Anlatılanların yaşanmışlığının bulunması yazara karşı güven duygusu verirken yakınlık hissi de uyandırmaktadır.

Yazarın senarist bakış açısıyla hayatı yorumlaması okuyucunun ufkunda bir pencere daha açılmasına olanak sağlar. Kitapta yer alan resimler anlatılanlarla ilişkilidir. Her resim kendine ait bir anlam taşırken yazılarla birleşince çok katmanlı bir okumalar dizisi ortaya çıkar.

Kitabın kapağında ve kitabın içinde yer alan pek çok resimde gemi imgesi dikkat çekmektedir. Okumayı ilerletip, yazarın hayat akışını seyrettikçe ve özellikle Şeyh Galip ile ilgili bölüme gelince, *“Aşk, ateş denizi üzerinde mumdan gemi”* mazmununun yazarın izleğinde nasıl bir yer tuttuğu insanın kalbine ve ruhuna işlenir adeta.

Yazar kendisini etkileyen Kemal Tahir, Şeyh Galip, Muhyiddin Şekûr ve “Su Üstüne Yazı Yazmak” adlı eseri, Mevlana ve yazarın hayatında bir dönüm noktası oluşturan Hz. İbn Arabî’ye de kitabında yer verir.

“Aramakla bulunmaz. Ancak bulanlar arayanlardır.” Sözünün canlı kanıtı olarak Ayşe Şasa bütün samimiyeti ile okuyucunun karşısındadır.

KADINLAR

KOMİSYONU

Özgür
Yarınlara İçin
Örgütlü Kadınlara
**Sen de
Katıl**